XXXVII. ÉVFOLYAM, 44. SZÁM
Ára: 3,– Ft
1981. OKTÓBER 29.

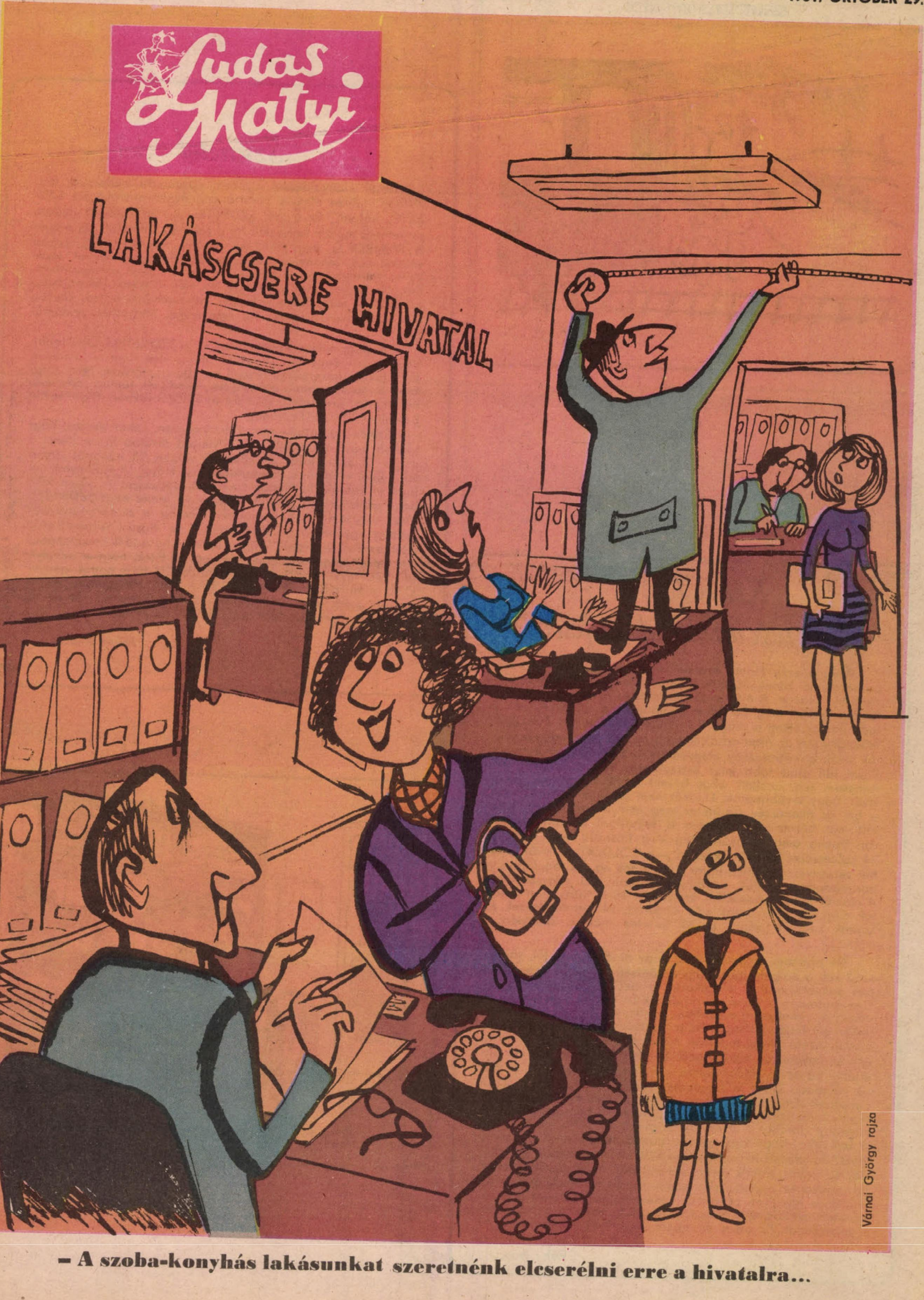
Ludas Matyi
LAKÁSCSERE HIVATAL
Várnai György rajza

– A szoba-konyhás lakásunkat szeretnénk elcserélni erre a hivatalra…

mondjuk a magunkét

SZENVEDÉLYES DOHÁNYOS

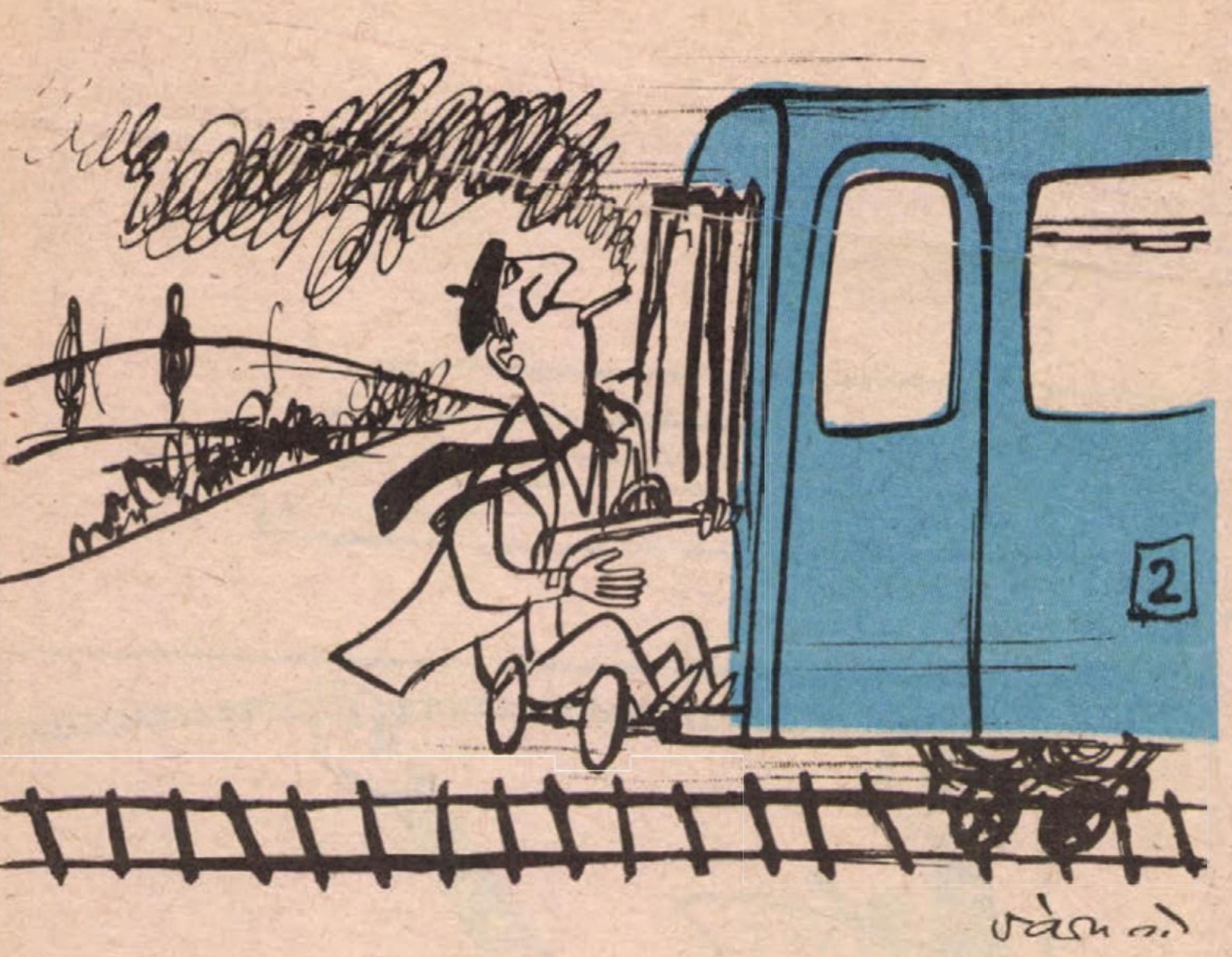

Kékre lesz a, kékre lesz a zöldsaláta festve?

Azon a szép fényes szeptemberi napon a tsz 40 mázsa paradicsoma kilónként 4.20 forintos áron jelent meg a Bosnyák téri piacon. A 6 forintos paradicsom – amit a tsz-től egy felvásárló vett meg és adott el ennyiért a ZÖLDÉRT-nek – igen hamar elkelt a maga 7 forintos árán, mert a ZÖLDÉRT-telepről ezen az áron adták tovább egy kiskereskedőnek, akitől aztán a háziasszony megvehette a 8,80-as paradicsomot. Rövid idő alatt több mint kétszeresére nőtt ugyanazon paradicsom ára, anélkül, hogy bármit tettek volna vele, azonkívül, hogy továbbadták. De hát nem jöttek a négyhúszassal – bár az ellenőrzés szerint ez még nem is volt rekord, sikerült már három-négyszeresére is felhajtani az árat. Hiszen van éppen elég felvásárló cég – a Bosnyák téren például 14 szövetkezet foglalkozik ezzel – a ZÖLDÉRT-en kívül – lehet versenyezni, a felső határ a csillagos ég, de legalábbis a paradicsom, mondjuk a Dunakanyarban 300 négyszögölön. A mákról is mit olvasok? A szerződést 45 forintos áron kötötték meg, de nem adták oda 49.50-ért, 54 forintot kértek és kaptak azért a végül is 78 forintos mákért. (Ennyiért a miénk.)

De olvasom, hallom azt is, hogy nincs ez így jól, változtatni kell a dolgon. Igaz, hogy a zöldség-gyümölcs kereskedelem sokcsatornás – nyilatkozta a SZÖVOSZ illetékese az 1-es csatornán – de a csatornáknak (a tovább-, meg továbbadásnak, amellyel gyorsabban nő az ár, mint a mákvirág), akkor van létjogosulsága, ha a felvásárló csinál is valamit az áruval. Azóta töröm a fejem, mit is csinálhat ennyi csatorna egy és ugyanazon zöldséggel? És mert rövidíteni kell az áru útját – ez az új zöldségjelszó – ha az egyik szállítja, a másik válogatja (???), a harmadik eladja, mit csinál a többi csatorna? Attól tartok, keres magának valamilyen tevékenységet. Még képes lesz egy kis „árrésért" becsomagolni valamennyi darabot – nemcsak az almát külföldre, de a szilvát is belföldre. Vagy kipingálja a paradicsomot, mint a húsvéti tojást (művészeti felár) és kékre festi a fejes salátát (különlegességi felár). Ennek ugyan semmi értelme, ésszerűbb lenne, ha csökkenne a csatornák száma, de az eddigiekből úgy tűnik, hogy egy ilyen csatornát nehezebb elzárni, mint a Szuezit. Mert mindegyik csatorna igyekszik bizonyítani a maga létjogosultságát. És amíg ön alszik, az árhajtó dolgozik...

Földi Iván

Szünetel

Nagy érdeklődéssel olvasom egynémely budapesti áruházban: „Réka elemes bútorra előjegyzést veszünk fel SZÜNETEL hóban." Ez a szó, SZÜNETEL egy kartonlapra íródott, cserélhető módon helyezték be a táblába. Állhatna ott éppen NOVEMBER is, vagy JANUÁR, teszem azt MÁRCIUS, szóval valami más, rokonszenvesebb hónap. Persze meglehet, kissé konzervatív vagyok, és túlontúl is ragaszkodom a megszokotthoz. No, akkor sincs nagy vész, ha elég szokszor látom, majd ezt szokom meg. Szeretni fogom, ragaszkodom hozzá, később már egyenesen hiányzik, ha nem lelem. Megeshet, reklamálom.

Tényleg, milyen hónap lehet ez a SZÜNETEL? Őszi talán. Vagy nyári. Vagy téli. Vagy – ahogy gyanítom – amolyan Jolly Joker, univerzális? Nézem az idei naptárban. Nem találom. Színtiszta rutin, dögunalom, elcsépelt június, szeptember, május. Keresem a jövő évi új kiadványokban. Nem, egyikben sincs SZÜNETEL hónap.

Szóval naptárban nincs, életben van. Lehet persze, hogy később majd a Gergely naptár helyett divatba jön a Réka, a maga 13 hónapjával. (A rómaiak valaha 10 hónapot ismertek.) Régi magyaros hónapneveink – május = fűhögyhó, június = kaszáló hó, július = hő hó, december = vígan lakó hó – mintájára az elemes bútor hava lenne ez a SZÜNETEL. Vagy mégsem? A bojlerszerelőé, netán a csatornajavításé? Esetleg egynémely „életfontosságú, de mással is pótolható" gyógyszerkészítményé? Vagy a teljesült határidők hava inkább?

Bevallom, nem tudom. De nagyon félek, hogy e telhetetlen SZÜNETEL előbb-utóbb harmincnál is több napot igényel, s ha nem vigyázunk eléggé, még majd bekebelezi, lenyeli egy-két megszokott hónapunkat. Szóval éberség! De az ég szerelmére, nehogy majd azt is SZÜNETEL hóban!

Münz András

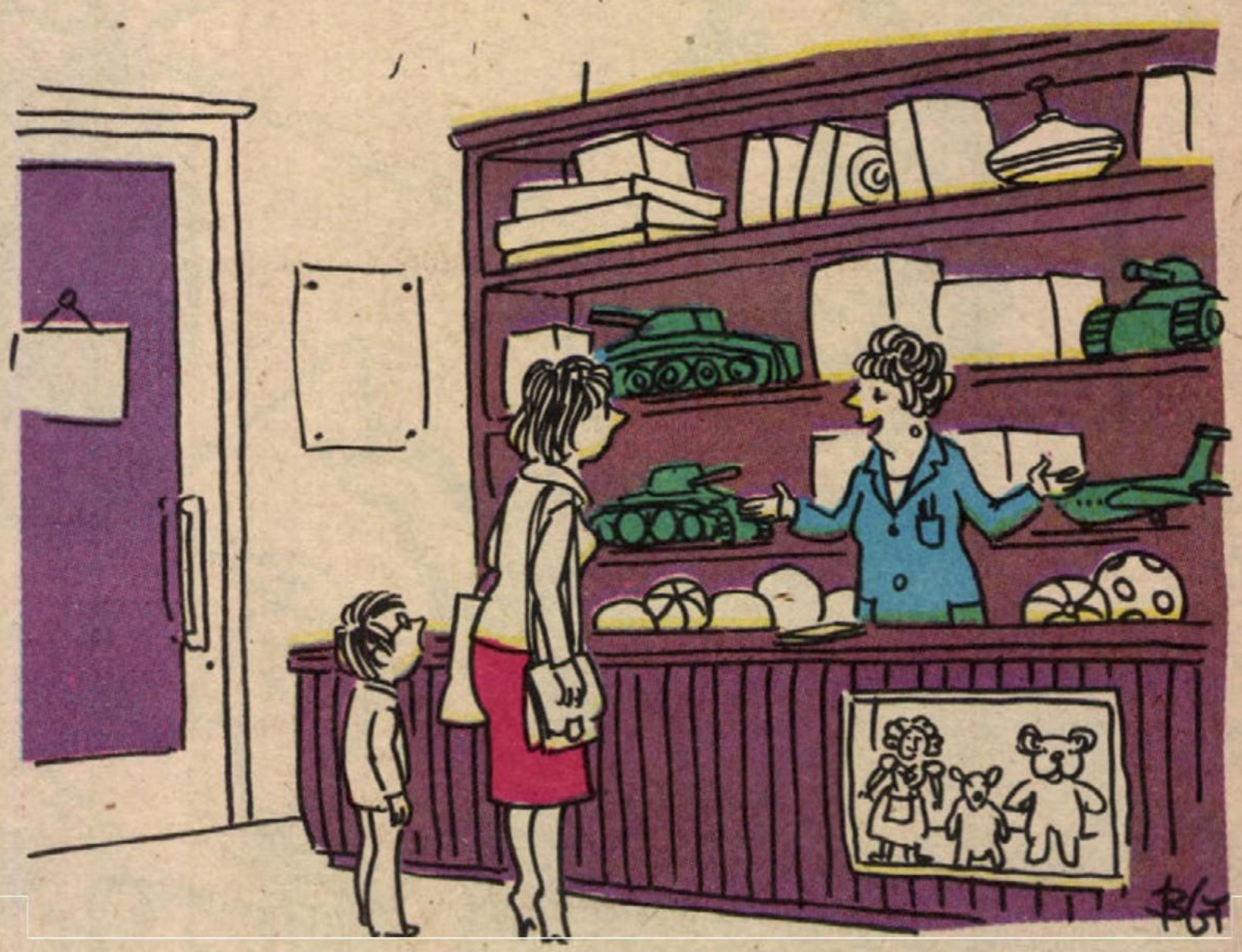

– A logikai játékokat nyugatra exportáljuk. Vegyen a gyereknek egy szép kis tankot!

HALLGATTA A HÍREKET

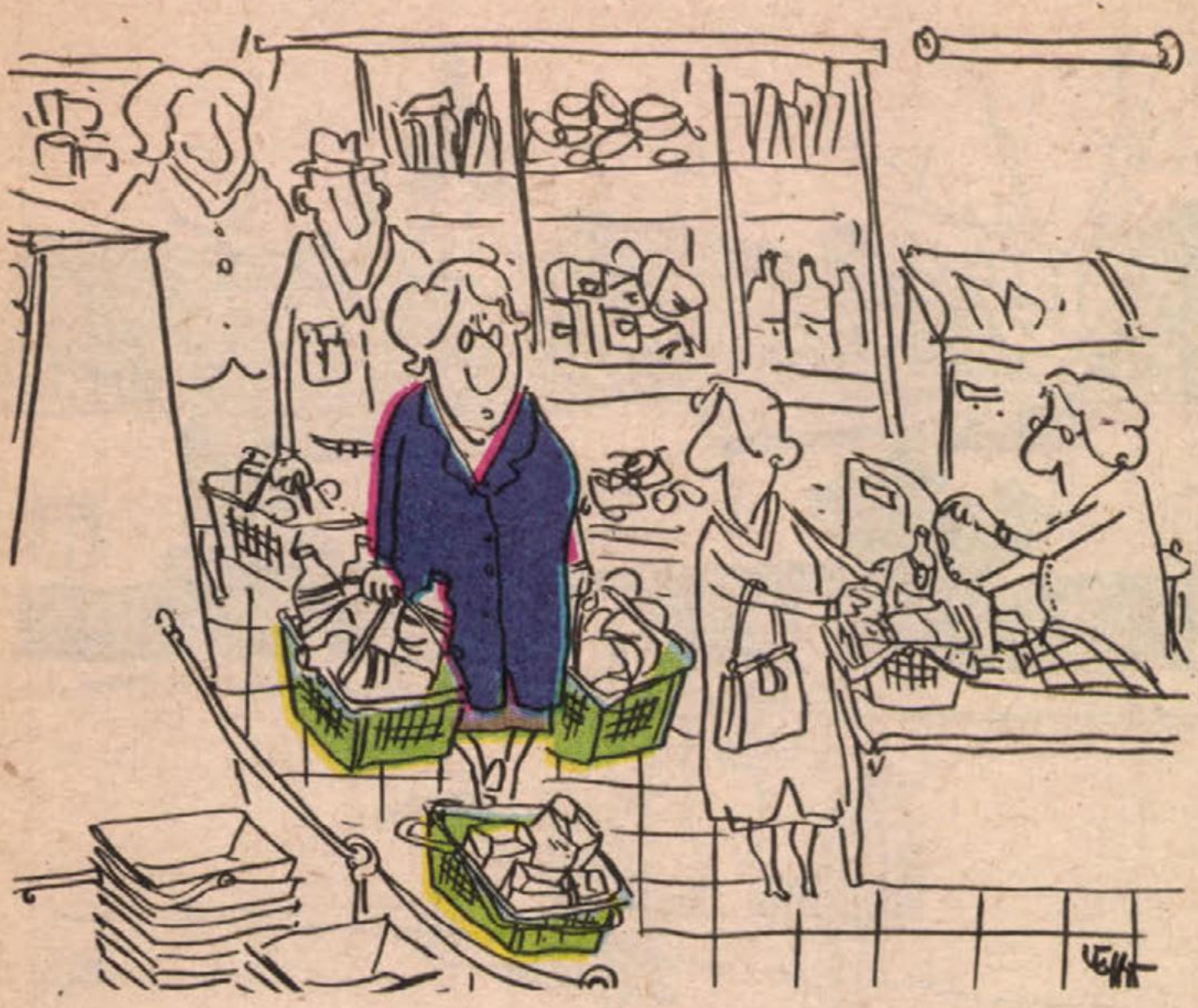

– Nem lesz abból baj, hogy bevásároltam két hónapra?!

FEGYELMEZETLEN GYALOGOSOK

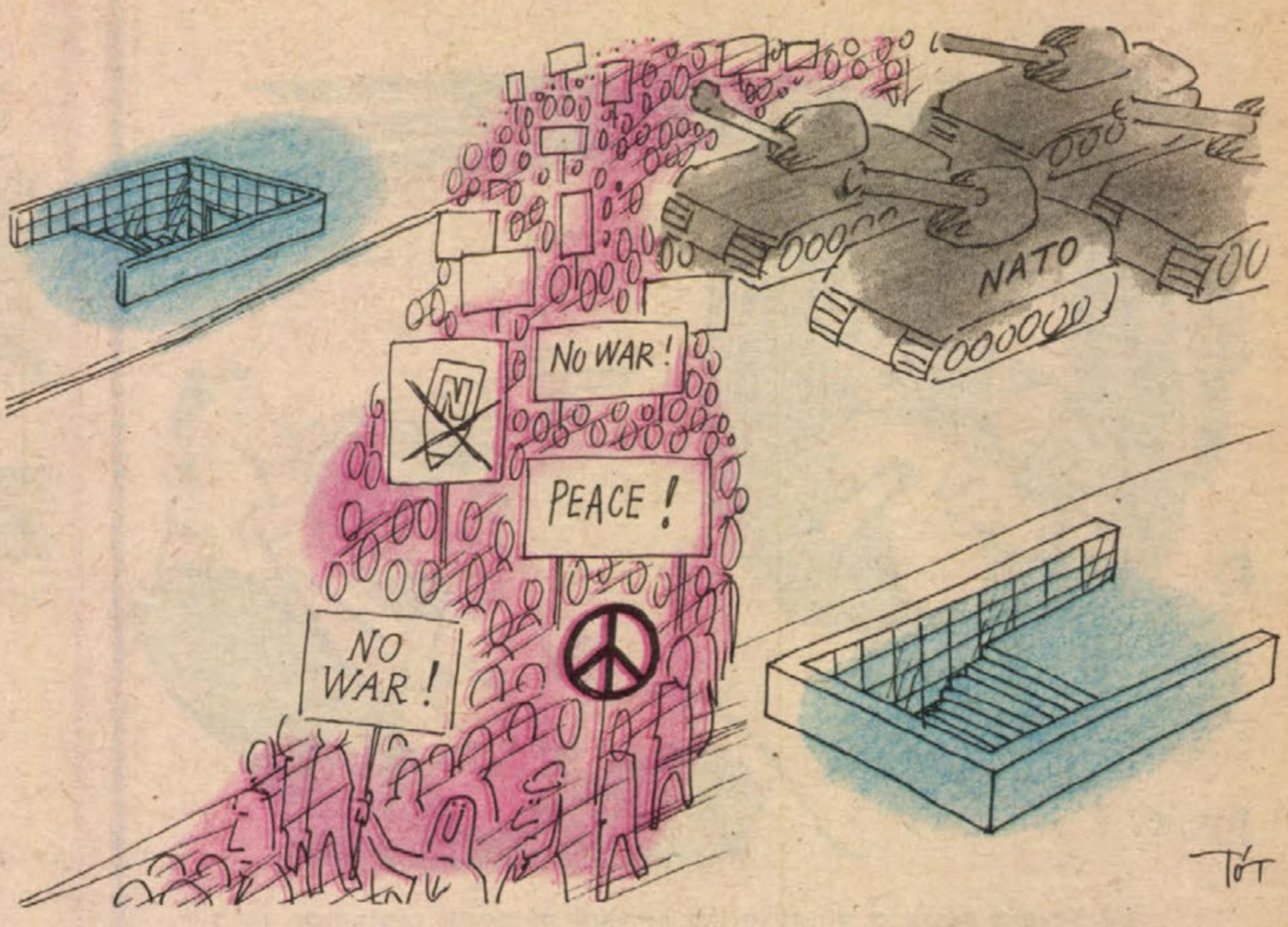
NATO
No WAR!
PEACE!
NO WAR!
TÓT

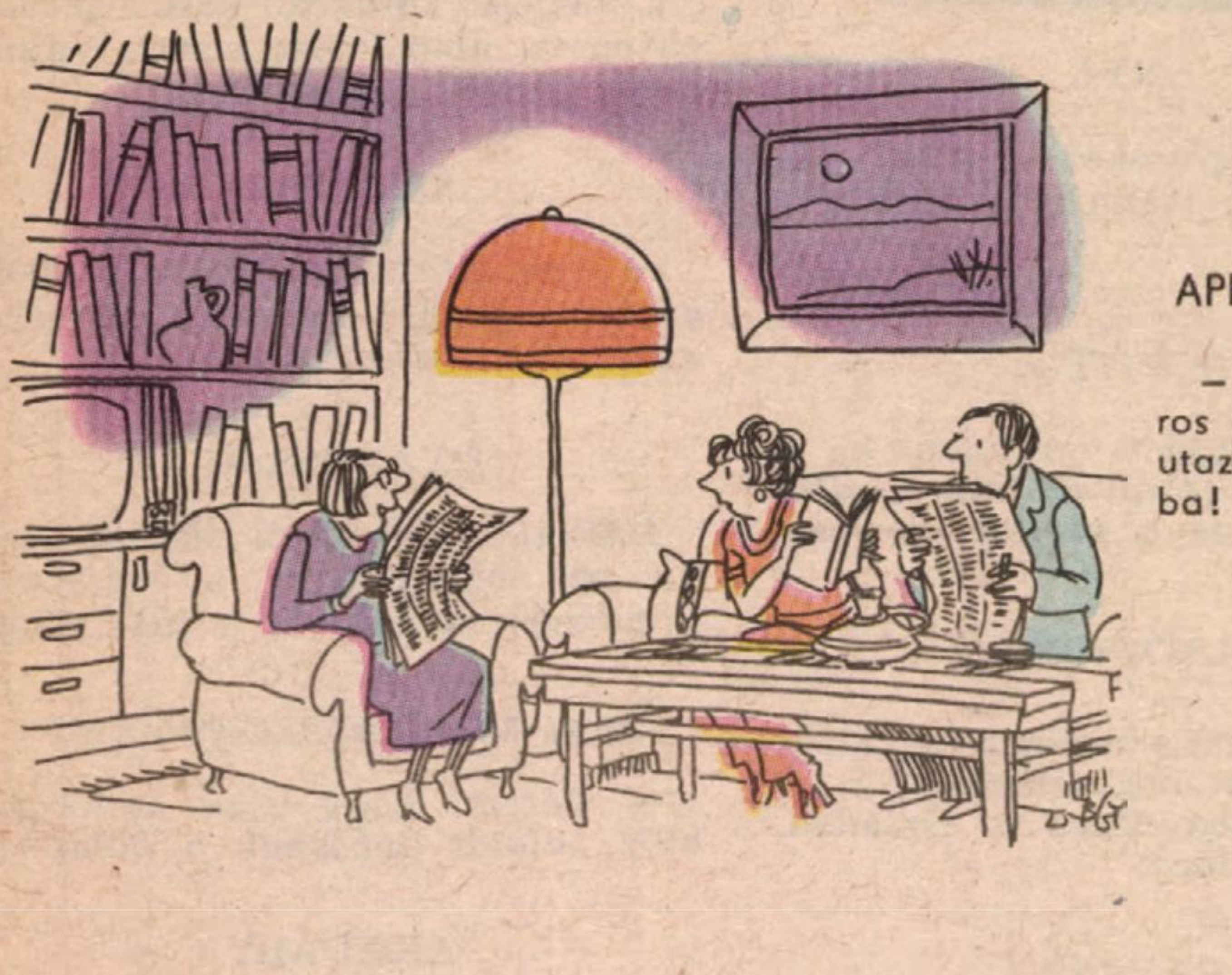

APRÓ ÖRÖMÖK

– Maholnap piros útlevéllel utazhatunk Afrikába!

GAZDASÁGI VEZETŐ

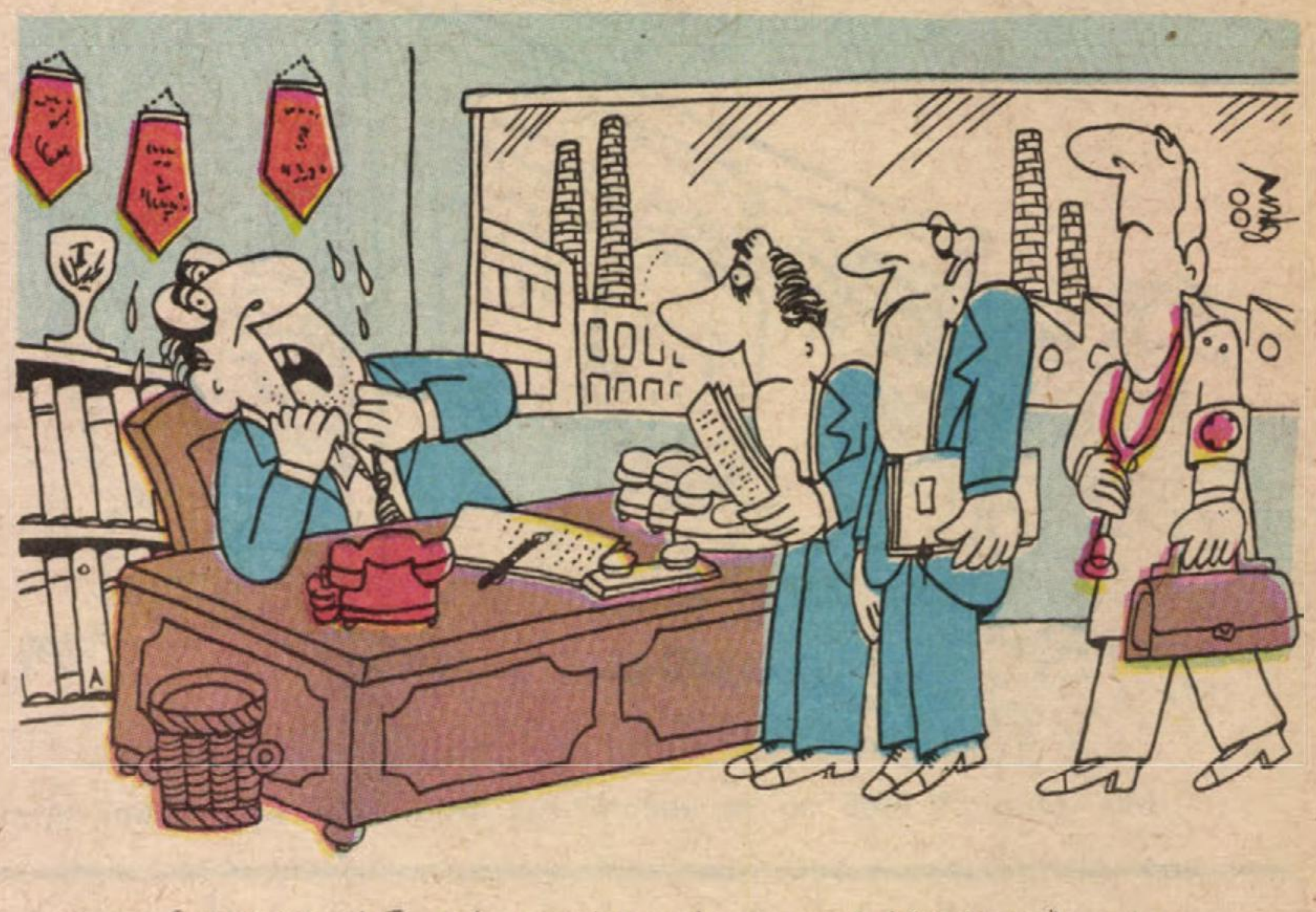

– Szent isten! Ti már megint valami rossz hírt hoztok nekem...

Fauszt Mihály, a jónevű csatár hullafáradtan ment haza a meccsről. Kilencven percig egy helyben álldogálni végül is strapás dolog.

Ahogy benyitott a kétszobaösszkomfortba, az ördög már ott ült a fotelben. Fauszt Mihály nem ijedt meg. Félt a hátvédektől, félt a játékvezetőktől, félt az edzőktől, félt az újságíróktól, de legfőképpen a klubtársaitól. Fauszt Mihály már csak az ördögtől nem félt.

— Ja, maga az? — mondta könnyedén. — A Honvéd Mefisztó SE-től jött, igaz? Na, hadd halljam, mit érek meg maguknak? De ne valami piti dologgal jöjjön ám, mert akkor maradok inkább a konkurrenciánál. Klubhűség is van a világon, és azt meg kell fizetni. Nos, mit ad?

— Mit kérsz? — mondta az ördög.

— Először is kell egy kégli — mondta Fauszt Mihály. — De nem ám kétszobás, mert azt az Egyakarat Csinom Jankótól is megkapom. Legyen az a kégli minimum négyszobás.

— Nyolcszobás lesz — mondta az ördög. — Hát aztán?

— Kell persze egy járgány. De nem ám Volvo, mert azt az ómegyeri Nagyságos Fejedelem TC-től is megkapom. Legyen az a kocsi legalábbis Mercedes.

— Rolls-Royce lesz — mondta az ördög. — Tovább.

— És kell természetesen egy szép kerek kis összeg. De nem ám havi tízezer, mert azt az 1812 Pléhgége TE-től is megkapom. Legyen az a szép kerek kis összeg teszem azt húsz rongy.

— Negyven lesz — mondta az ördög.

— Maga egész értelmes ember. Tudja, hogyan kell csapatot építeni. Hol írjam alá?

— Sehol — mondta az ördög. — Mindezt megkapod, de labdába többé nem rúghatsz.

— Mi van? — esett le Fauszt Mihály álla egészen a padlóig. — Maga egy kicsit bolond, mi?

— Nem, fiam — mondta az ördög. — Én emberbarát vagyok.

— Egyfene. De ha én havi negyven rongyért nem rúgok labdába, abban magának mi a bónija?

— Nézd, gyermekem — szólt az ördög —, te tulajdonképpen már rég nem rúgsz labdába. Háromszor nekiszaladsz az ellenfélnek, háromszor hanyatt esel és azzal kész. Kövér vagy, unott, lusta és pofoznivaló. Csak bosszantod a szurkolókat. És ha másnap az a húszezer ember mérgében csak egy órát nem melózik, az minimum négyszázezer forint. Szóval te csak ne rúgj labdába, akkor megkapod a havi negyvenezret és még mindig én csinálom a jobb üzletet. Na?

— Benne vagyok, mester — kiáltott Fauszt Mihály. — Ide a negyven rongyot, és a francnak hiányzik az a hülye foci.

Két hónapra rá nyolcszobás tuszkulánumának könyvtártermében Fauszt Mihály a vitrin legszebb porcelánjait lődözte egy csúzlival.

— Michel — kiáltotta reszketeg hangon lovag Rokfort-Brentano Telivér, a csatár inasa, a villa előző gazdája. — Ön kérem totál megőrült!

— Unatkozom, Teli fater — nyafogott Fauszt Mihály. — Mondja meg mit csináljak?

— Menjen a pokolba!

— Jé — álmélkodott Fauszt Mihály —, nem is rossz tipp.

— Na idehallgasson, mester — mondta valamivel később, már a pokol menedzseri szabájában —, megesz a fene, ha nem rúghatok labdába. Az ördög vigye el magát, én szeretek focizni.

— Érdekes — röcögtette szakállát az ördög. — A pályán miért nem mutattad?

— Fene tudja. Valahogy kiment a fejemből.

— Bánomisén — mondta az ördög. — Focizzál, de akkor egy vasat sem látsz tőlem.

— Süsse meg. Költse patikára. Jártam én iskolát, van nekem jó szakmám.

Két hét múlva Fauszt Mihály tehát az Egyesült Hámozónál söpörte az udvart. Meló után meg lihegve, ordítva, röhögve és káromkodva kergette a lasztit a gyár kispályáján. Némelyek szerint egész ügyesen. Az ördög egy jegenye ágai közül röhögött rajta.

— Havi húszezerért nem focitál, most meg havi háromért söpörsz is, focizol is. Hülye vagy te, Fauszt Mihály.

— Hülye, de boldog! — kiáltotta a csatár és tényleg boldog volt. A zsebében ugyanis ott lapult már a Járőr Pityi Palkó SE szerződési ajánlata.

Havi nyolcvanezerről.

Peterdi Pál

KOMMENTÁR

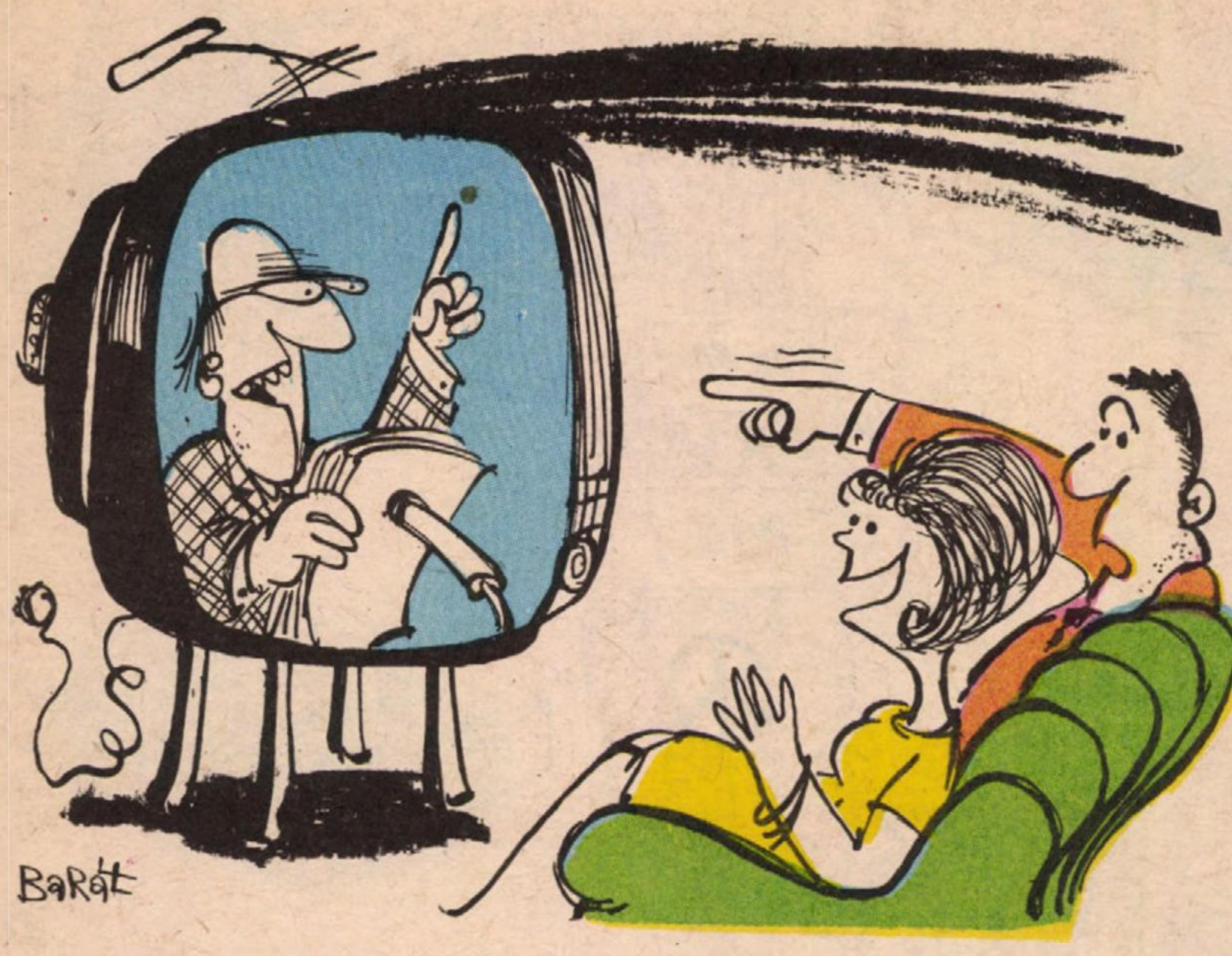

– Ne keverd össze a dolgokat, a kabaré a másik csatornán megy!

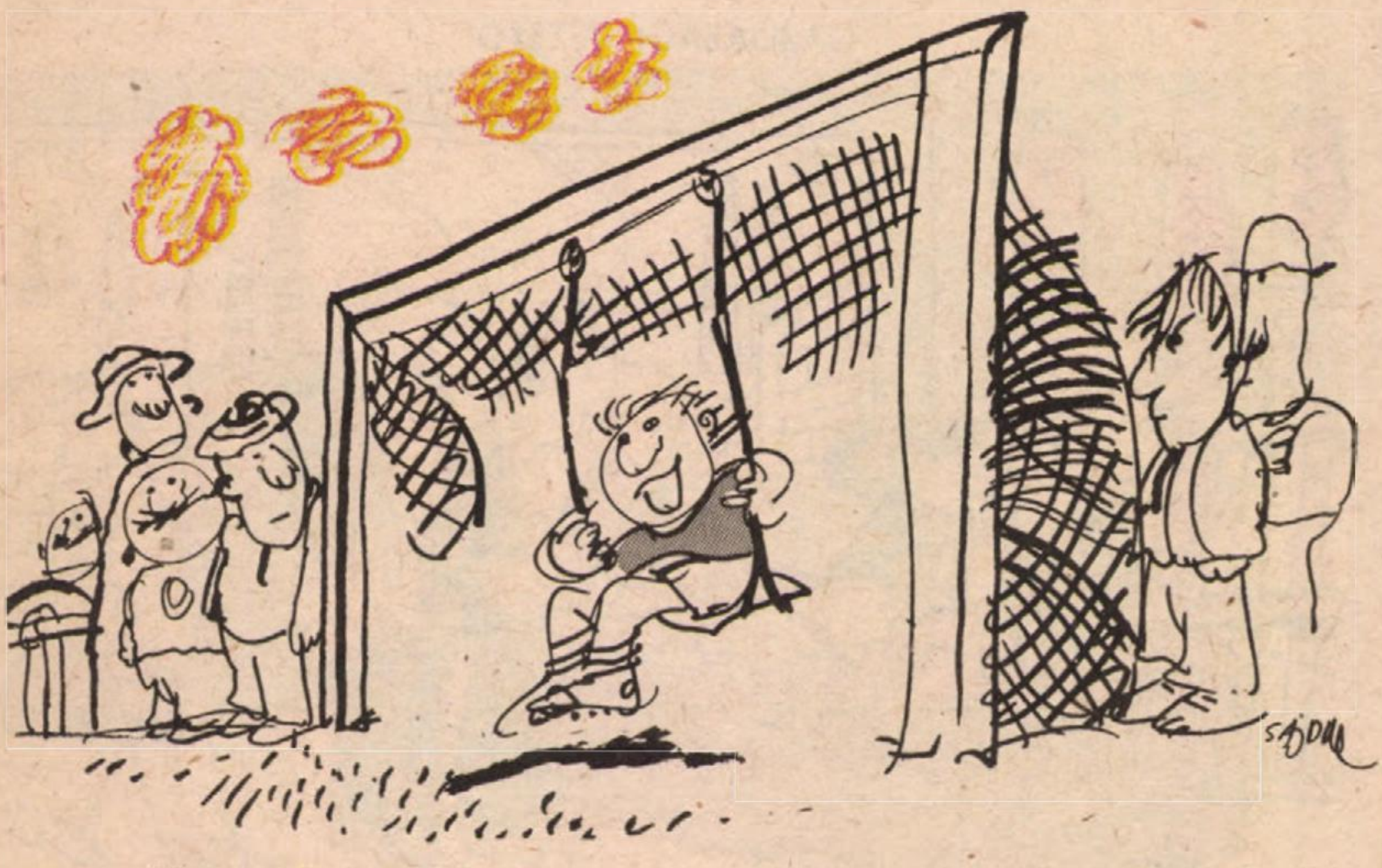

– Mit izgultok? Jobb ha az ellenfél azt látja, hogy nem félünk tőle!

ÚJÍTÁS

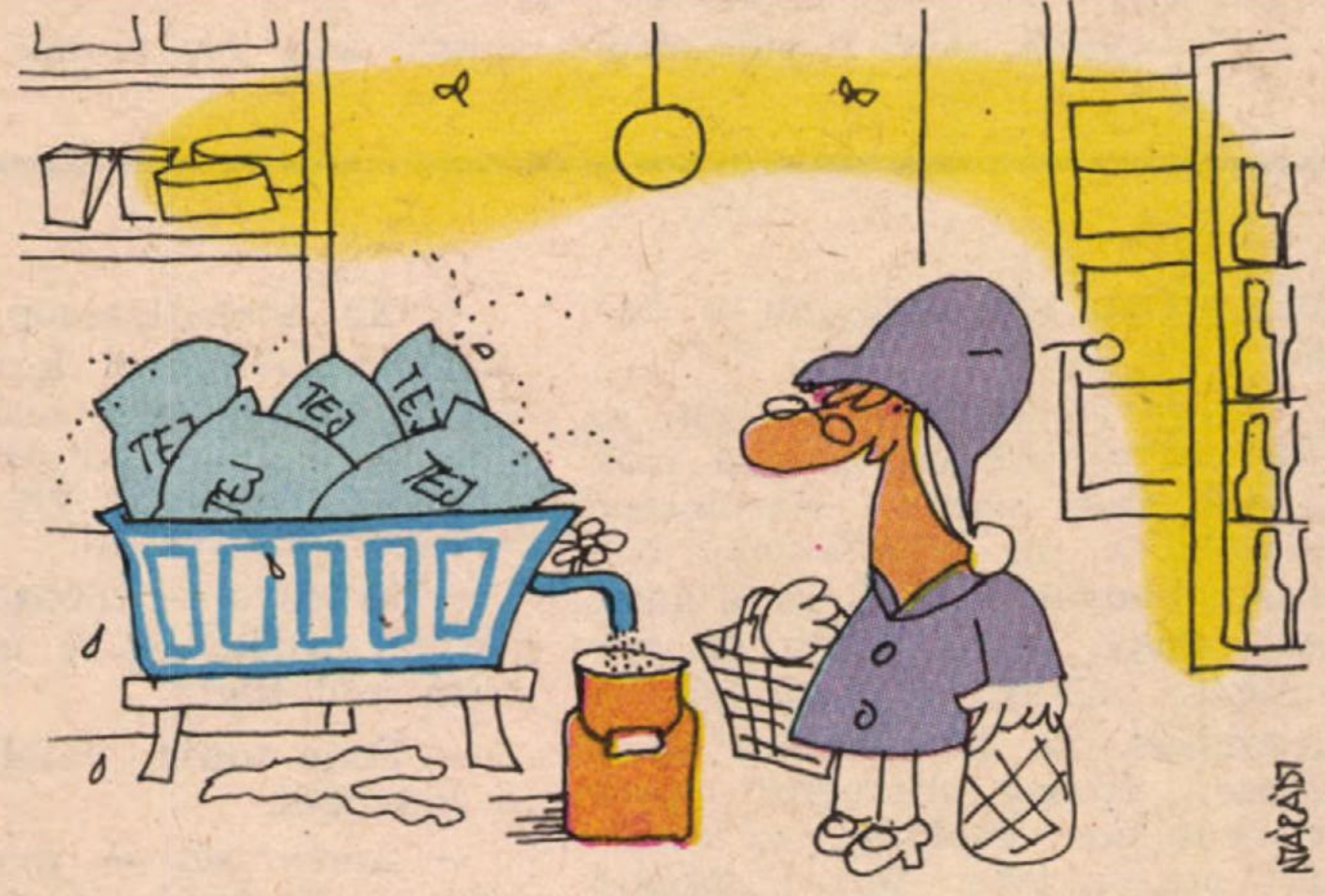

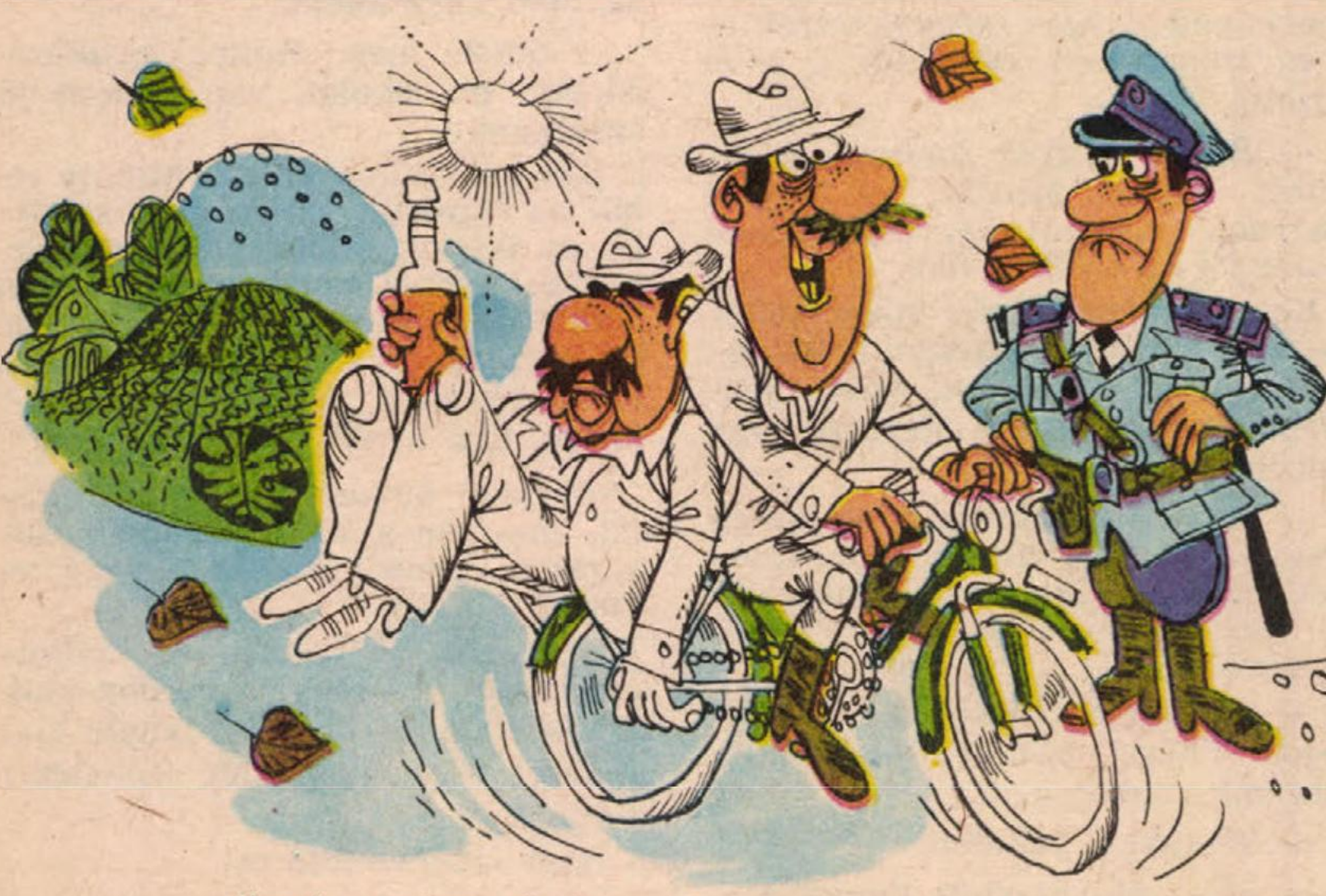

– Ilyenkor szüret idején a sógor orra a macskaszem.

KÖZSÉGEGYESÍTÉS

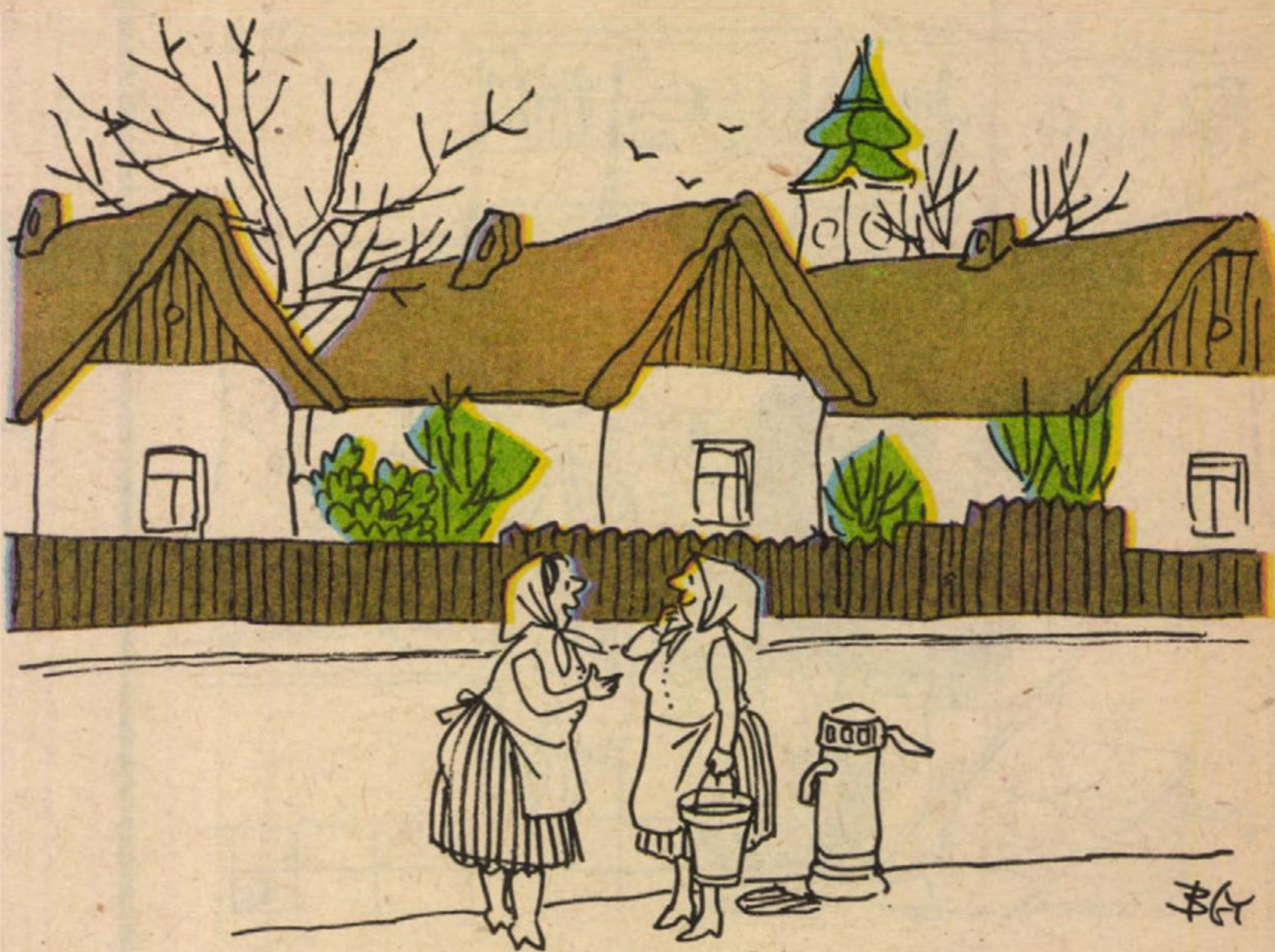

– Végre elveheti a lányunkat a szomszéd faluból az a fiú, nem verik agyon az itthoni legények!

SZILÁNKOK

ANYA

— Nyolc gyereket szültem. Ha csak hét van idehaza, egyedül érzem magam.

BŐVÍTÉS

Az lesz majd a jó világ, ha a budapesti metróról át lehet szállni a moszkvai és a párizsi metróra.

VÁLTOZTATÁS

— Engem ne akarjon a családom minden áron megváltoztatni.
— De hiszen nincs is családod.
— Ezért nincs!

PANASZ

Sajnos, az idei Nobed-díj kiosztásánál sem vették figyelembe családi és szociális körülményeimet.

ÉJFÉL UTÁN

— Bocsánat, melyik az utca túlsó oldala?
— Sajnos, nem vagyok errefelé ismerős.

ÉLELMESSÉG

X. a kellemeset összeköti a kellemessel.

KRIMI

A holdvilágos éjszakában órák óta megyek keresztül-kasul az utcákon és nem követ senki. Vajon kinek a megbízásából?

SÉRTŐDÉS

— Úgy látom, felesleges vagyok a társaságban — mondta Mariska néni. És tovább maradt.

ÓVATOSSÁG

Mielőtt Lajos bácsi elaludt volna égő cigarettával a szájában, mindenesetre kihívta a tűzoltókat.

MAI MENYASSZONYTÁNC

— Kérem, hogy csak konvertibilis valutát dobjanak a kalapba!

AKADÁLY

— Vettem egy beszélő papagájt. Amíg a feleségem hallgatja, legalább addig sem beszél.

DIÉTA

— Ha egyszer én annyit ehetnék palacsintából, amennyit eszem!

AUTÓ

Brahovácz meséli:
— Kénytelen voltam befizetni egy új autóra, mert elfelejtettem, hol parkolok a kocsimmal."

Galambos Szilveszter

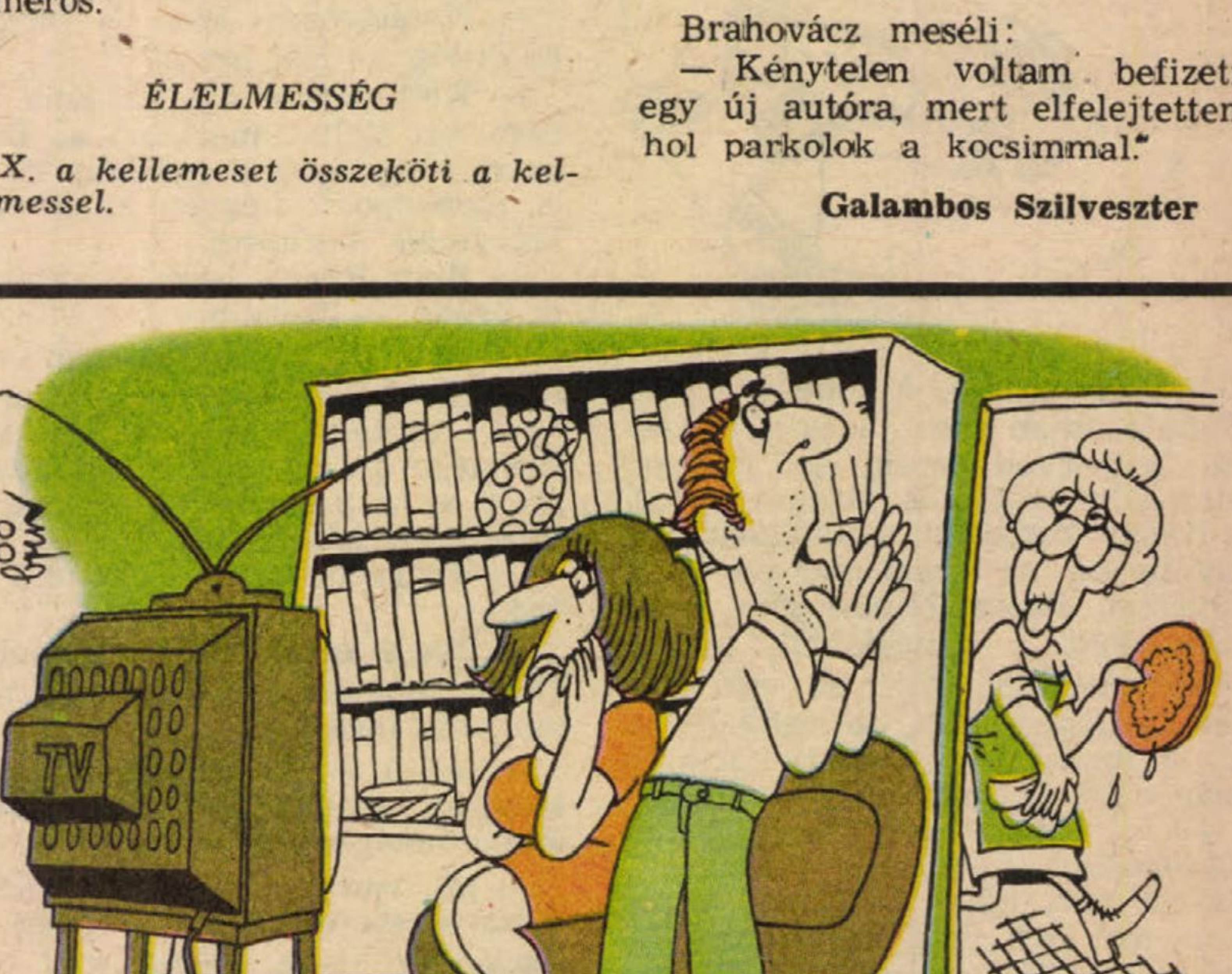

– Jöjjön gyorsan, nagymama, most mutatják a terroristákat!

IPARI SZTEREÓ

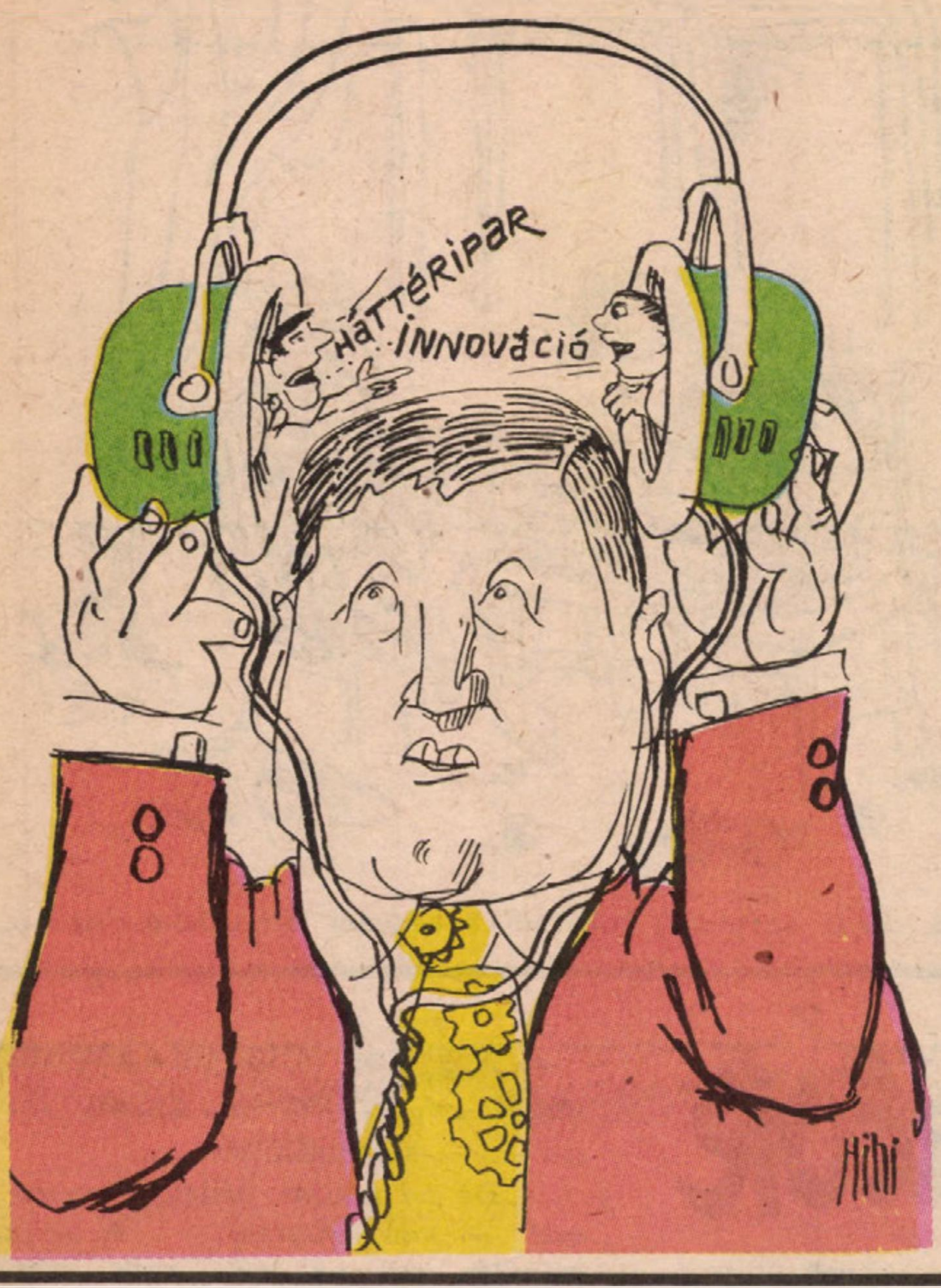

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az új segéd megkérdezi az öreg patikustól:

— És miféle gyógyszert tart ott külön a kassza melletti fiókban?

— Abból akkor szoktam adni, ha nem sikerül a receptet kisilabizálnom.

DEFEKT

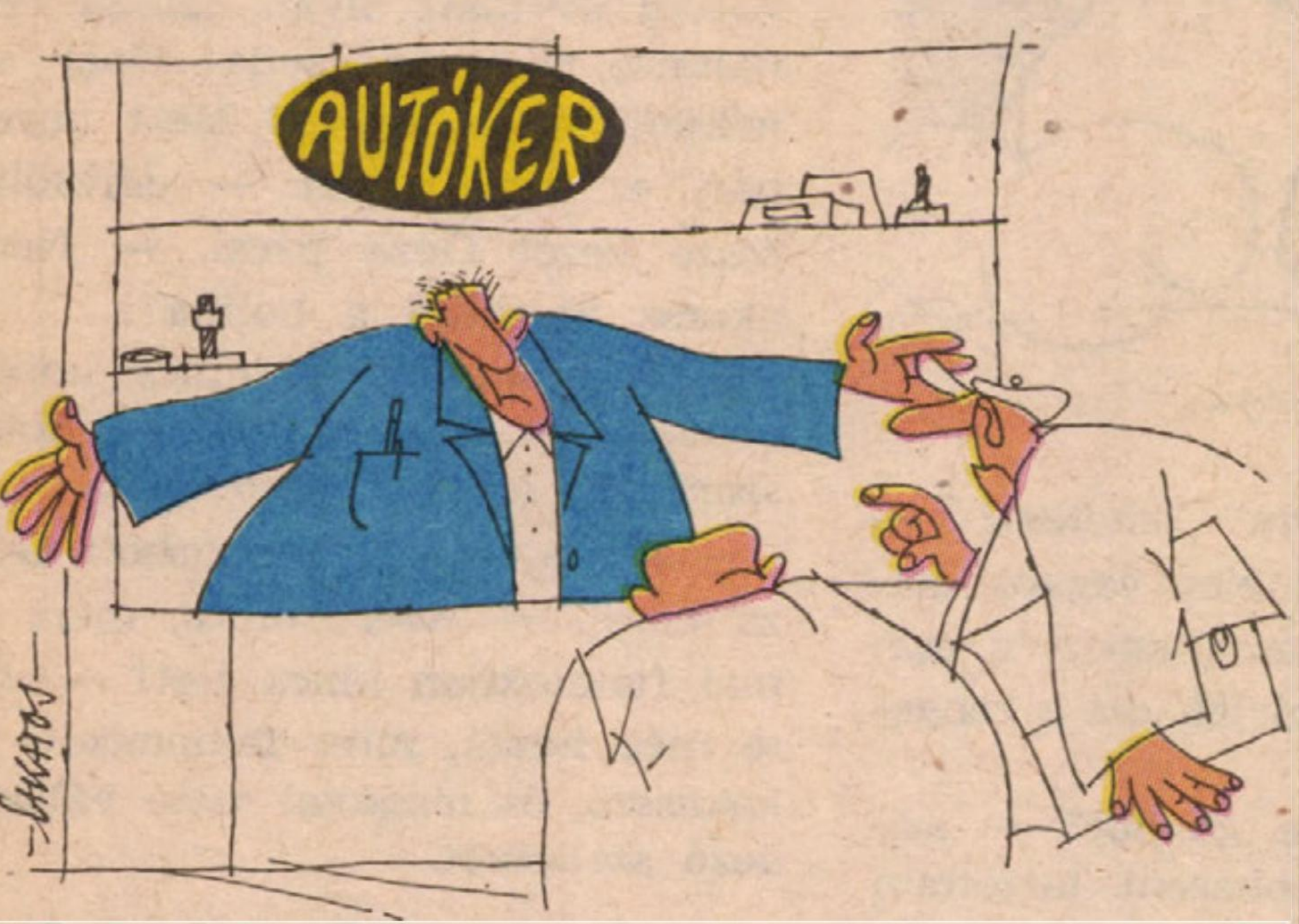

NEVETŐ LEXIKON

BUNDÁSKENYÉR Magyar labdarúgók jövedelme. Süthetjük.

DEL DONGO A pármai Stendhal-gépgyár valaha népszerű segédmotoros kerékpárja.

FAKUTYA Olyan szánfajta, mely csilingelés helyett röhög.

GATYAVÁLTÁS Férfi vetkőzősztárok stafétájának legizgalmasabb része, amikor is a bottal együtt az addig viselt sportnadrágot is át kell adni.

HÁTSÓGONDOLAT Női idomokról szőtt dévaj ábránd. Már a régi rómaiak is ismerték (lásd a mondást: „Tompora mutantur"); később a magyar költészetben is fölbukkant („Egy hátsógondolat bánt engemet"). Sok hátsógondolat együttvéve már hátulnézet.

HÁZTŰZNÉZŐ A lángokat oltás helyett csak fölhevülve bámuló nyalka tűzoltó.

HERBÁRIA Herb Alpert és fűveszenekara által előadott dal.

HERODÓTOSZ Ókori híradástechnikai szakember, Forródrótosz elődje.

KULISSZAHASOGATÓ Színházi munkakör, a díszlettervező ellentéte.

LE MONDE (ejtsd: lemond-e). A nevesebb államférfiak várható cselekedeteit latolgató párizsi lap.

LUMPENELEM Speciális zseblámpatelep részegen hazabotorkáló ingadozóknak.

MAGOLÁS A szemezés folytatása a tanulnivágyó tyúkoknál.

MARTELL (Vilmos). Svájci mondahős. Fia fejéről lelőtt egy konyakosüveget.

OLTÁRI Mälle Oltaari, finn szépségkirálynő. Hazája legutóbbi szépségversenyén magát a híres Huusika Risaalót győzte le mellbedobással. A világszépség-versenyt is megnyerte, pedig a legyőzöttek között olyan nevek voltak, mint a holland Schayna Van Lookehem, az ugandai Dadamell Amin Didi, az iráni Farah Turbina, a prágai Lydia Sehová, a közép-afrikai Mimi N'Dene, a lisszaboni Rossitta Fizu, az osztrák Heidi Dimischwan, az NDK-beli Ide Rughtal és a japán Szukacse Csekicsi. A zsüri elnöke, a brit Sir Mawk szerint a világsztár később a szállodaszobában még ő magát is maga mögé utasította. (Lásd a Téboly c. magazin legutóbbi számában *„Jó volt együtt a hálás Mälle Oltaarival"* című fényképes cikkét.)

PÁLYAVÁLASZTÁS Mérkőzéskezdetkor a kedvezőbbnek vélt kiskapu megválasztása. Teljesen szabadon történik, csak előbb pénzt szoktak hozzá feldobni.

PÁSZTORBOT Számadó juhászok görbe végű, jobbára suba alatt használt alkalmatossága. A subázás időtartamát speciális, úgynevezett pásztorórák mérik.

PORCIÓ Egy adag húsnak felszolgált porc. A konzerveket előállító üzemekben — az úgynevezett konzervatóriumokban — adagiónak is nevezik.

PORTISCH Törlőrongyot már rég nem látott sakkasztalok letakarítására szolgáló seprőféle. (Nem tévesztendő össze a Portici nevű néma sakkozóval.)

PRESBITER Szürkebarát fürtjeiből sajtolt, lepárolt gyomorkeserű, a Benediktíner rokona.

PULIKAN A pelikánhoz hasonló, de inkább az alföldi nyájak környékét kedvelő terelőmadár.

RÁGÓGUMI Elterjedt francia óvszer.

SI DUO FACIUNT … *Si duo faciunt idem, non est idem"*, azaz ha ketten csinálják ugyanazt, az nem ugyanaz. Naív, nemileg felvilágosulatlan rómaiak mondása volt az ókorban. Azóta már a karonülő kisded is tudja: attól ő még ugyanaz marad, hogy ketten csinálták.

SÜKETELÉS A vakolást helyettesítő új magyar építőipari eljárás.

SZESSZIÓ Az Alkoholista Liga ülése. Hagyományosan az asztal alatt tartják, erősen sárga földön.

TOMI SZTÁR Ovidius ragadványneve. Még Nasóval, Trisóval, sőt Bioponusszal sem lehet lemosni róla.

Timár György

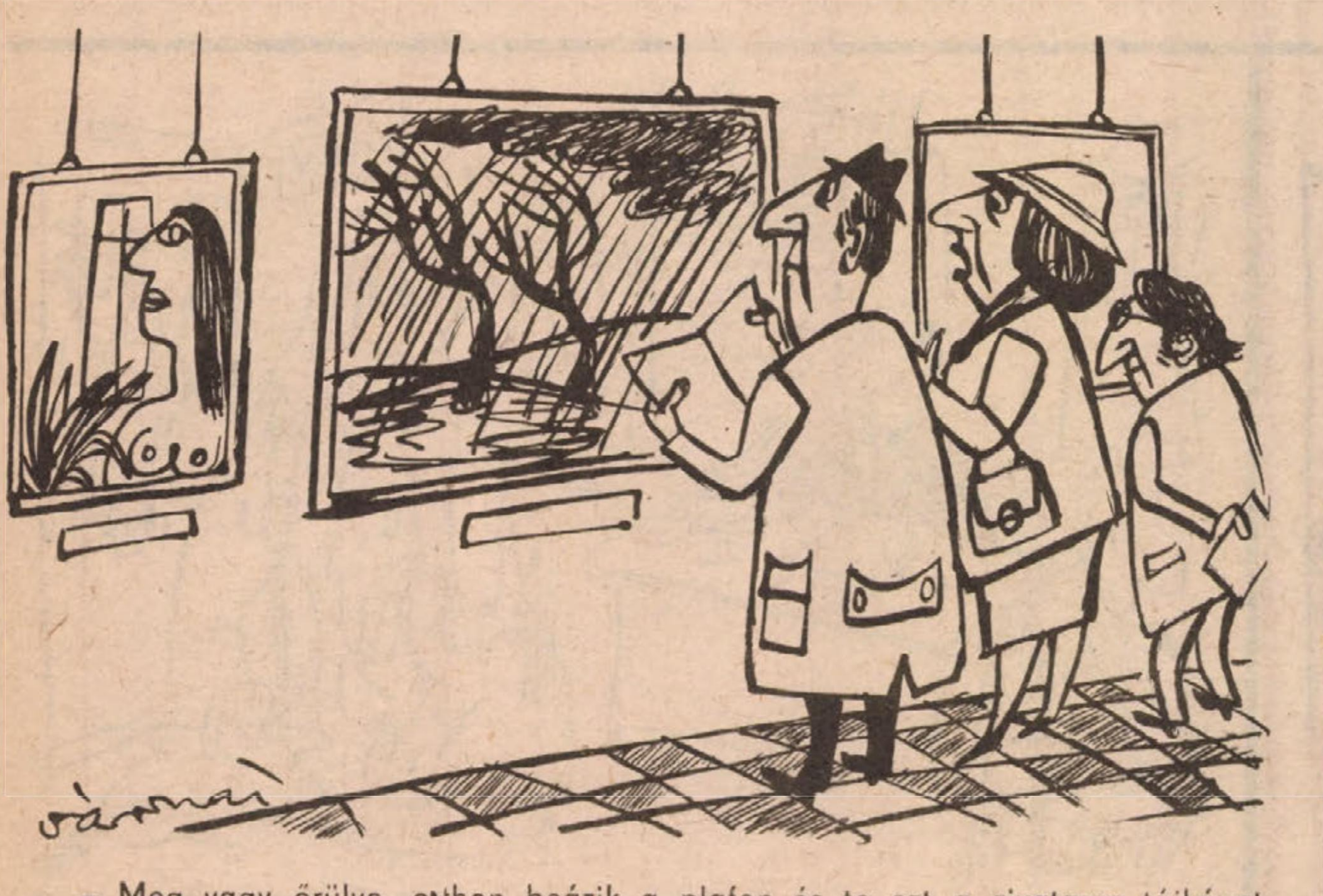

– Meg vagy őrülve, otthon beázik a plafon és te ezt a zivataros tájképet akarod megvenni?!

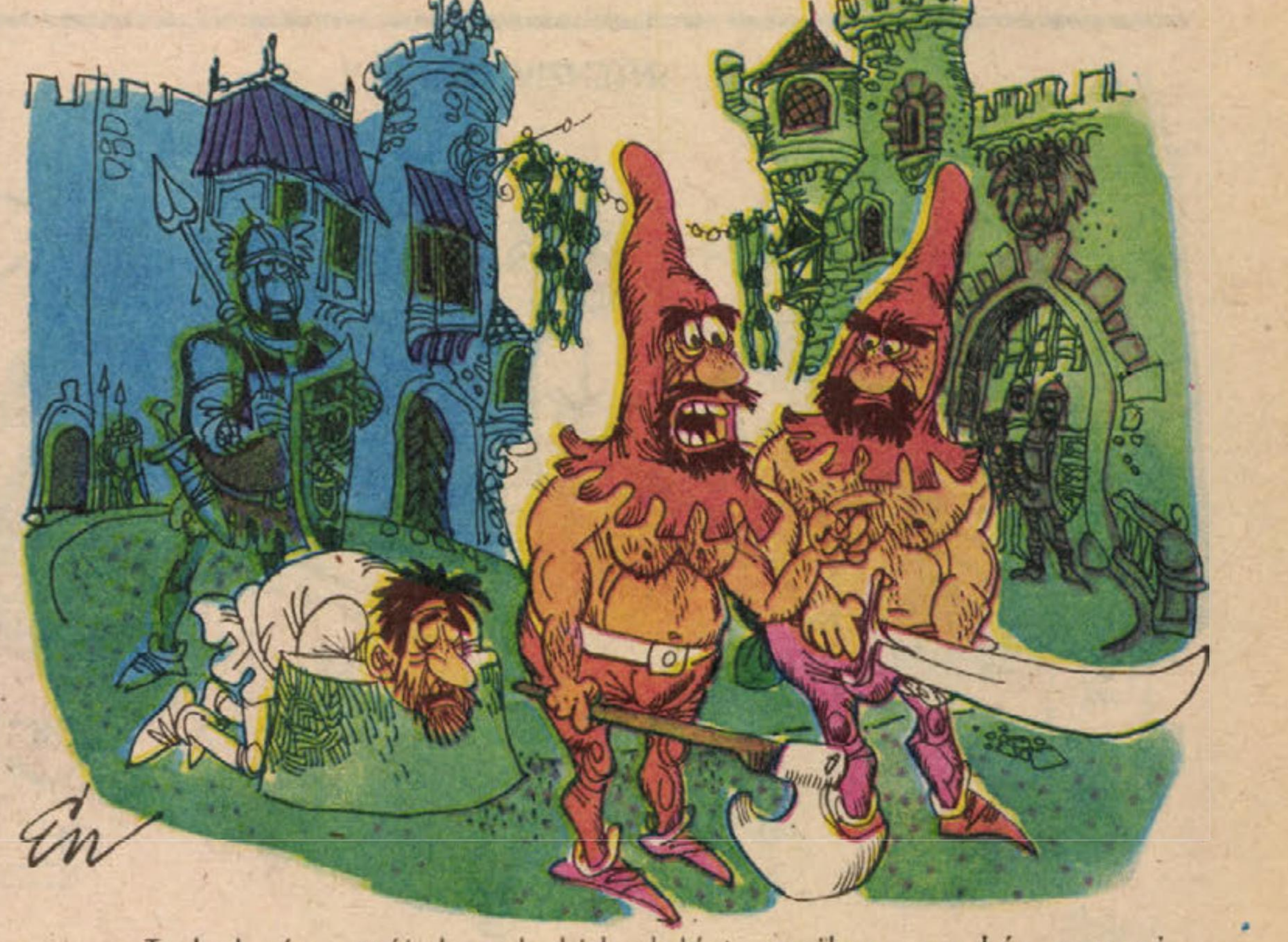

– Tudod, én attól kapok hideglelést, amikor egy kés megcsikordul a tányéron!

ELAVULT SZERKEZET

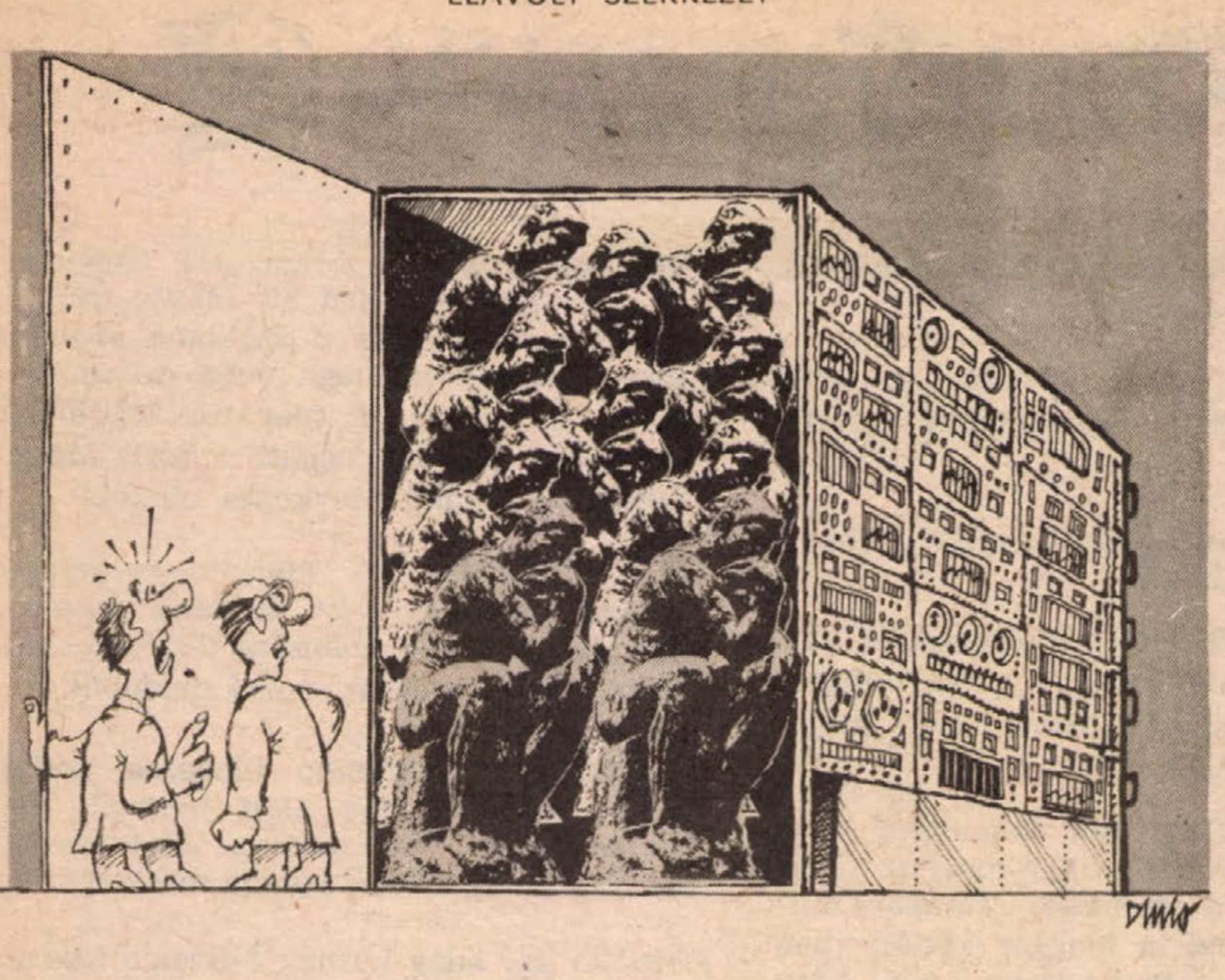

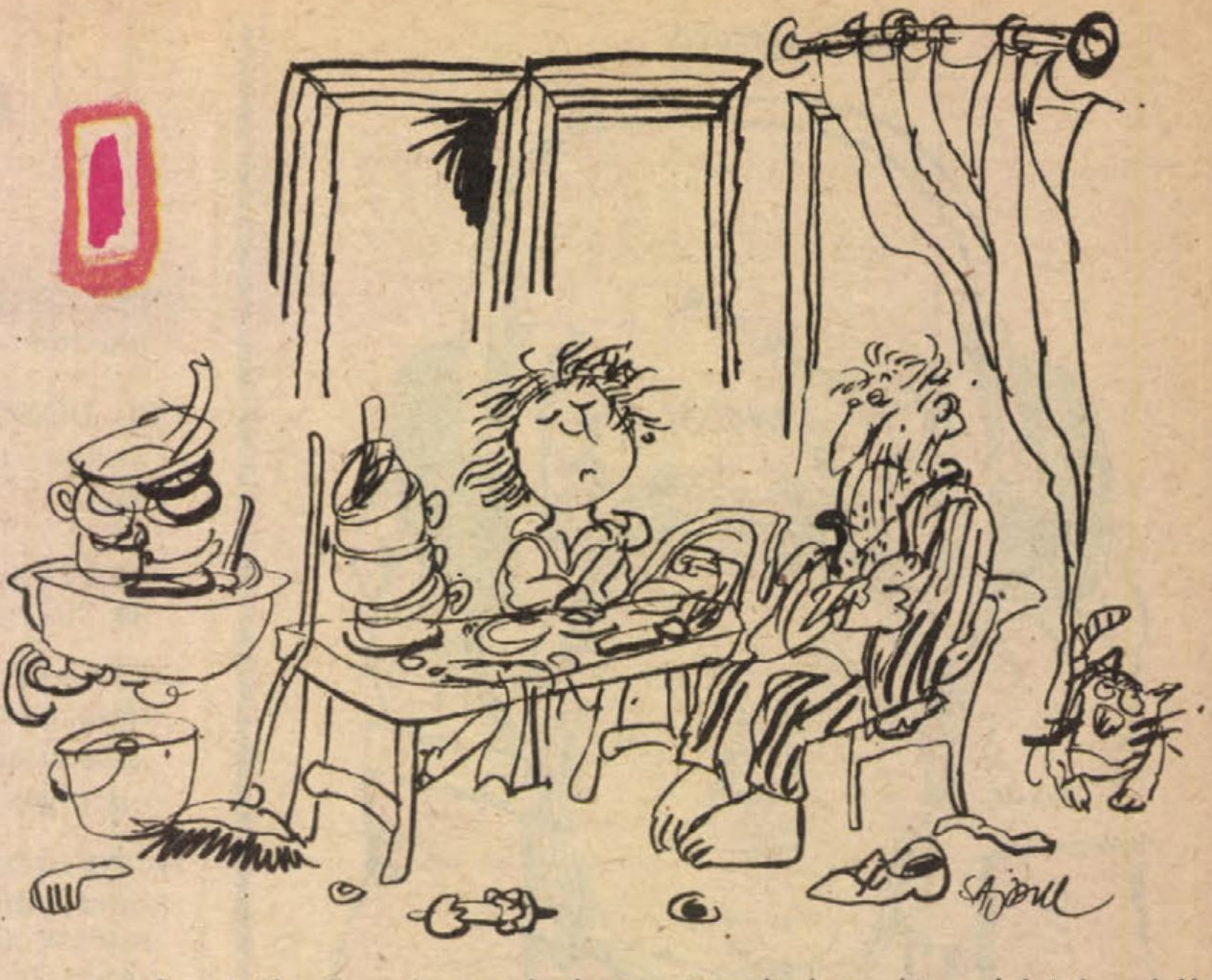

– Az utcák olyan koszosak, hogy nincs kedvem kimozdulni hazulról.

Kísértést vállalok

Pontosan éjfél volt, amikor valaki megcsiklandozta a fülemet.

— Sicc innen! — mondtam neki, mert azt hittem, hogy a kispárnám.

— Hu-hu! — válaszolta a kísértet.

— Ne ijesztgessen, mert rendőrt hívok!

— Csak lassan a testtel, én vagyok az, Géza bácsi! — szólt erre a szellem. — Nem ismersz meg?

— Áh, a Géza bácsi! Hogy tetszik lenni?

— Hát éppen ez az, öcsém! — nyögte Géza bácsi. — Mostanában nagyon nehezen boldogulok anyagilag.

— Mostanában?! — csodálkoztam. — Pedig azt hinné az ember, hogy aki megboldogult, az jobban boldogul, mint aki nem boldogult meg! — filozofáltam, mert nem emlékeztem, hogy van pontosan a tankönyvben.

— Látszik, fiam, hogy te még sohasem boldogultál meg! — magyarázta erre atyáskodóan Géza bácsi. — Mert ugyebár, nemrég még volt nyugdíjas autóbuszbérletem, nyugdíjas mozibérletem, meg mindenféle kedvezményem. De most?!... De most, nem tudsz kölcsönadni elsejéig?

— Ne vicceljen, Géza bácsi! — rémüldöztem. — Ha ilyen rosszul áll, akkor miért nem vállal munkát Skóciában, ott állítólag jól megy a hazajáró lelkeknek!?

— Ugyan már, öcsi! — nevetett fel erre kísértetiesen Géza bácsi. — Miért pont oda engednének ki, hiszen már így is százféle engedély után kellett szaladgálnom!? Ilyen engedély, olyan engedély, amolyan engedély, ide kétszáz, oda ötszáz, amoda ezer... Mondhatom, drága mulatság!

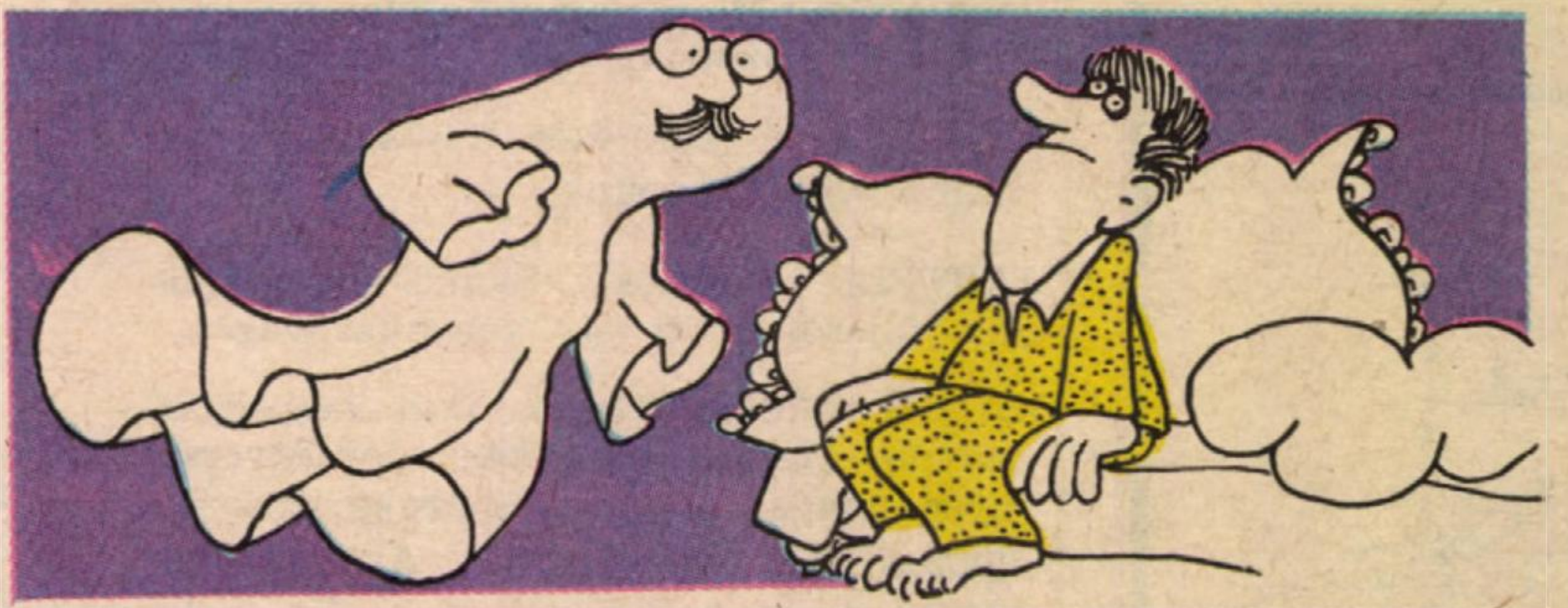

— Részvétem... — rebegtem.

— Na és, akkor még ott vannak a kellékek! A sír, a szertartás, a kőfaragó, a véső, a festő, az ásó, a kalapács, a béke, a nyugalom... Hát lehet így nyugodni?! — vakaródzott Géza bácsi.

— Nyugodjon meg! — kértem.

— Sajnos nem tehetem! — mondta. — Kénytelen vagyok dolgozni, muszáj besegítenem a családnak, hogy kibírják ezt a rengeteg költséget.

— Mégis, mire gondol? — sziszegtem, mert sohasem tartottam elveszett embernek.

— Négyórás állásban kísérteni fogok! — felelte. — Hu-hu, huhu... — folytatta.

— De ne nálam, drága Géza bácsi! — könyörögtem. — Azoknál csinálja ezt az izét, akik miatt ilyen sok kiadásra kényszerült!

— Mondasz valamit, öcskös! — vidult fel Géza bácsi. — Van egy-két kispénzű kollégám, akikkel összehozok egy kísértő kisüzemet, aztán jaj azoknak, akik még most is pumpolni akarnak!

— Ahhoz a kis pénz kevés! — figyelmeztettem.

— Akkor esetleg bérleti szerződést kötünk a temetővel, és két-három év alatt olyan üzletet csinálunk, hogy az csuda! Hogy az nekünk is jó legyen! Mert ugyebár, ez most divat — dörzsölte össze kezét Géza bácsi. — Nem akarsz beszállni a boltba?!

— Sajnos, tényleg nincs ennyi pénzem! — nyöszörögtem. — Sokszor még idefönt is kevés...

— Nincs, nincs! — korholt Géza bácsi. — Azért nincs, mert a mai fiatalokban nincs élet! — tette még hozzá, mire felhangzott a kakasszó, és magával vitte vállalkozó szellemét.

Tormai László

INTENZÍV OSZTÁLY

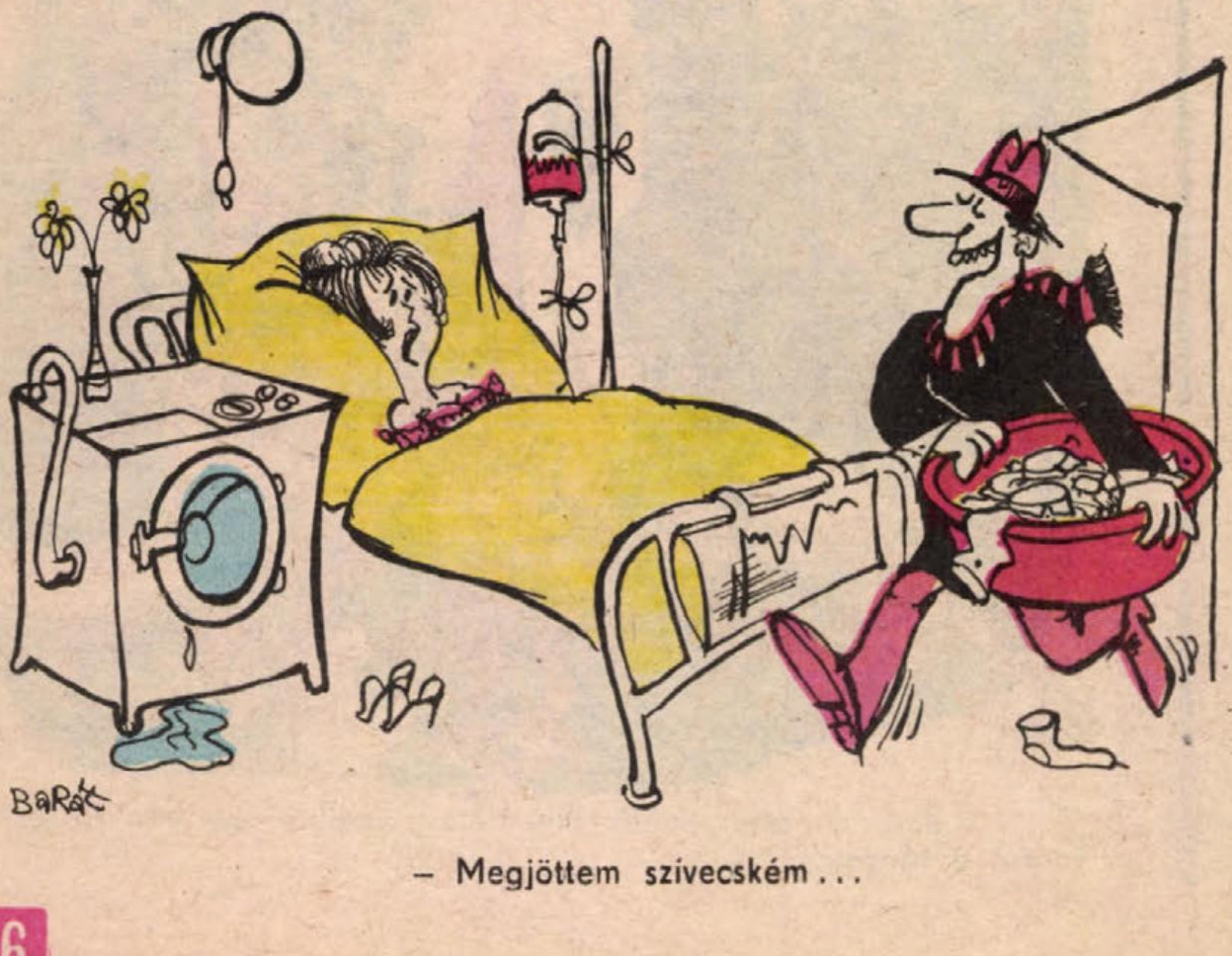

– Megjöttem szívecském...

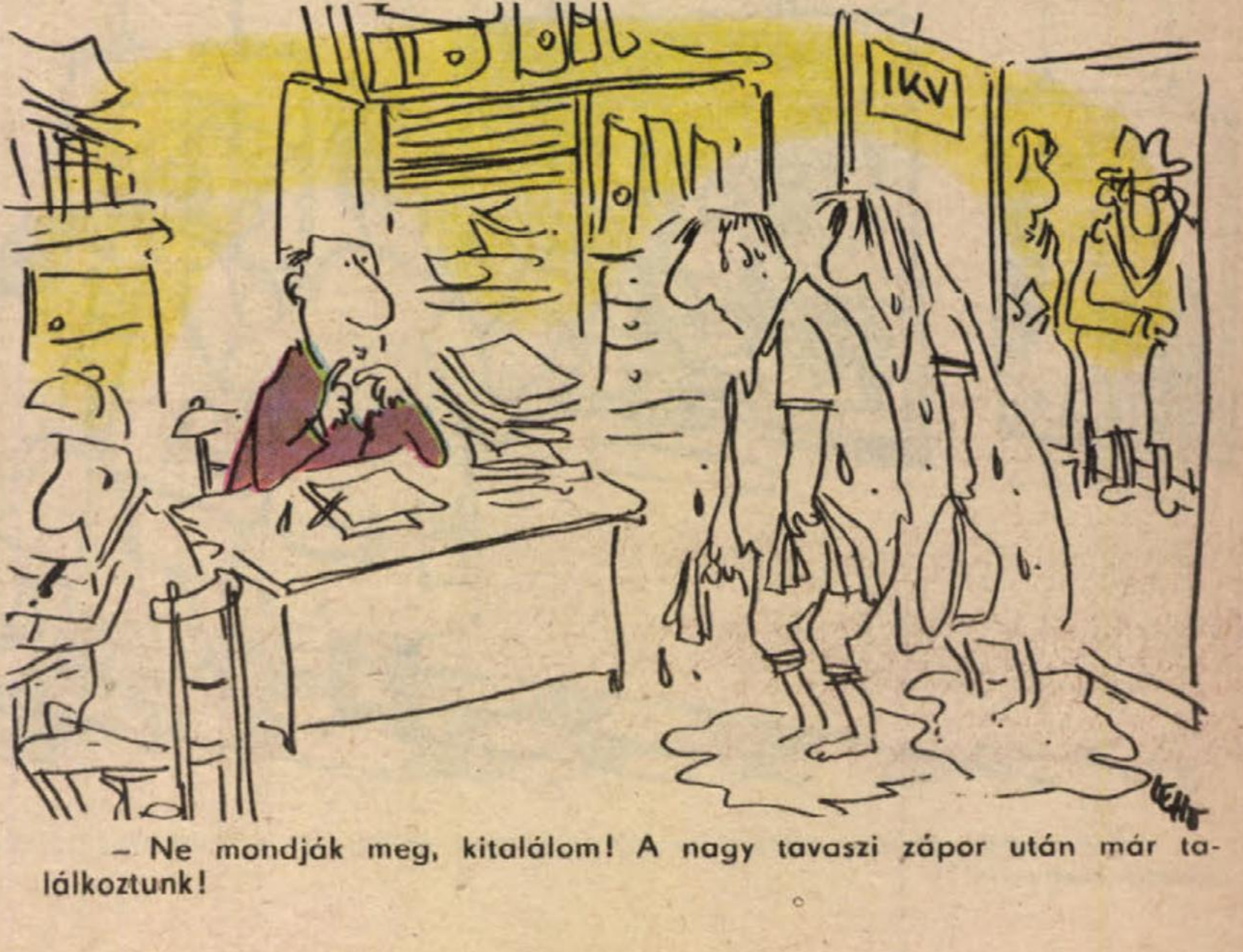

– Ne mondják meg, kitalálom! A nagy tavaszi zápor után már találkoztunk!

EGY TRUBADÚR ANGLIÁBAN

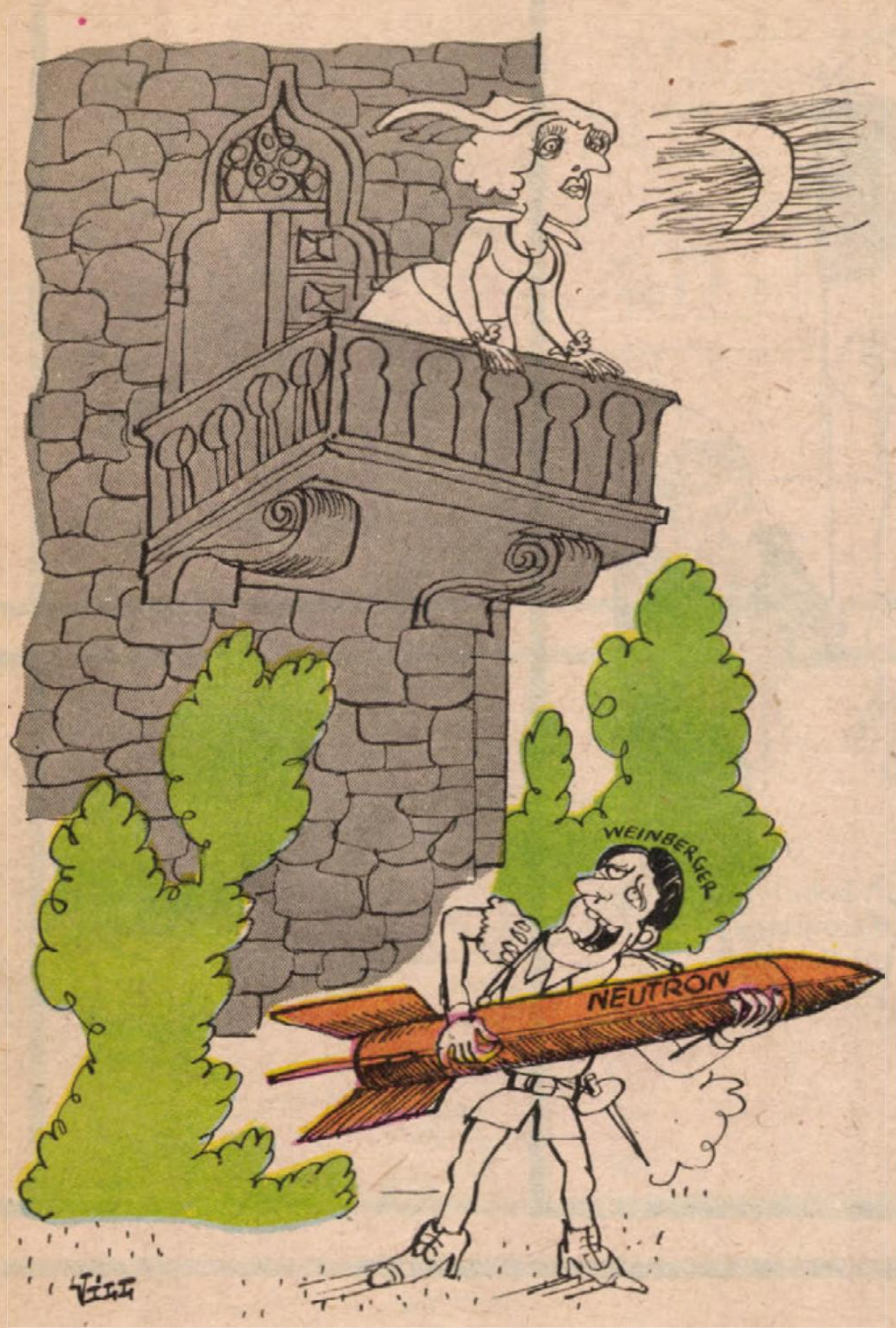

CB-RÁDIÓ

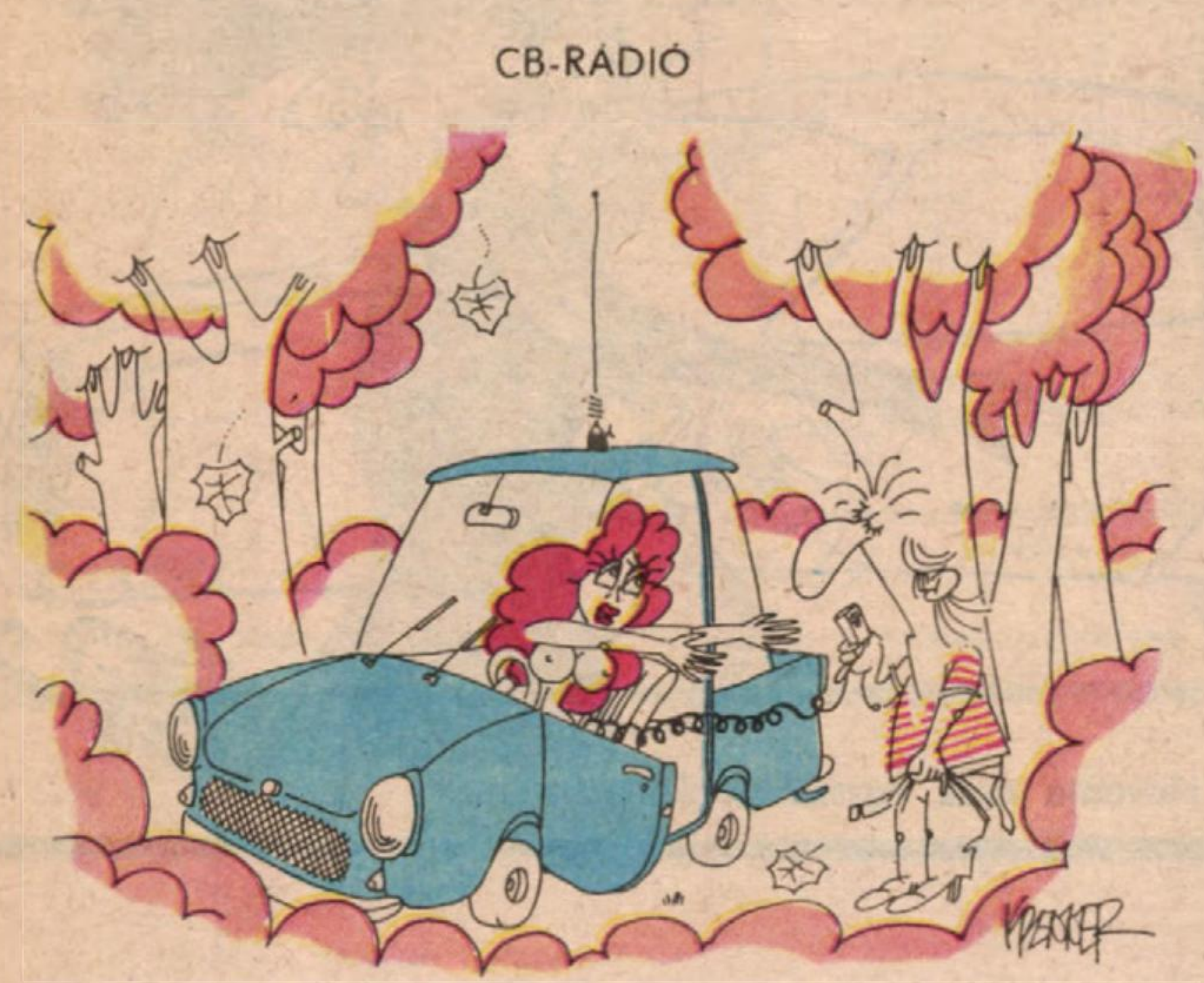

– Halló, Útközben! Nem taposztalok semmiféle forgalmi akadályt . . .!

AZ UTCA EMBERE

Epesárga, citromsárga leszek a szakmai irigységtől, valahányszor egy külföldre kiküldött újságírónak, rádiós, televíziós tudósítónak odakintről sikerül az utca emberének a véleményét idéznie ezzel vagy azzal kapcsolatban.

Mert cikkének, kommentárjának rögvest a duplájára dagad a hitele, lévén az utca embere — maga a testet öltött közvélemény, közhangulat, közízlés.

Az utca emberének a szavára mérget vehetünk, az ő tömör, egyszerű, de mindig a lényegre tapintó mondatain az egész város, az egész ország lakossága többségének gondolatai és érzelmei sütnek át. Az utca embere soha sem beszél a levegőbe, de ami a szívén, az a száján!

Többször próbáltam már kideríteni, miként találnak külpolitikus kollégáim általában már a megérkezésük napján Kuala Lumpurban éppúgy, mint Stockholmban, Varsóban és Bejrútban ugyanolyan gyorsan, mint Los Angelesben és Tuvaluban az utca emberére. Módszerükre nem sikerült rájönnöm.

Míg végre tegnap . . .

De kezdem elölről. Késő délután mentem fel a Honi Hírmondó szerkesztőségébe, sürgősen beszélnem kellett ott dolgozó barátommal. Nem volt a szobájában, mit tehettem, sorra benyitottam mindenhová, végig a folyosón. Hát az utolsó helyiségben, oldalvást a bejáratnak, lendületesen veri írógépét a jónevű külpolitikai szakíró, és föl sem nézve a kopogtatást követő ajtónyikorgásra, bosszúsan veti oda:

— Ne zavarj, kérlek, épp a surabajai utca emberét szólaltatom meg, svungban vagyok, ráadásul már hajnalban repülök is oda, szervusz!

— Nem, oda Buda! — kiáltok fel elégedetten. — Tehát így állunk! Le vagytok leplezve! Ti előre elkészítitek az utca emberének nyilatkozatát — itthon. Hogy odakint annál több időt tölthessetek az utca asszonyainak és az utca leányainak társaságában! Szép dolog, nem mondom!

Már akkor elsápadt, amikor rádöbbent, hogy nem az ő lapjától, nem az ő rovatától való újdondász vagyok, zavartan kezdett magyarázkodni.

— Félreérted a dolgot, kismillió oka van annak, hogy mi előre megcsináljuk ezeket a kis interjúkat.

— Megelégszem a kismillióból — mondjuk — öttel.

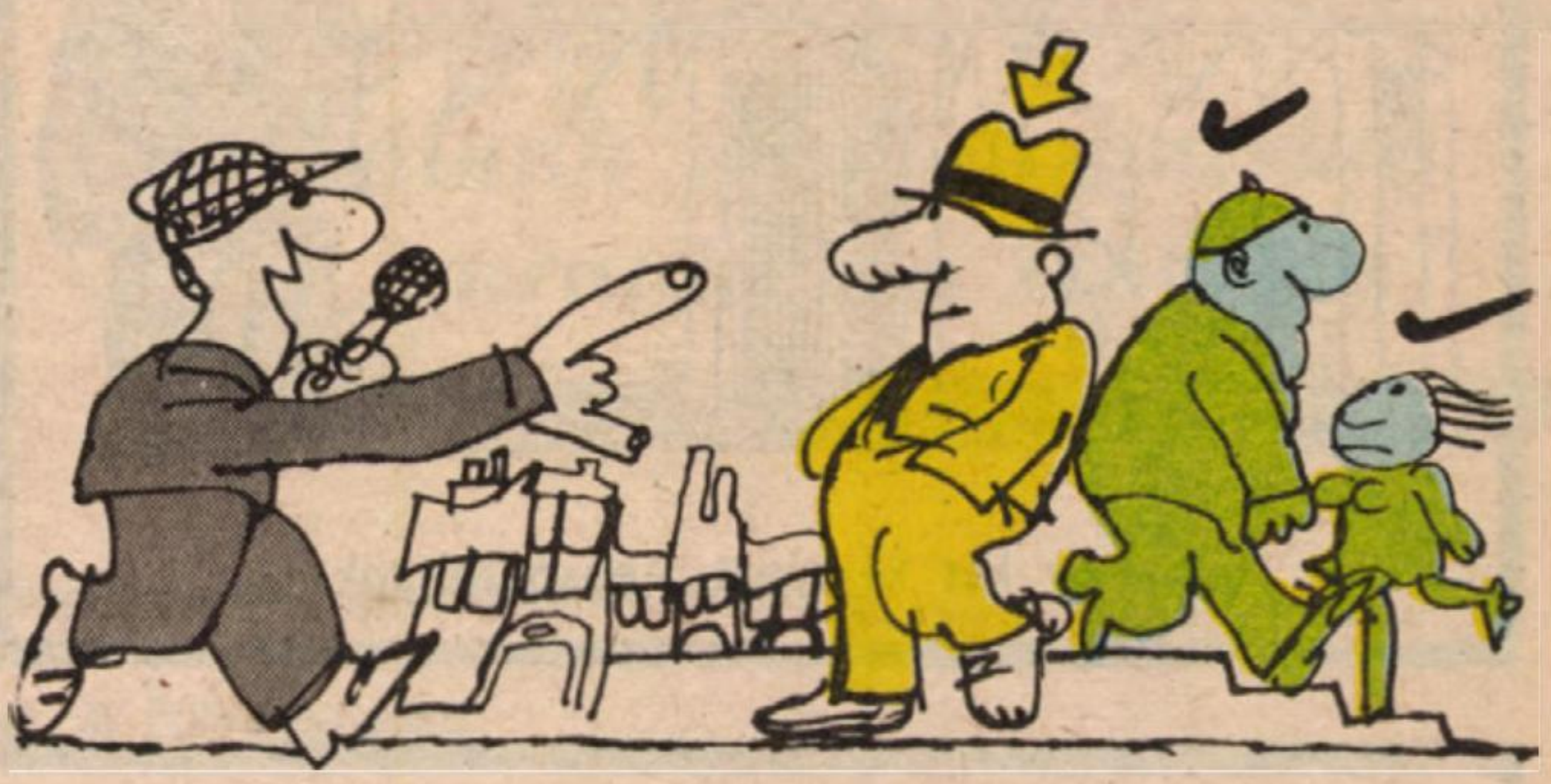

— Hát jó — sóhajtott fel. — Először is, ilyen, hogy utca embere — nincsen. Legalábbis olyan értelemben nincs, hogy kimész az utcára, az első járókelőnek az orra alá tartod a mikrofont, kérdezel, és meghallod a nép szavát. Mert az illető lehet egy egészségügyi sétáját végző bankár, lehet az ellenzéki párt főkönyvelője, lehet egy titkosrendőr, egy apolitikus tánctanár, egy elkötelezett, kormányhű novellista. Vagy éppenséggel egy másik külföldi újságíró, aki szintén az utca emberének a hangulatát szeretné kipuhatolni.

— Ezt elfogadom. A másik ok?

— Nézd, még ha valamilyen tündéri csoda folytán egykettőre rá is lelnék az adott esetben a surabajai utca emberére, ő valószínűleg nem tud sem németül, sem spanyolul, sem olaszul, sem oroszul, én meg nem tudok surabajául. Ott tartanánk, ahol a part szakad.

— Harmadszor?

— Talán azt sem kell bővebben kifejtenem, hogy az igazi utca embere alig tartózkodik az utcán. Csak munkába menet, vagy onnan jövet. Esetleg, ha a bölcsődébe rohan a gyerekért, vagy siet fusizni valahová. Érted? Napközben vasat önt, ruhát szab, rizst termeszt, árut csomagol. A valódi utca embere egyszerűen nem érne rá, még ha netán értenénk is egymás beszédét, hogy velem cseverésszen a pillanatnyi kelet-jávai izékről . . .

— És ha ráérne?

— Akkor jön a negyedik kizáró ok. Minden lapnak más utca embere kell. Nekem természetesen csakis olyan, akinek a nézetei beillenek a lapom, a Honi Hírmondó koncepciójába. Mármost, honnan tudja egy indonéz gyöngyhalász, hogy mit szeretne hallani tőle a főszerkesztőm? Én viszont pontosan tudom, hát akkor miért zaklatnám szegényt feleslegesen?!

— És ha az a gyöngyhalász véletlen ismerné a koncepciót?

A jónevű külpolitikai szakíró nyelt egy nagyot.

— Maradjon köztünk, ötödiknek szerepet játszik egy személyes természetű probléma is. Tudniillik nekem van egy kis tériszonyom. Én még idehaza, Pesten sem teszem ki szívesen a lábam az utcára, ha nem feltétlenül muszáj. Hát akkor még Surabajában!

Kürti András

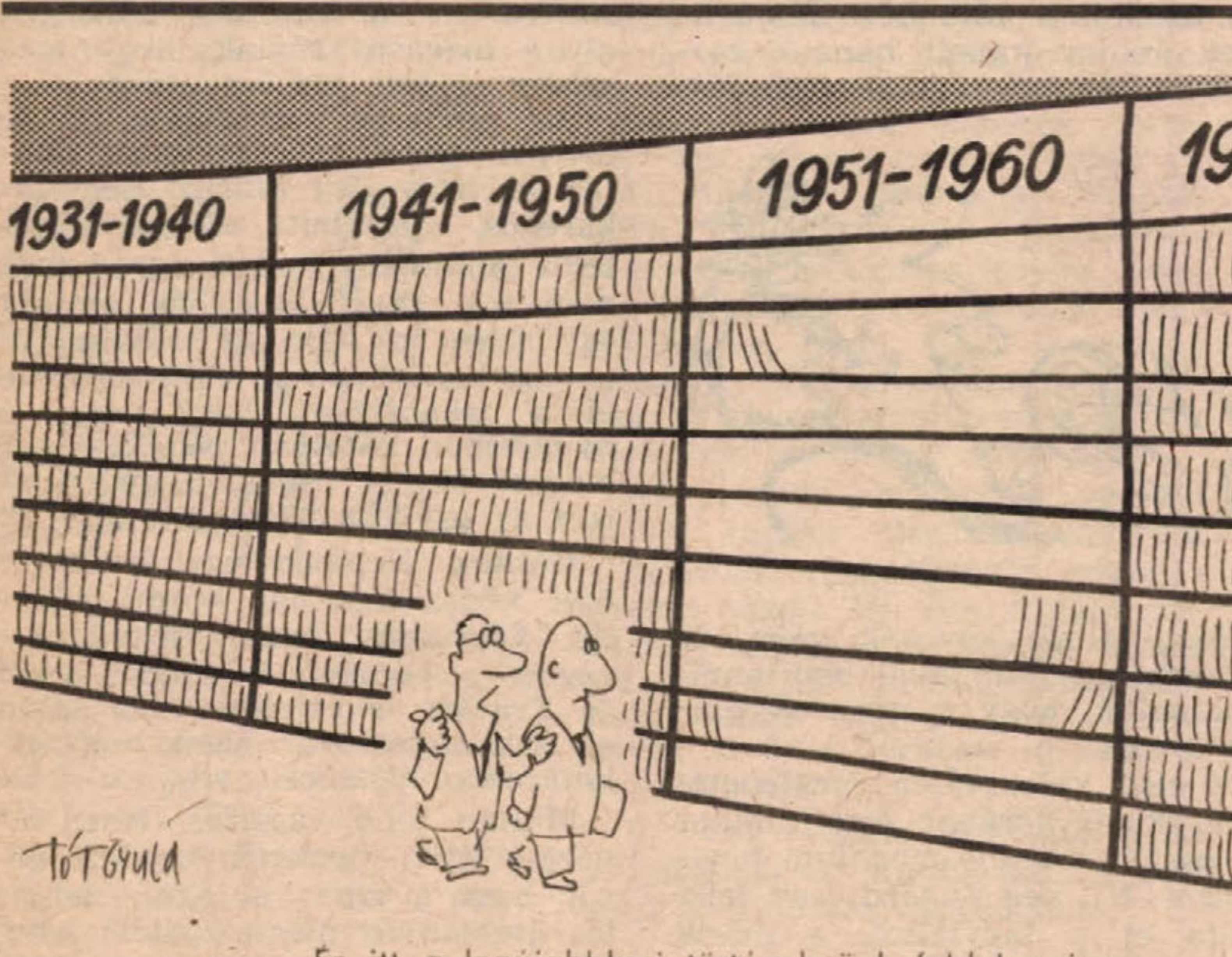

– . . . És itt a legújabbkori történelmünk feldolgozása . . .

KIVÁLÓ KRIMIRENDEZŐ

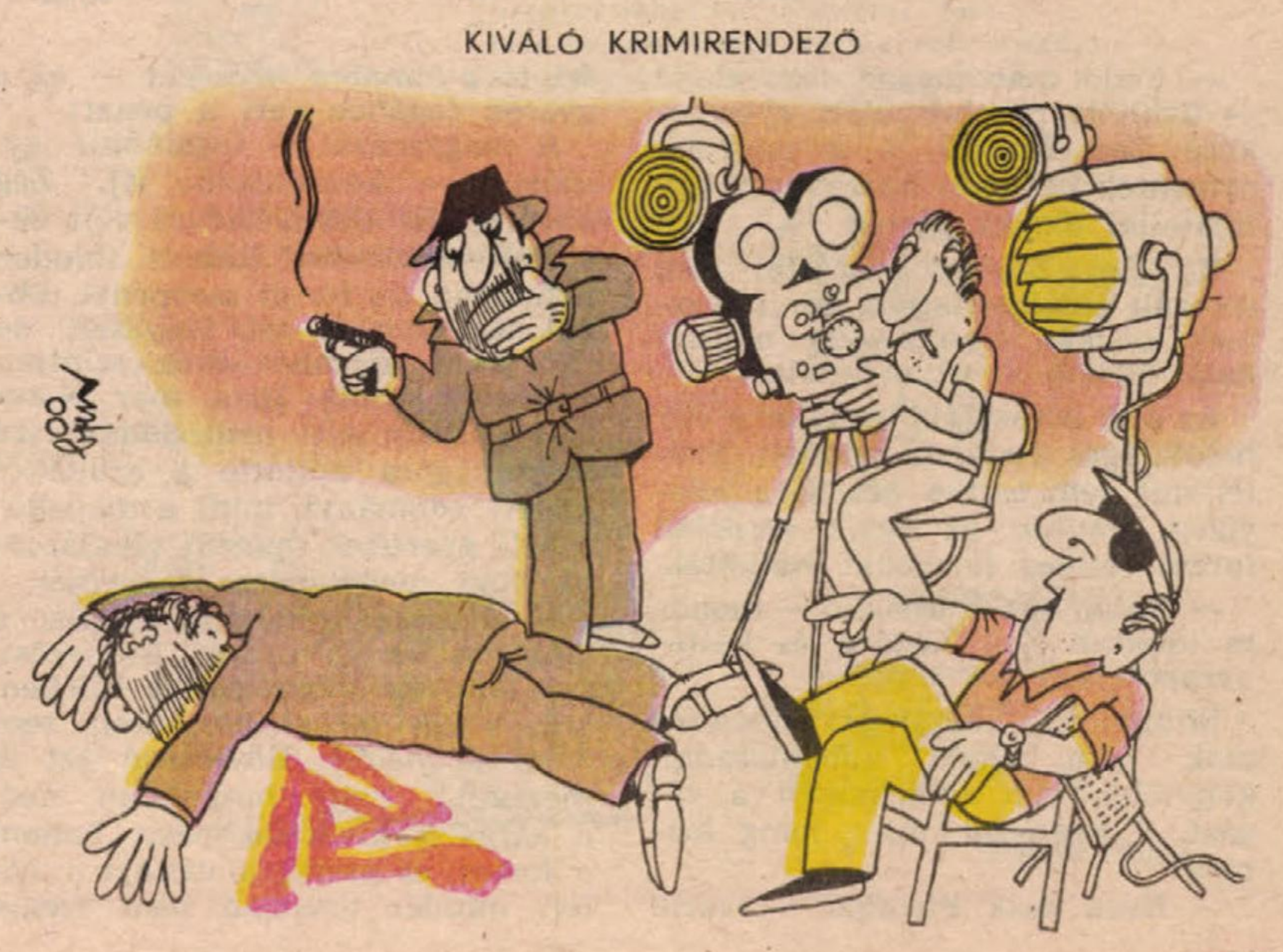

Október 31. Világtakarékossági nap

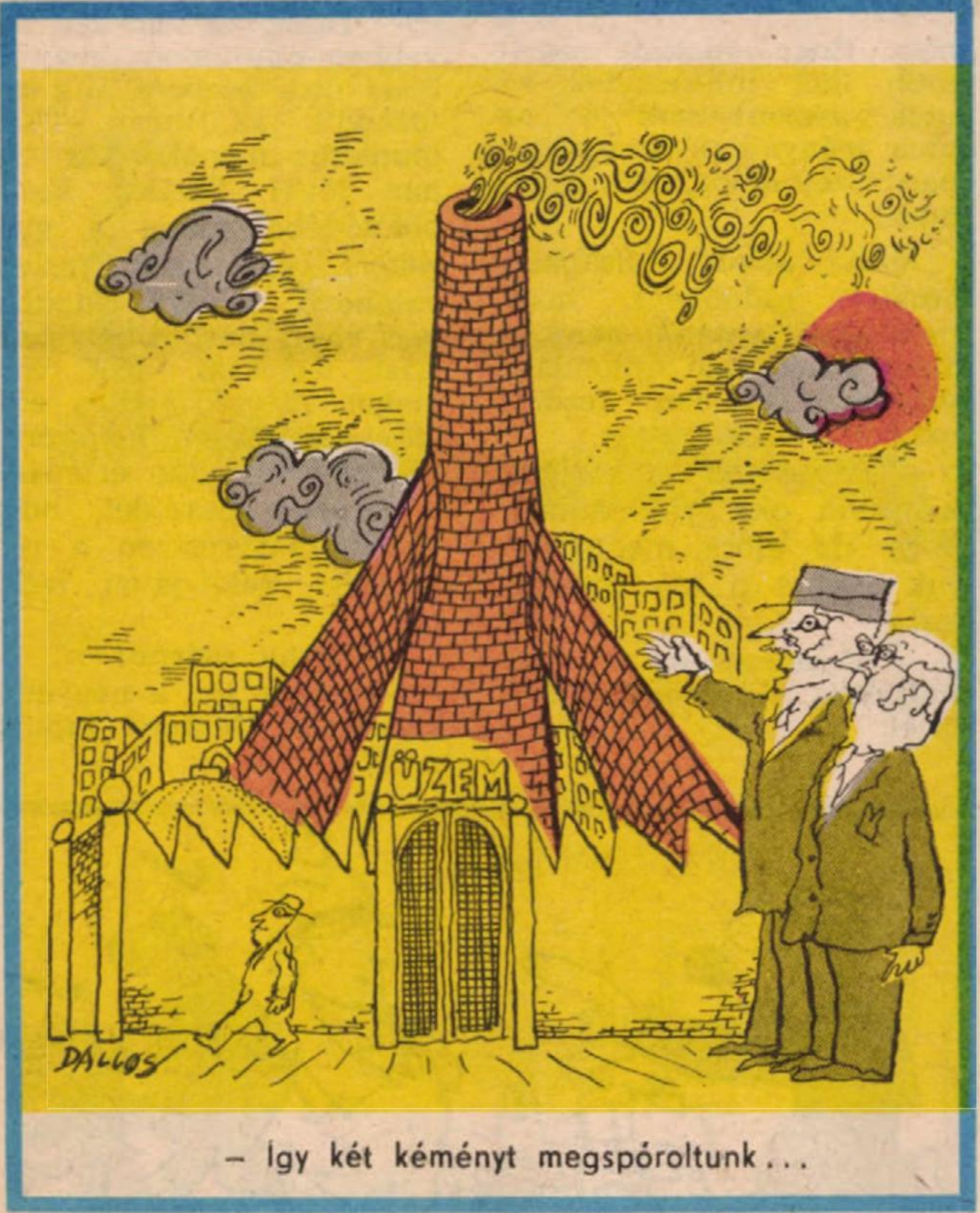

– Így két kéményt megspóroltunk . . .

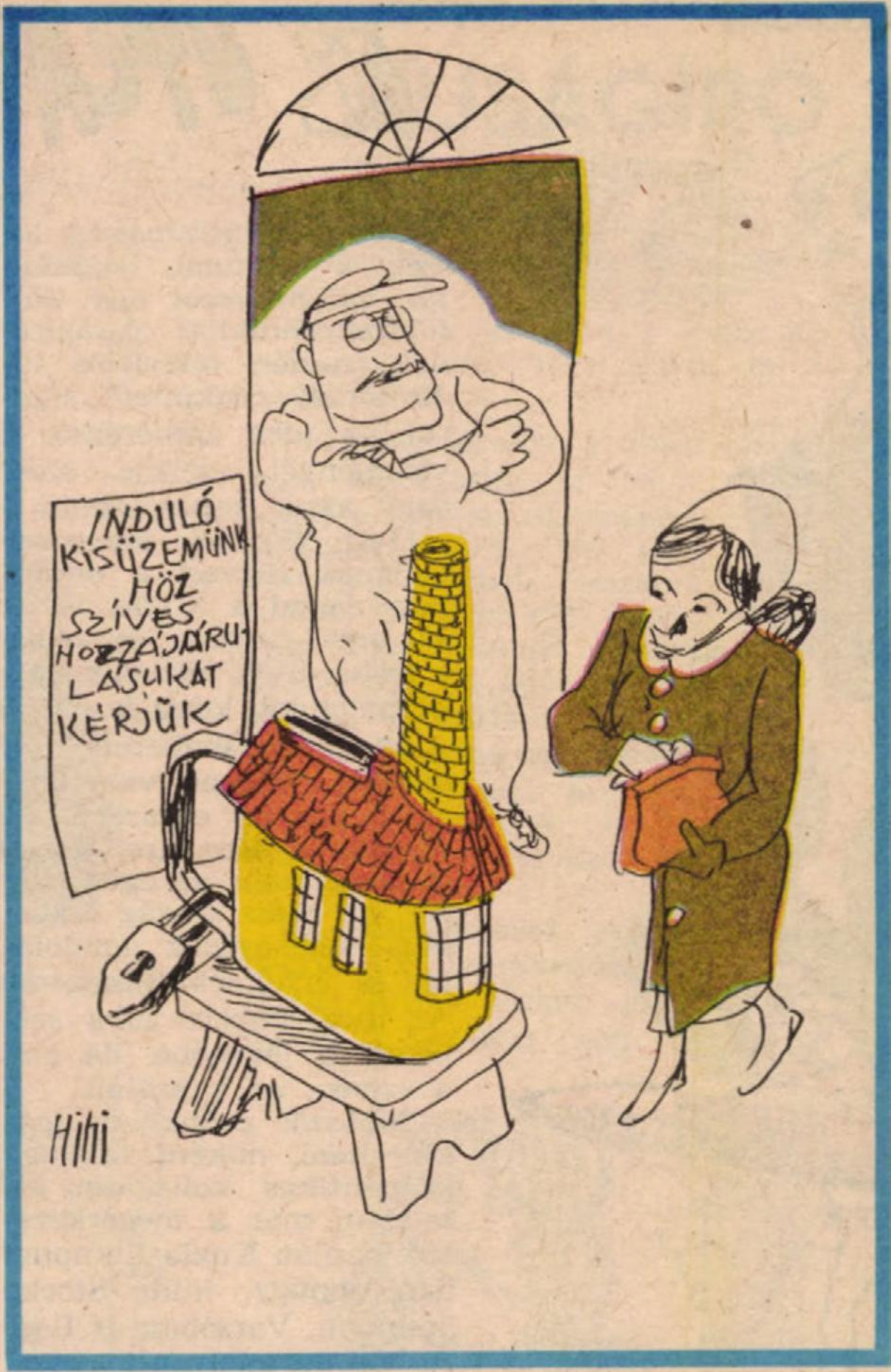
INDULÓ KISÜZEMÜNKHÖZ SZÍVES HOZZÁJÁRULÁSUKAT KÉRJÜK
Hihi

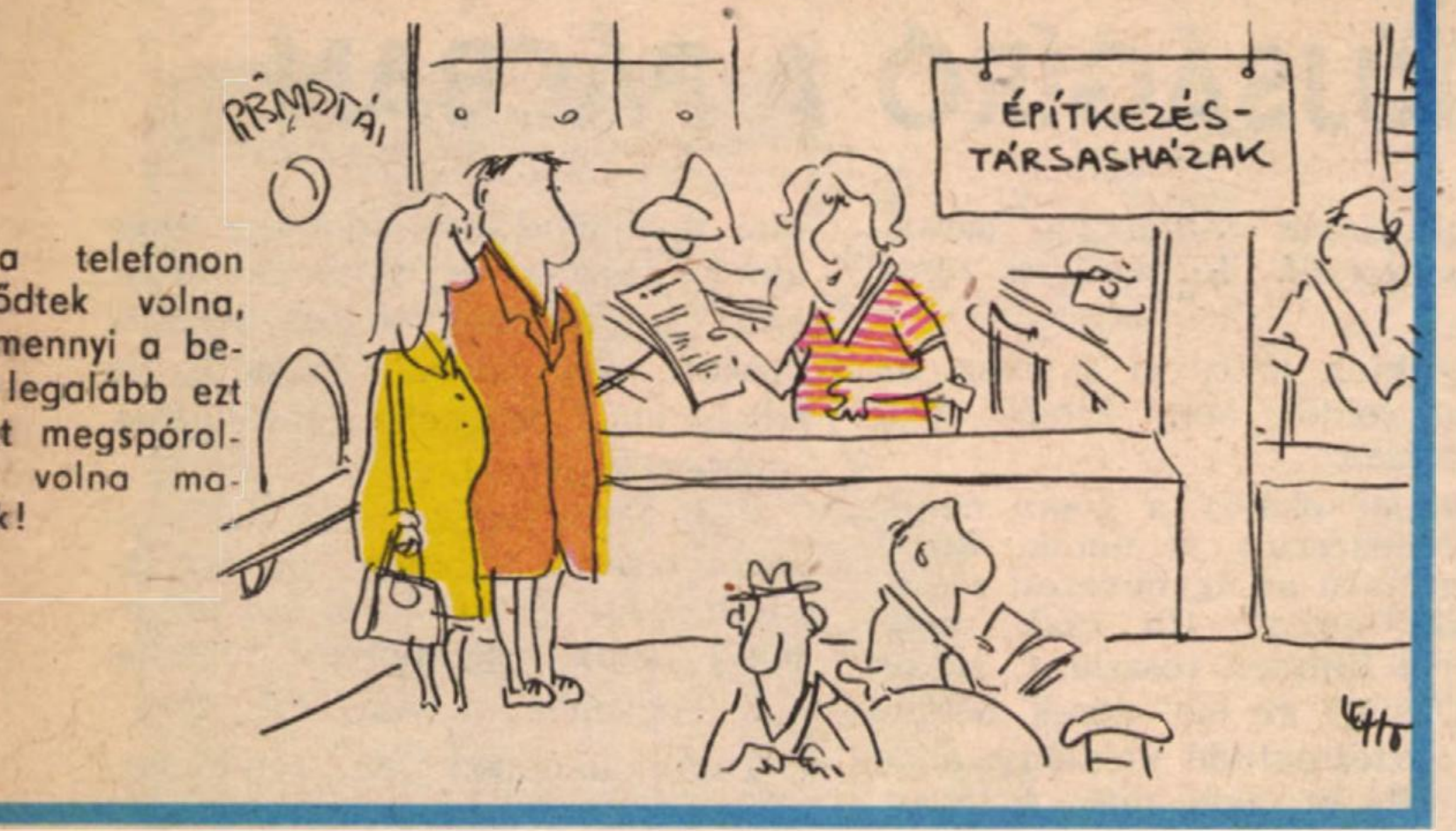

– Ha telefonon érdeklődtek volna, hogy mennyi a belépés, legalább ezt az utat megspórolhatták volna maguknak!

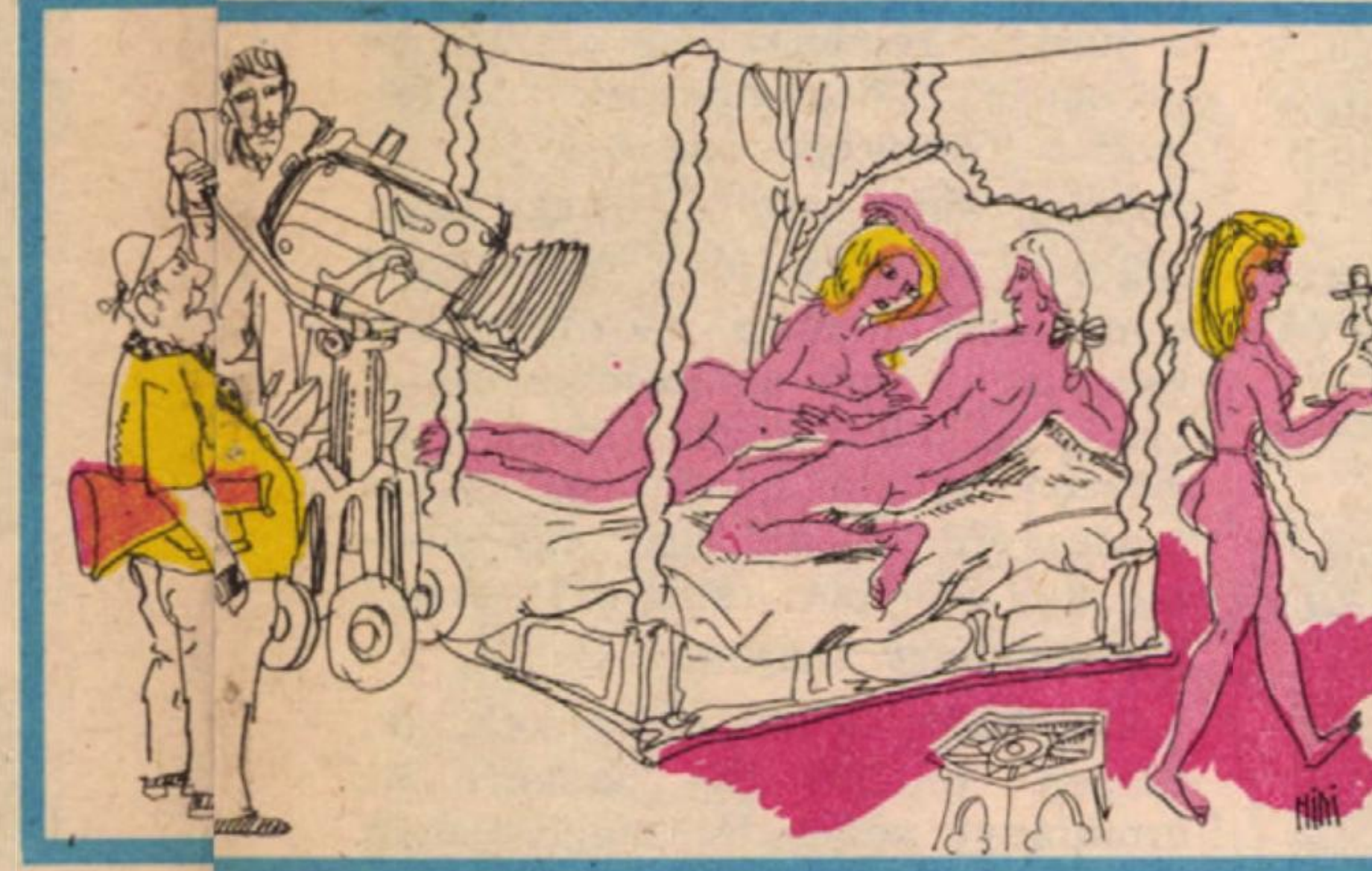

– Tudod mennyit megspórolunk a kosztümökön?

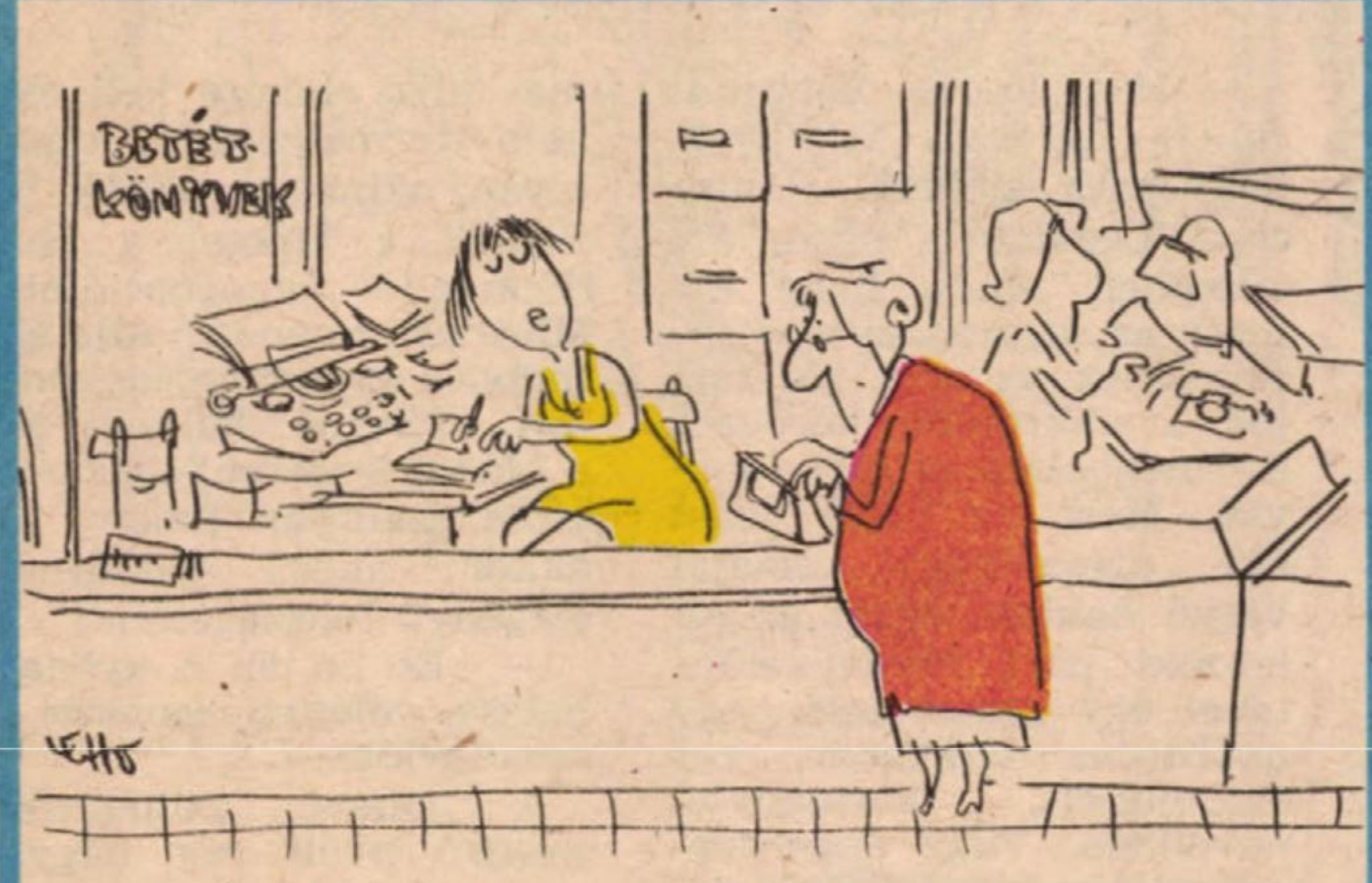

– Nekem mindegy, de érdemes még hosszú lejáratúra?

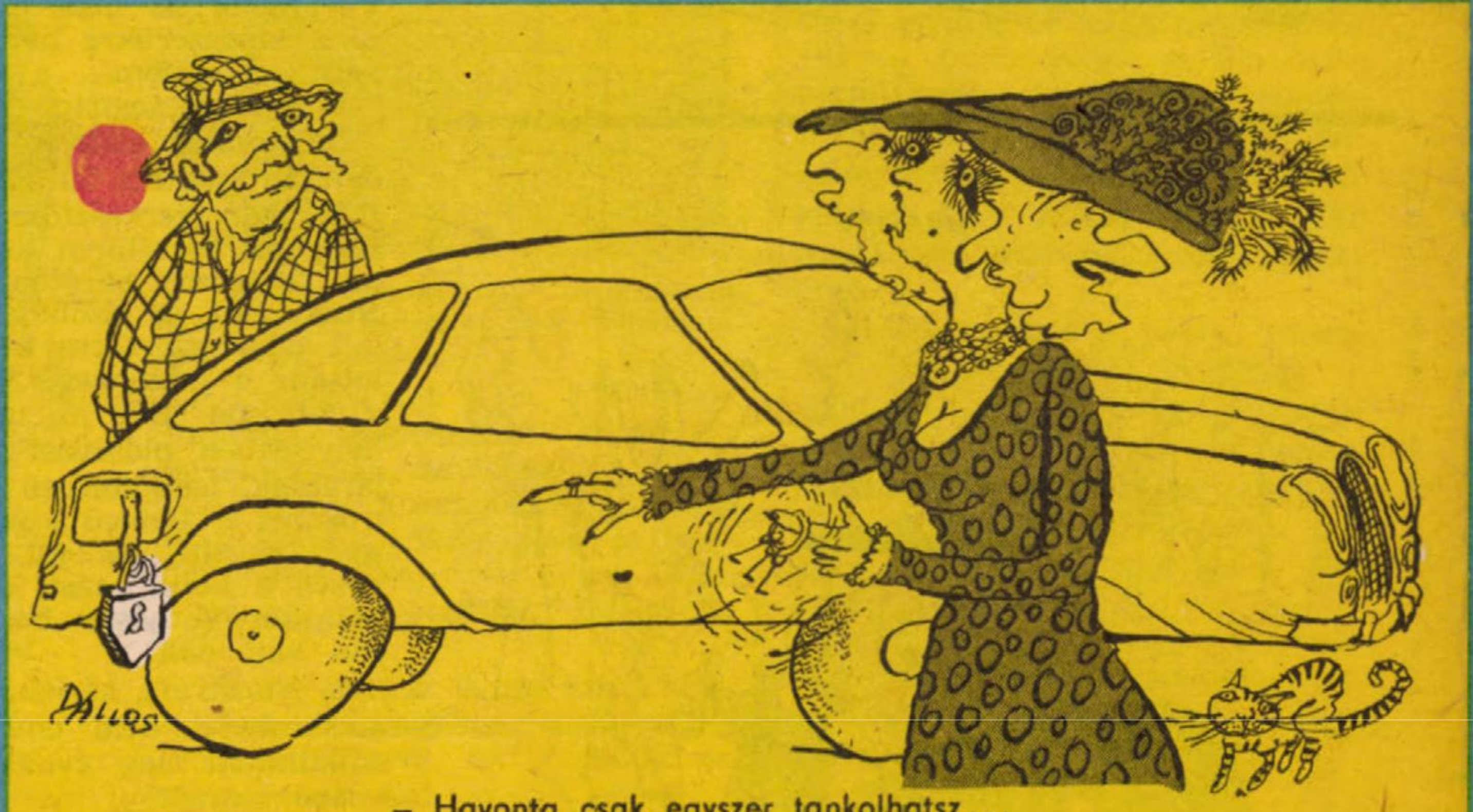

– Havonta csak egyszer tankolhatsz . . .

HÓVÉGE

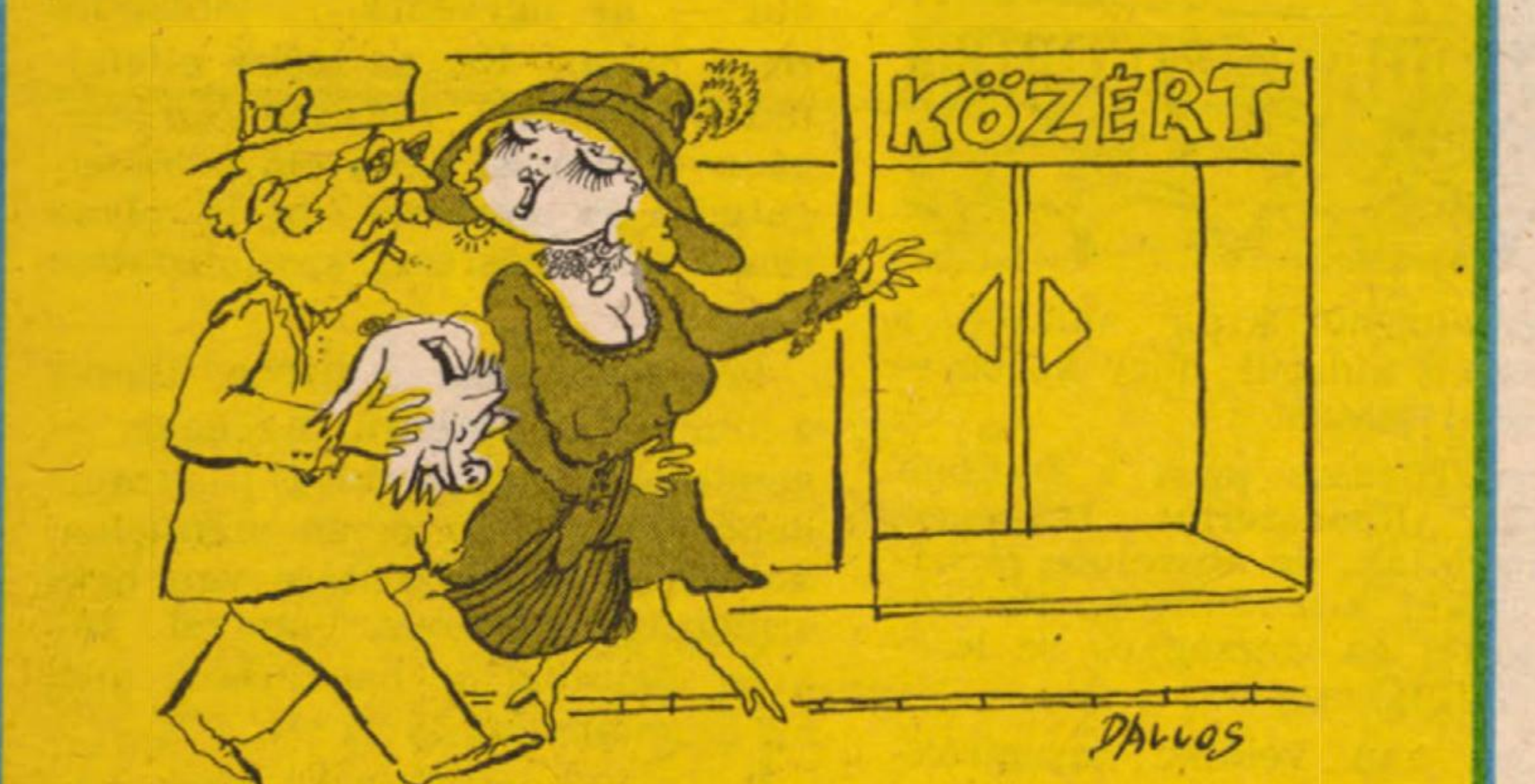

– Ha nem elég a pénzünk, felnyitjuk a gyerek perselyét . .

EGY TAKARÉKOS EMBER

— Tedd már magad takarékra! — üvöltött rá elsőszülött gyermekére Zeg Zugárd, s a nagyobb nyomaték kedvéért hozzávágott egy libatollal tömött párnát.

Ifj. Zeg Zugárdot ezúttal még sikerült elhallgattatnia, ám a gyermek későbbi életére nem maradt hatás nélkül az atyai intelem.

Az első komolyabb probléma egy holdvilágos éjszakán adódott. Szülei mit sem sejtve nézték a televíziót, amikor az egyik sarokból furcsa, fémes hangokat hallottak.

— Talán egy marslakó — mondta unottan Zeg Zugárd és kettéharapott egy sós ropit.

Miután a különleges neszezés csak nem akart abbamaradni, kénytelen volt félbehagyni a rágást, s megnézni, mi a hang forrása?

— Nézd csak Piroska! — verte fel tévé-álmából feleségét — ez a gyerek fogához veri a pénzt!

A magyarázat — legalábbis így, utólag — kézenfekvő: ifj. Zeg Zugárd, aki tizenkét éves volt ekkor, rendszeresen kapott minden hónapban tíz forint zsebpénzt. Ebből ha nem is túl fényesen, de egy átlag tizenkét éves szintjén valahogy kijött. Igaz, már ekkor is beosztóan élt: nem gombfocira vagy rágóra költötte a szülőktől kapott adományt, mint a magakorabeli gyerekek, hanem elhatározta, hogy megalapozza a jövőjét.

Nyelvtanórán hallotta először a „fogához veri a garast" kifejezést, s ez annyira megragadt a fülében, hogy még mosakodás után sem ment ki belőle. Rövidesen azt is megtudta, hogy hazánkban nem a garas a hivatalos pénz, hanem a forint, és annak a váltója a fillér, mindez azonban nem szegte a kedvét. Ráadásul fejlett muzikalitása révén hamar ráébredt arra, hogy ha megfelelő ütemben veri a fogához a különböző fémpénzeket, az így kapott hangok csodálatos dallamokat képeznek. Játszótársai kicsit lenézték ezért, de ő fáradságos munkával bebizonyította nekik, hogy a pénznek nincsen szaga.

Az első kellemetlen meglepetés középiskolás korában érte, amikor egy osztálytársnője meghívta fagylaltozni. Ifj. Zeg Zugárd csak félig nyalta el a fagylaltot, a másik felét — talán egy jobb jövő ígéreteként — zsebre vágta. Ám sem a fagylalt, sem a hazai ruhaipar kiváló terméke nem volt ehhez szokva, s a tisztítási költségek olyan magasra rúgtak, hogy még sokáig sajgott a szíve utána.

Az emberek hálátlanok, s az esetből azt a következtetést vonták le, hogy Zeg Zugárd nem takarékos, csak buta. Ennek egyetemi tanulmányai alatt ugyan még nem sok kárát látta, de amikor egy ízben a szociális ösztöndíját a nagy nyilvánosság előtt helyezte el a takarékban, Laci néni, a nyugdíjhoz közeledő pedellus úgy megcsóválta a fejét, hogy kiugrott az egyik nyakcsigolyája.

Hősünk életében egy borongós őszi, ködszitálós nap hozott jelentős változást. Aznap kicsit kirúgott a hámból — szódát ivott és Traubit is rendelt — s talán ez is közrejátszott abban, hogy elhatározta: gépkocsit vesz.

Miután több vásárlási teszt átnézése után megbizonyosodott arról, hogy a japán autókkal jelentős üzemanyag megtakarítást lehet elérni, vett egy Trabantot. Már az első napokban meg volt elégedve a kocsival, bár fájlalta, hogy menet közben mind a négy kereke kopik, nem is beszélve a karosszériáról, amit, hogy kímélje, leszerelt, s eltette a pincébe.

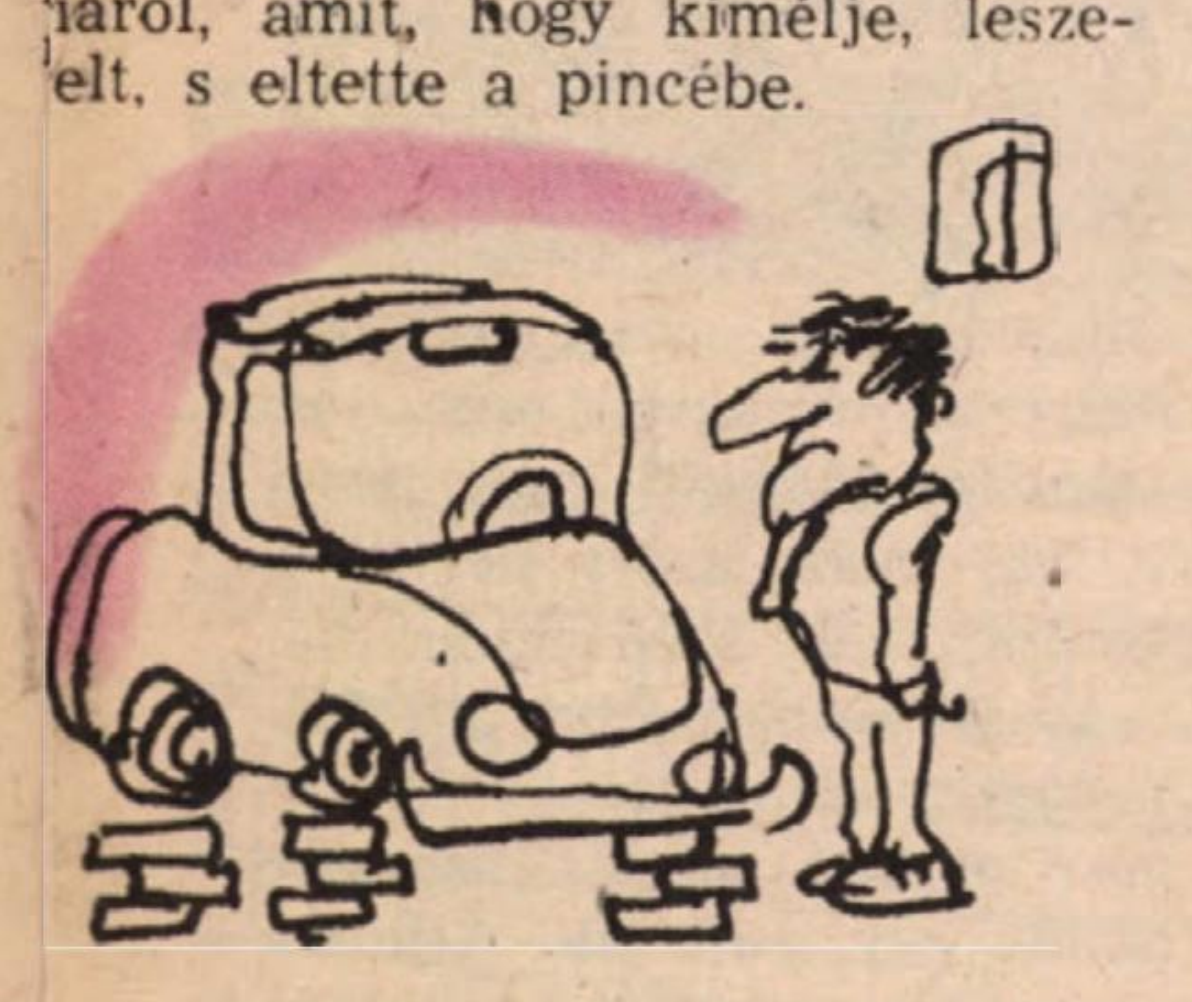

Egy este gyalogosan igyekezett hazafelé a könyvtárból — sokat olvasott, bár könyveket nem vásárolt, inkább maga másolta le a fontosabb műveket — ijedten tapasztalta, hogy hideg van.

— Be kellene fűteni — futott át ijedt agyán a kíméletlen gondolat, de — akár a Távfűtő Művek tizennégy fokos középhőmérsékletnél — nem lelkesedett az ötletért.

Ifj. Zeg Zugárd életének ismerői váltig állítják, hogy e takarékos ember még a mai napig is élhetne, ha egy szerencsétlen véletlen nem keresztezte volna életének vonalát. Egy ízben, amikor éppen a 6-os villamost kísérte át Budára, agya egy pillanatra leblokkolt. Szemtanúk szerint az történt, hogy ifj. Zeg Zugárd rövid időre megfeledkezett arról, hogy a levegő jelenleg Magyarországon ingyen van, s mivel sajnálta rá a pénzt, nem vett levegőt és megfulladt.

Az orvosok már csak a halál tényét tudták megállapítani, ám a boncolás megdöbbentő eredményeket hozott. Ifj. Zeg Zugárd szívének helyén egy pirosra festett kis műanyag dobozka kalimpált. Mint utóbb kiderült, az eredeti szívét 25 éves korában jó pénzért értékesítette.

Ifj. Zeg Zugárd önmagát saját halottjának tekintette, ám temetéséről később sem intézkedett.

Föld S. Péter

Agyaros vendéglátás

(TÁBLA-TABLÓ)

Főszakácsunk kocsonyája
a gyomrodat kicsinyájja!

Egyen a pitéből,
kitér a hitéből!

Nálunk minden butykos
garantáltan szutykos!

Olyan a húsleves,
hogy tőle bús lehess!

Ahol ülsz most, több vendég ma sírt ott,
megkóstolták a töltött fasírtot…

Szilágyi György

Vegyes savanyúság

EGY CSÚSZÓMÁSZÓHOZ

Mért hordasz fölösleges terhet?
Amputáltasd le mindkét lábadat!

ÁLNOK BARÁT

Csodálkozva tekintek ma rája:
hogyan lehettem bizalmas vele,
hisz kígyók, békák verme volt a szája
s hálószövő pók két sanda szeme.

A KIJÓZANÍTÓBÓL TÁVOZÓ TÖRZSVENDÉG NYILATKOZATA

Mióta nem iszákosnak hívnak,
csak finoman alkoholistának,
nem érzek már soha semmi szégyent,
akárhányszor is detoxikálnak.

KÖTÖDÉBEN

A műhely ura dúlt,
átkozza az eget:
– A kötődés neje
csak kötőfék lehet?!

Polgár István

VADVÉDELEM

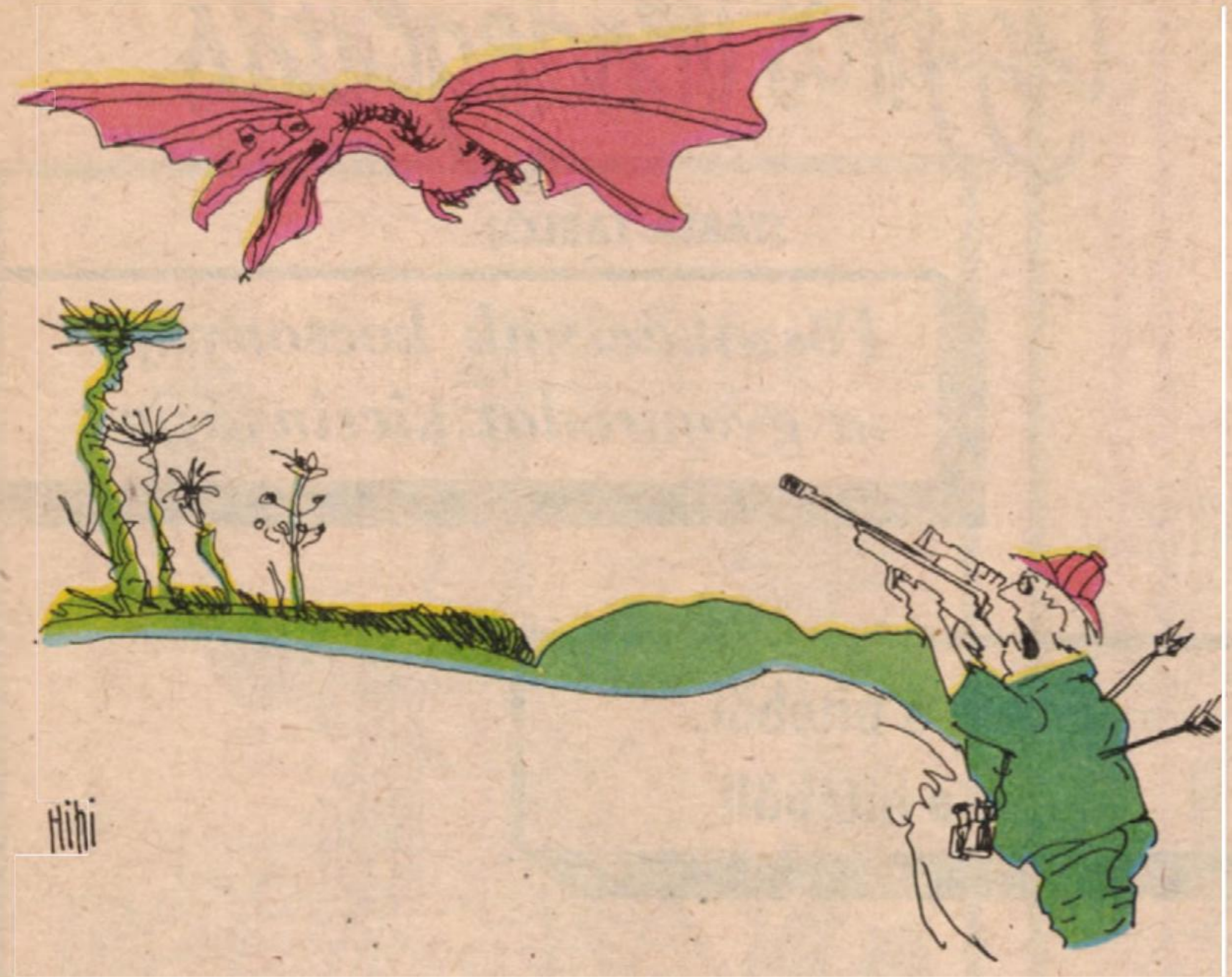

ORSZÁGOS JÁTÉK

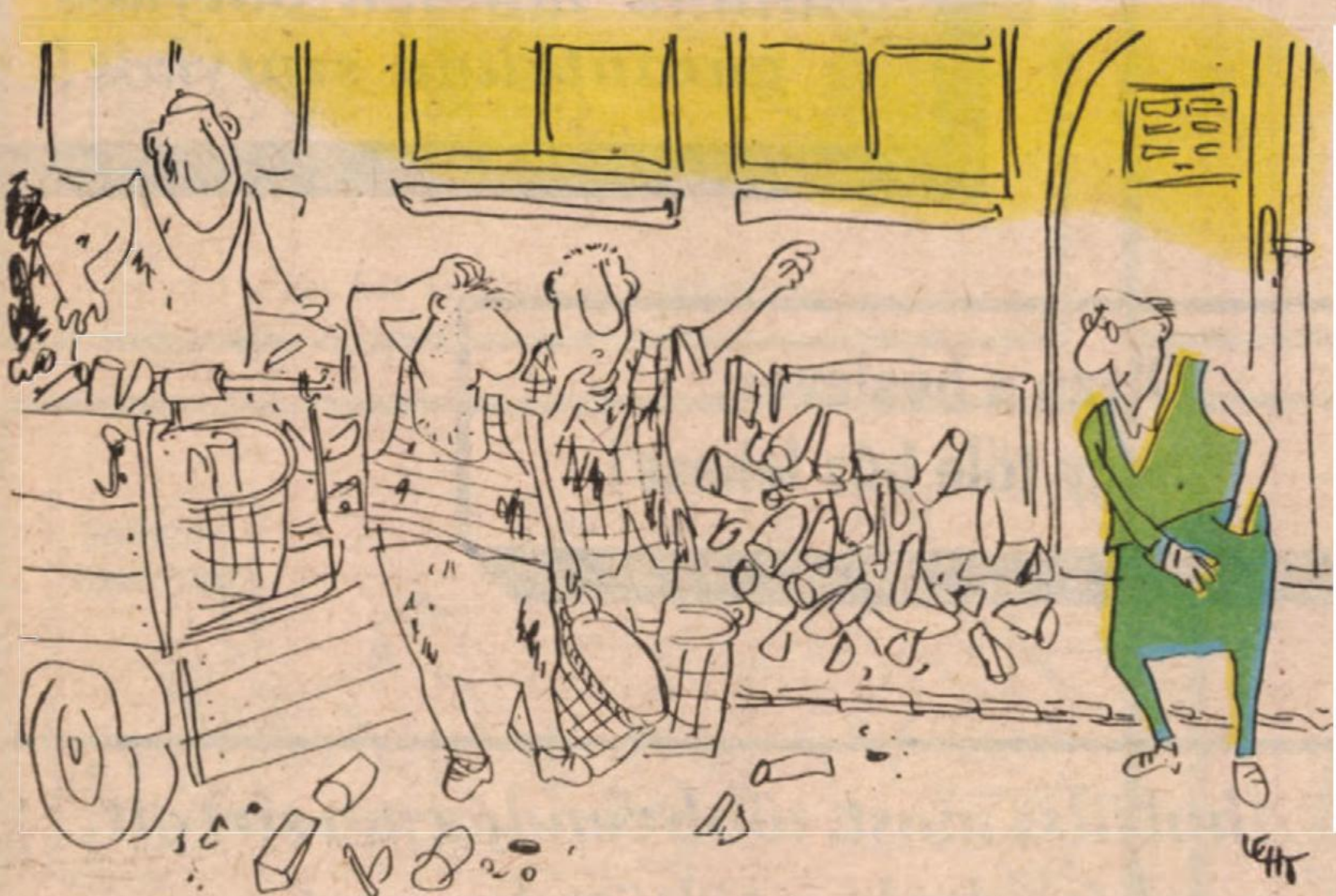

„Kapcsoltam"

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A fiatalasszony elmegy az ügyvédhez.

— Válni szeretnék! — közli.

— És mi az ok? — tudakolja az ügyvéd.

— Lelki kegyetlenség. Házasságunk öt éve alatt a férjem négyszer beszélt velem.

— Rendben van asszonyom — feleli az ügyvéd —, ez valóban válóok... Gyermekeik vannak?

— Igen. Négy — hangzik a válasz.

VÁGY

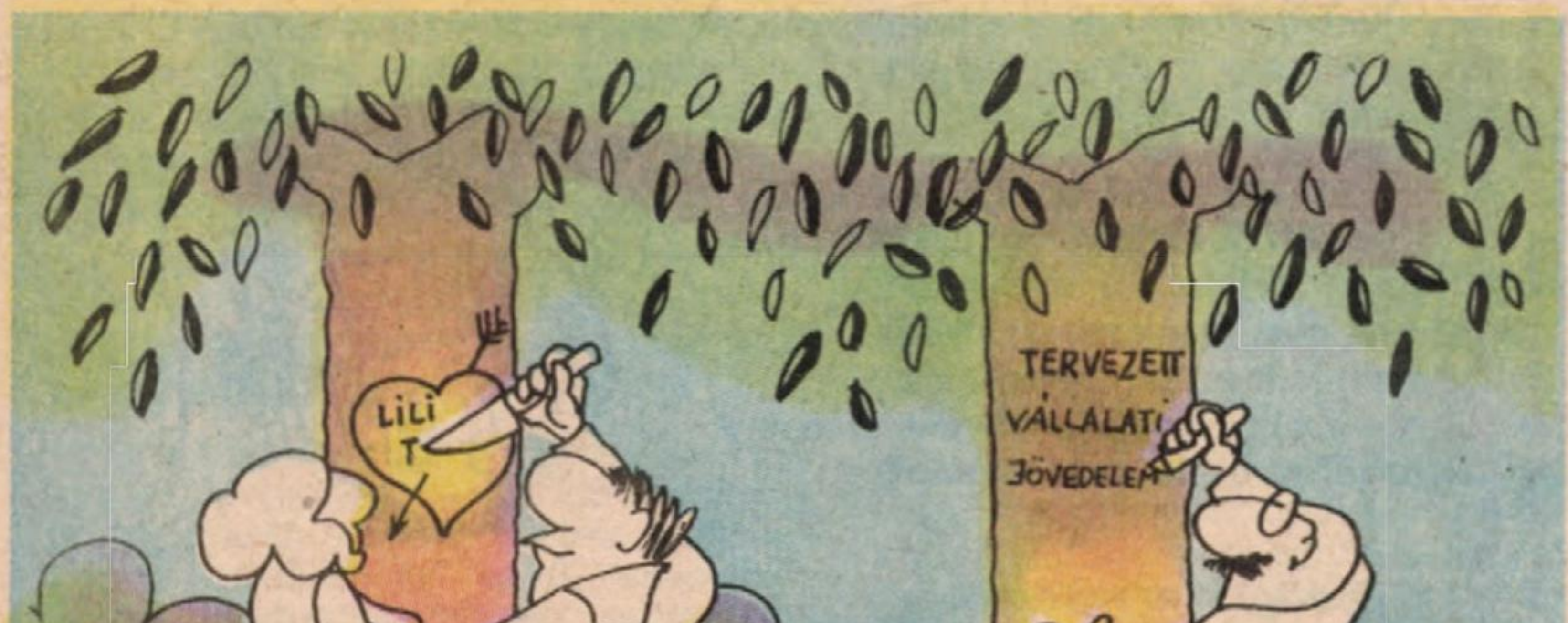

ÚJSÁGÍRÓ A PÁCBAN

A filmekben vannak jó bácsik és rossz bácsik. Jó nénik és rossz nénik.

Hogy ki a jó és ki a rossz, az már ott eldől, hogy kinek mi a foglalkozása.

Példának okáért a rossz nénik azok rendszerint jó nénik. Rossz néniken most az úgynevezett rosszlányokat értem. Ha csak megjelenik a filmbeli rosszlány, akkor tudom, hogy ez egy derék becsületes, tisztességtudó utcalány, akár Sartre írta őt, akár más. A leány, aki az utcasarkon áll, tulajdonképpen titokban egy csillagkeresztes hölgy és csak azért űzi ezt a mesterséget, mert érző ember, nincs szíve visszautasítani a hozzá közeledőket.

Az üzletemberek azok a rossz bácsik. A kereskedők, bankárok mind fujj!, akiket előbb-utóbb utolér a nemezis, nem is szólva a tőzsdeügynökökről, akikről a film végén kiderül, hogy közönséges apagyilkosok.

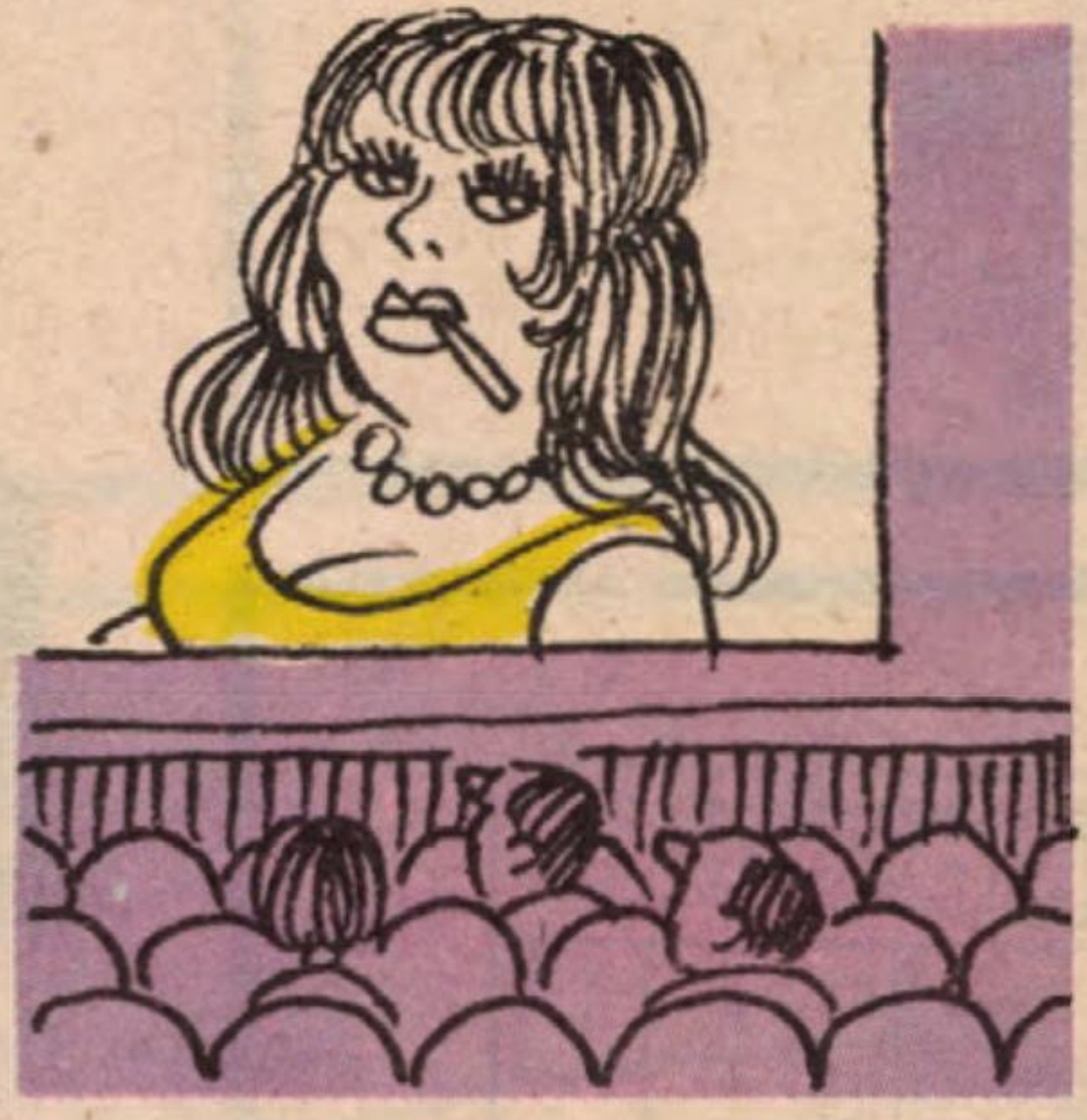

A pedagógusok azok a filmbeli jóbácsik. Rendszerint félszegek, ügyefogyottak, de abszolúte jó bácsik, akiket kisemmiznek, de azután kijön az igazság és re lesznek habilitálva.

És mi van velünk, újságírókkal?

Bizony nekünk is megvan a skatulyánk a filmekben. Ritka kivételtől eltekintve, mi vagyunk az igazság bajnokai.

Ez annál is furcsább, mert a való életben egyáltalán nem ezt tapasztaljuk. Az újságírók nem örvendenek különösebb népszerűségnek, a színész-újságíró futballmeccsen például mindenki ellenünk szurkol.

A moziban viszont mellettünk. Hogy győzzünk! Hogy kiderítsük az igazságot! Hogy leleplezzük a leplet! És ráhúzzuk a vizesleplet a rossz bácsikra, rendszerint a bankárokra, tőzsdeügynökökre és megvédelmezzük a jó néni-rosszlányokat, meg a kissé gügyére ábrázolt pedagógusokat.

Sokat elmélkedtem, minek köszönhetjük, mi újságírók, hogy a filmekben mindig (vagy csaknem mindig) pozitívak vagyunk...

Arra jutottam, hogy kizárólag a filmesek fantáziahiányának köszönhetjük.

Adva van egy történet. Szerepel benne egy rossz bácsi (mondjuk bankár), meg egy jó néni (mondjuk örömlány). A rossz bácsinak rengeteg sok pénze van, de szíve egy csöpp sem. Míg viszont a rosszlánynak semmi pénze sincs, csak mása van, amit kénytelen áruba bocsájtani. Nos, a rossz bácsi valamiért el akarja tenni láb alól a jó örömlányt, vagy ha megölni nem akarja is, mondjuk meg akarja fosztani egymillió dollártól, amit az örömlány gonosz atyjától örökölt, aki valaha kitagadta, de halála előtt betagadta és ráhagyta minden vagyonát.

Kell tehát valaki, aki itt igazságot teszen. A ronda bankárt elküldi oda, ahová való, az örömlányt pedig visszahelyezi jogaiba.

Ki legyen ez a valaki?

Tulajdonképpen ez rendőrségi ügy volna. Csakhogy a filmdramaturgok már régen rájöttek, hogy a pozitív rendőrt nem szívleli a közönség. Pozorendőrnek legfeljebb a krimikben van helye. Társadalmi téma nem bír el egy igazságtevő rendőrt. Már csak azért sem, mert erre a mozinéző azt mondja: nekem ne jöjjenek rendőrrel, azt azért fizetik, hogy nyomozzon. Kutya kötelessége. Ki a csodát érdekel az, hogy egy suszter tud-e cipőt csinálni?! Azért suszter, hogy tudjon.

Csakhogy, valaki mégis kell, aki ülepen billenti a bankárt, az örömlányt pedig jól megérdemelt millióihoz juttatja.

Lehetne ez például egy ügyvéd. De — sajnos és talán indokolatlanul — az ügyvédek is többnyire rossz bácsik. Ezt az előbb elfelejtettem említeni. Lehetne egy magánnyomozó is, néha elő is ráncigálják, de egyrészt az is olyan rendőrféle, másrészt, szocialistában nincs.

Így kerül bele a pácba, illetve a filmbe az újságíró. Az úgyis — gondolja a dramaturg — mindenbe beleüti az orrát, szemtelen. kotnyeles és szerencsére van neki újságíró-igazolványa, amivel ingyen bejuthat a bankárhoz, meg az örömlányhoz is (???).

De mivel a filmesek nem nagyon szeretik az újságírókat (ők írják filmekről a rossz kritikákat), azért az újságíró nem lesz igazán pozitív, hanem csak pozonegatív, aki csak azért deríti ki az igazságot, mert szenzációhajhászó és egy jó riportra fáj a feltűnési viszketegsége.

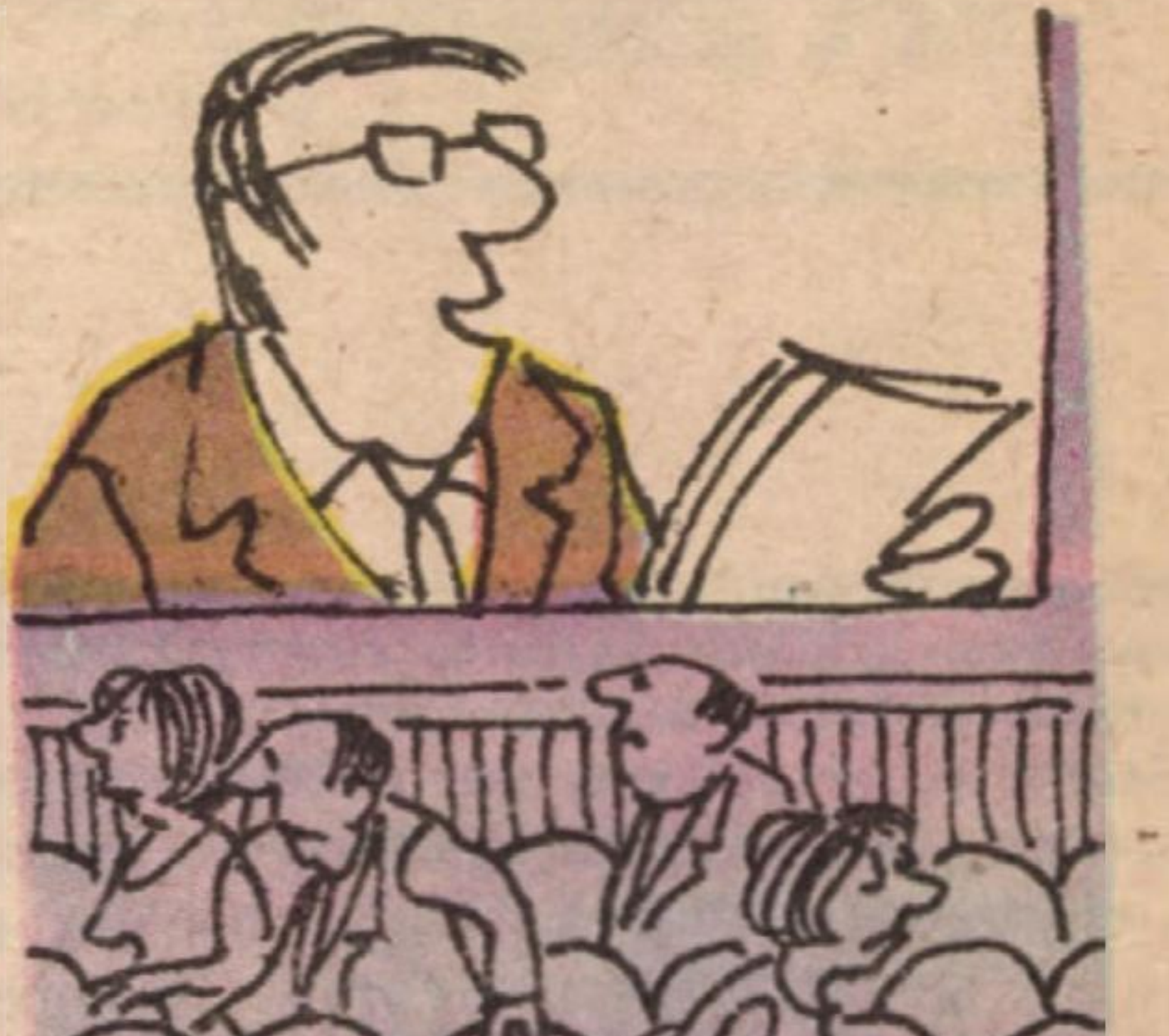

Ez már egyre megy. Lényeg, hogy akadt egy pali, aki kihúzza a dramaturgot a slamasztikából, meg az örömlányt is és úgy mellesleg kiüti a ringből az ügyeletes rossz bácsit, a bankárt.

És mi lesz az újságíróval? Felveszi a szerény honoráriumot, veszi a kalapját és átmegy a legközelebbi filmbe.

Novobáczky Sándor

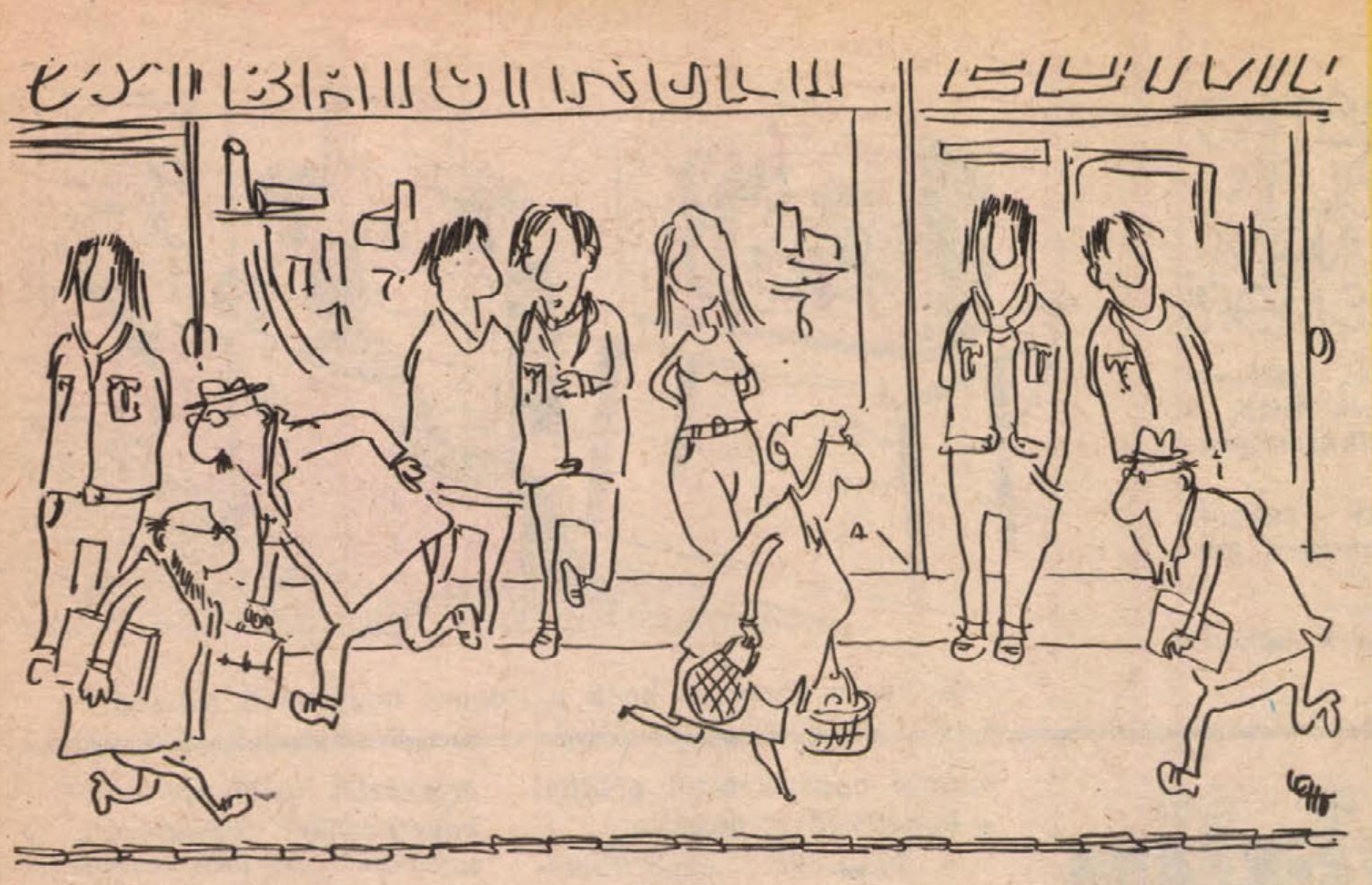

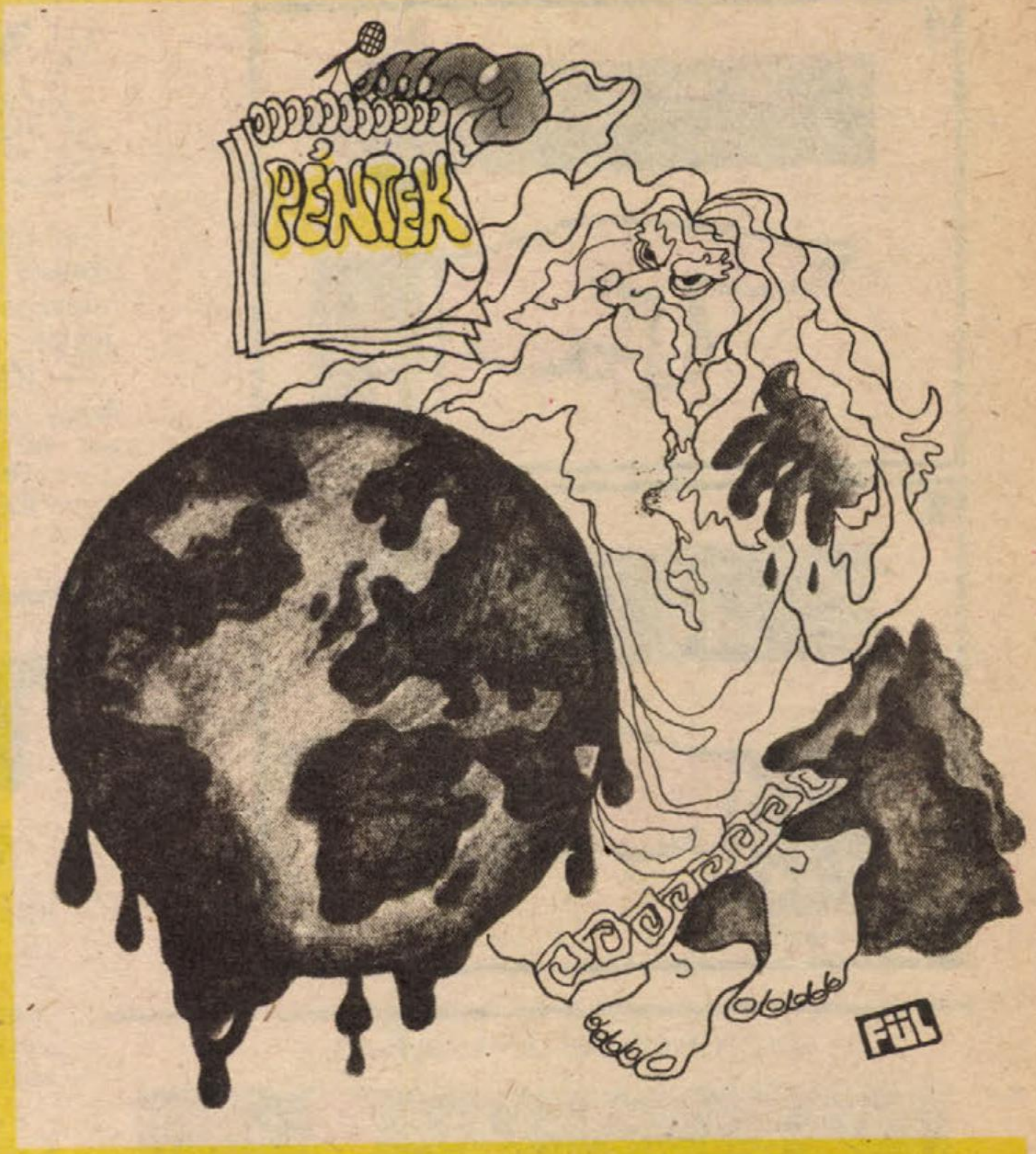

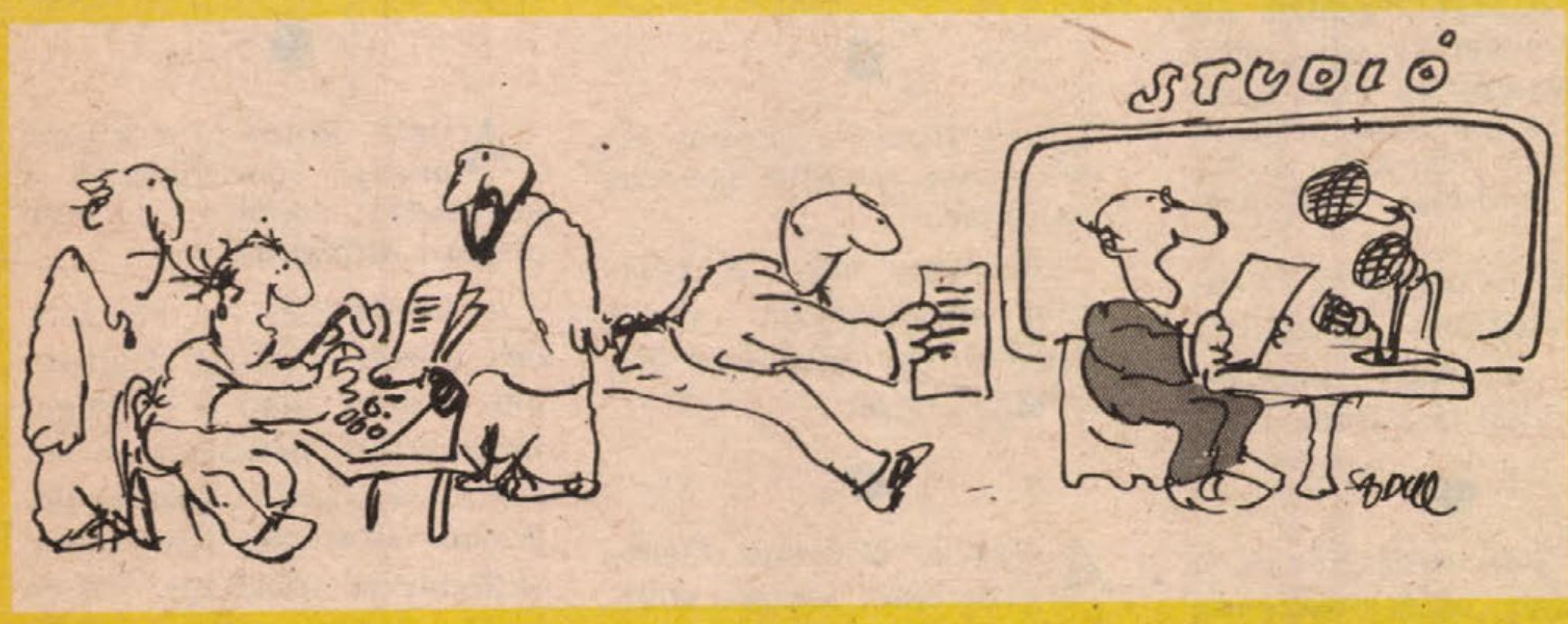

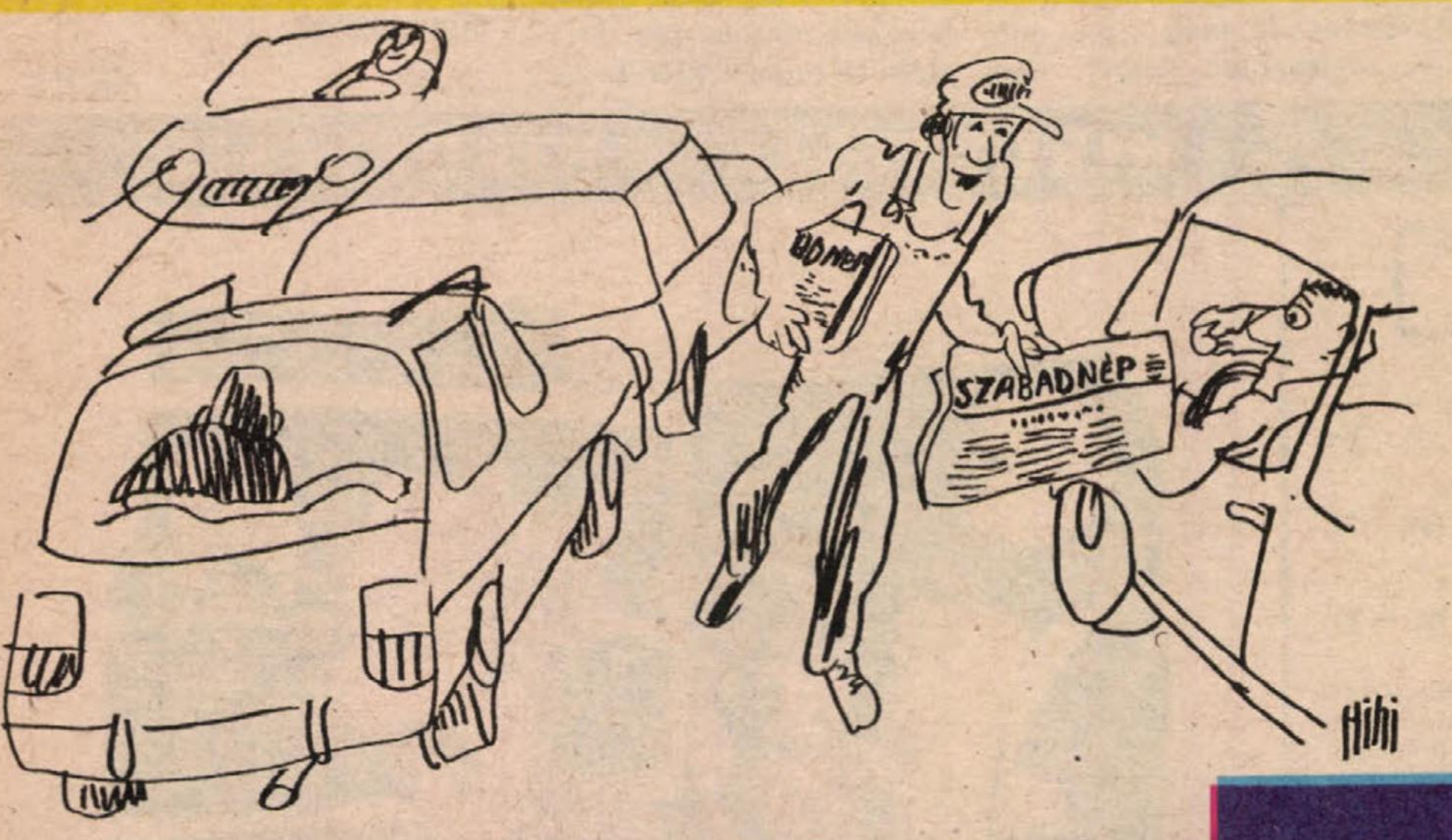

IDŐ-ZAVAR

LEHOCZKI, FÜLÖP, SAJDIK, HEGEDÜS BALÁZS-PIRI, DALLOS

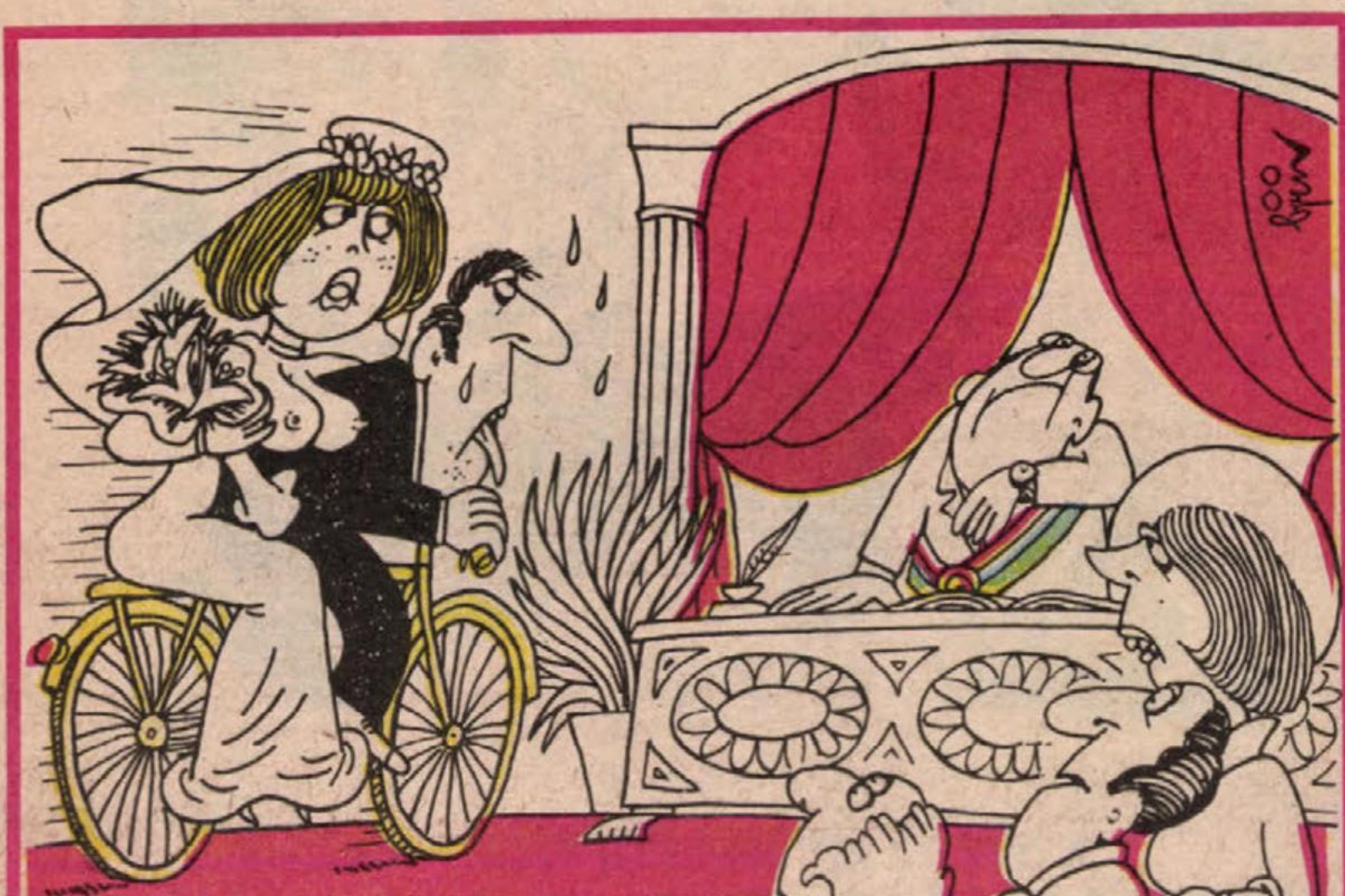

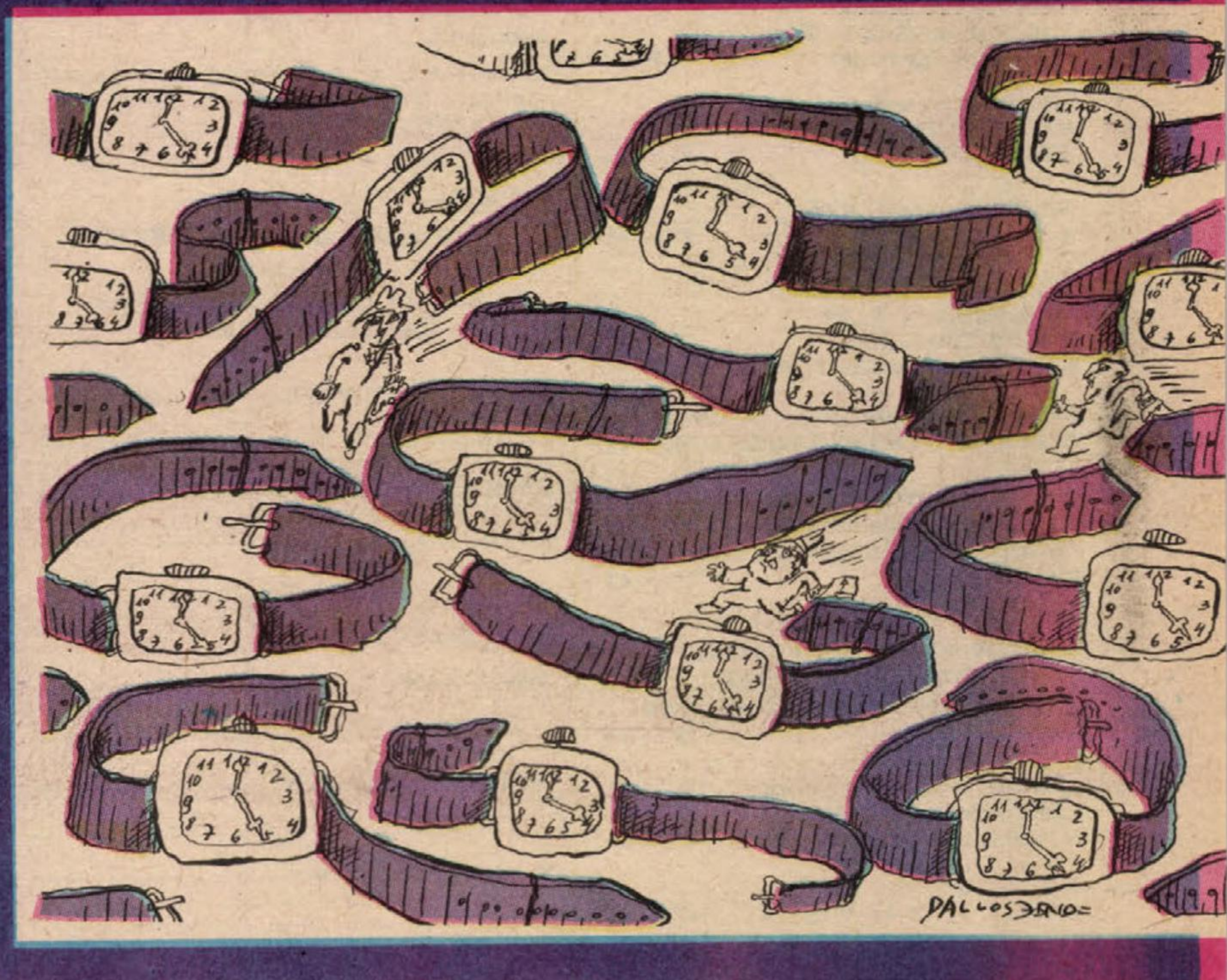
DALLOS JENŐ

„JÁRT UTAT A JÁRATLANÉRT EL NE HAGYJ!"

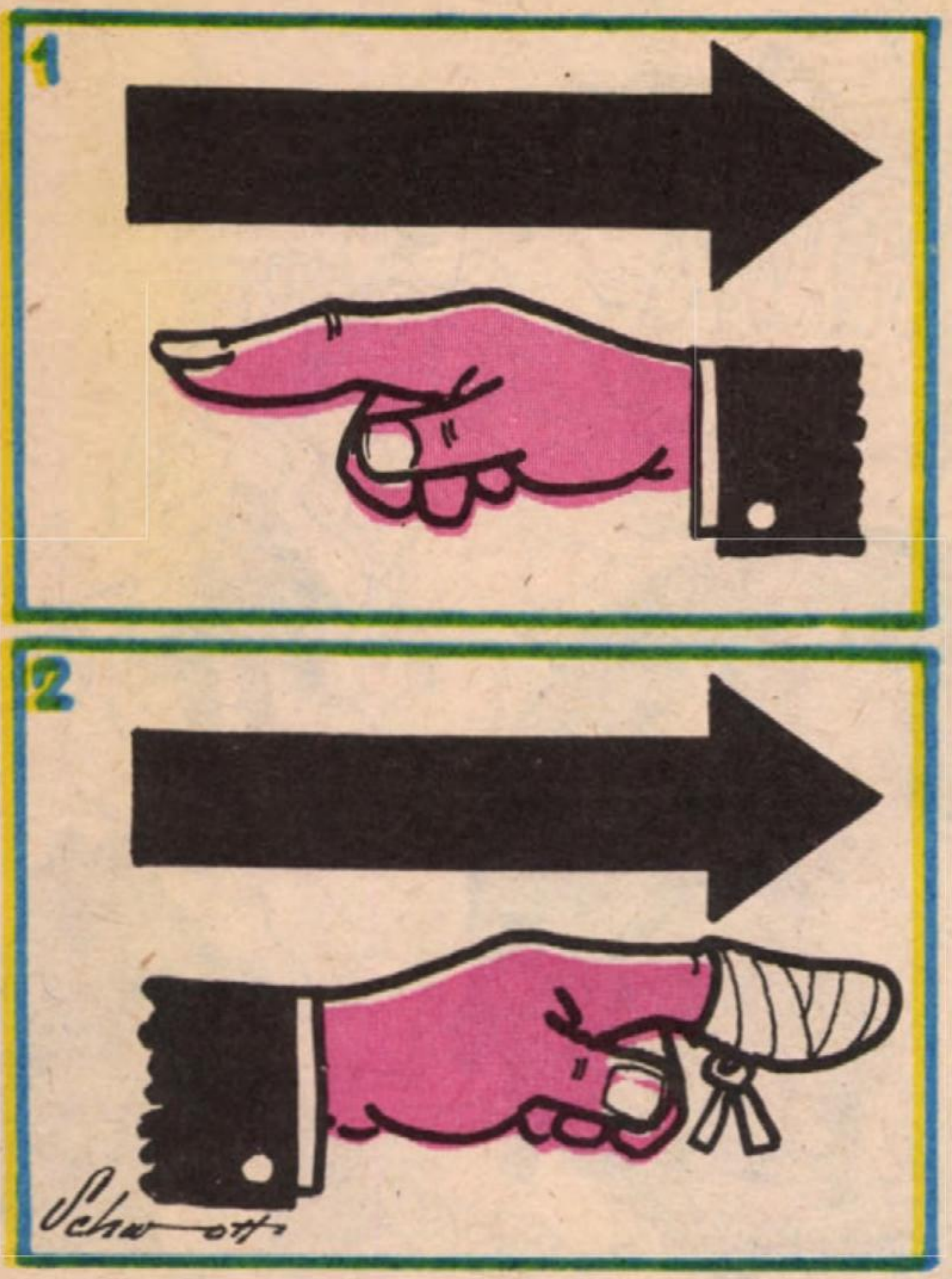

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A férj késő éjjel részegen érkezik haza. A felesége irónikusan megjegyzi:

— Kíváncsi vagyok, hogy mára milyen mesét találtál ki...

— Semmilyet.

— És hihetek neked?

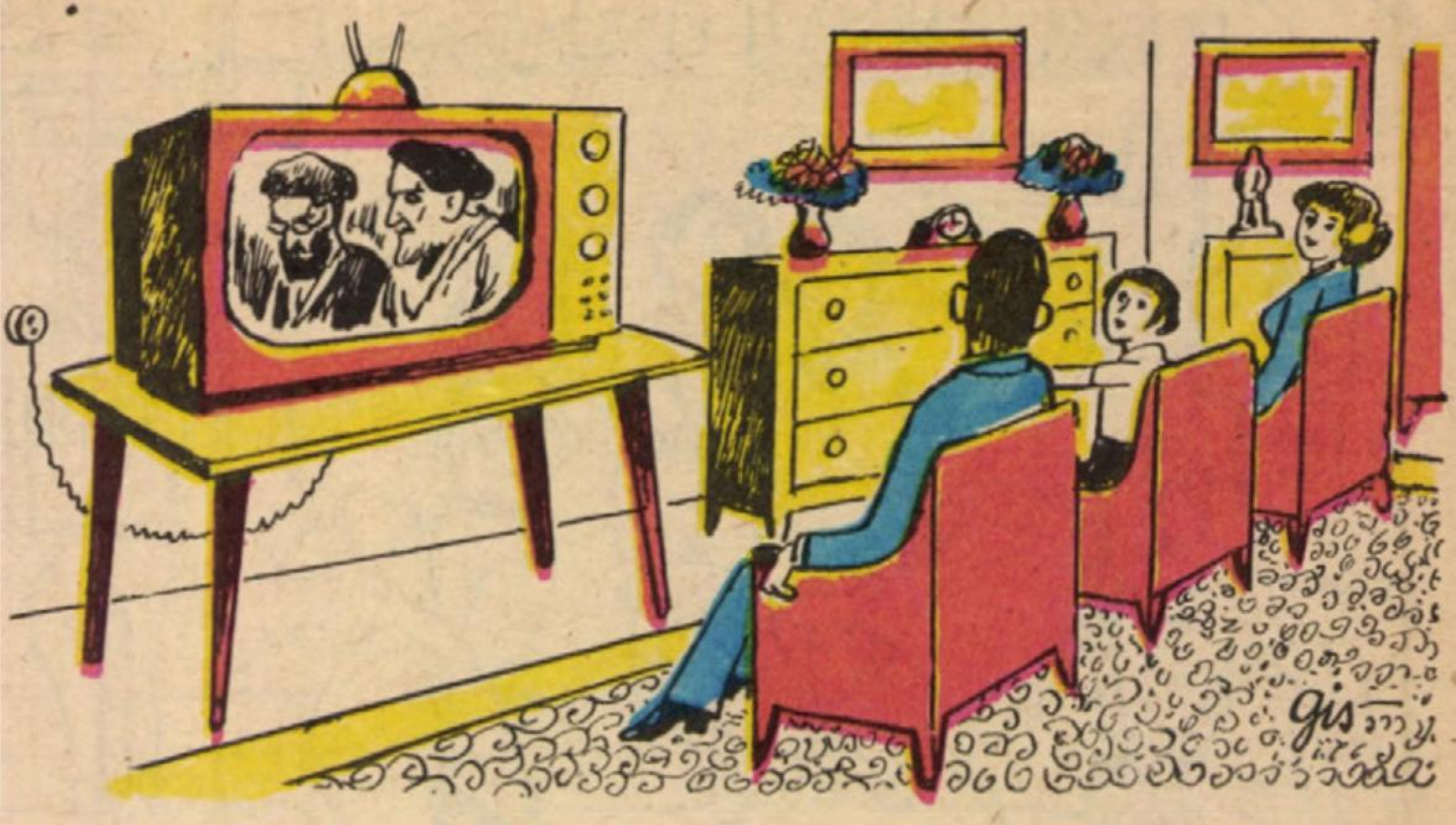

– Apu, ez a Khomeini bácsi a jóságos nagyapó a meséből?

ALKOHOLOS BEFOLYÁSOLTSÁG

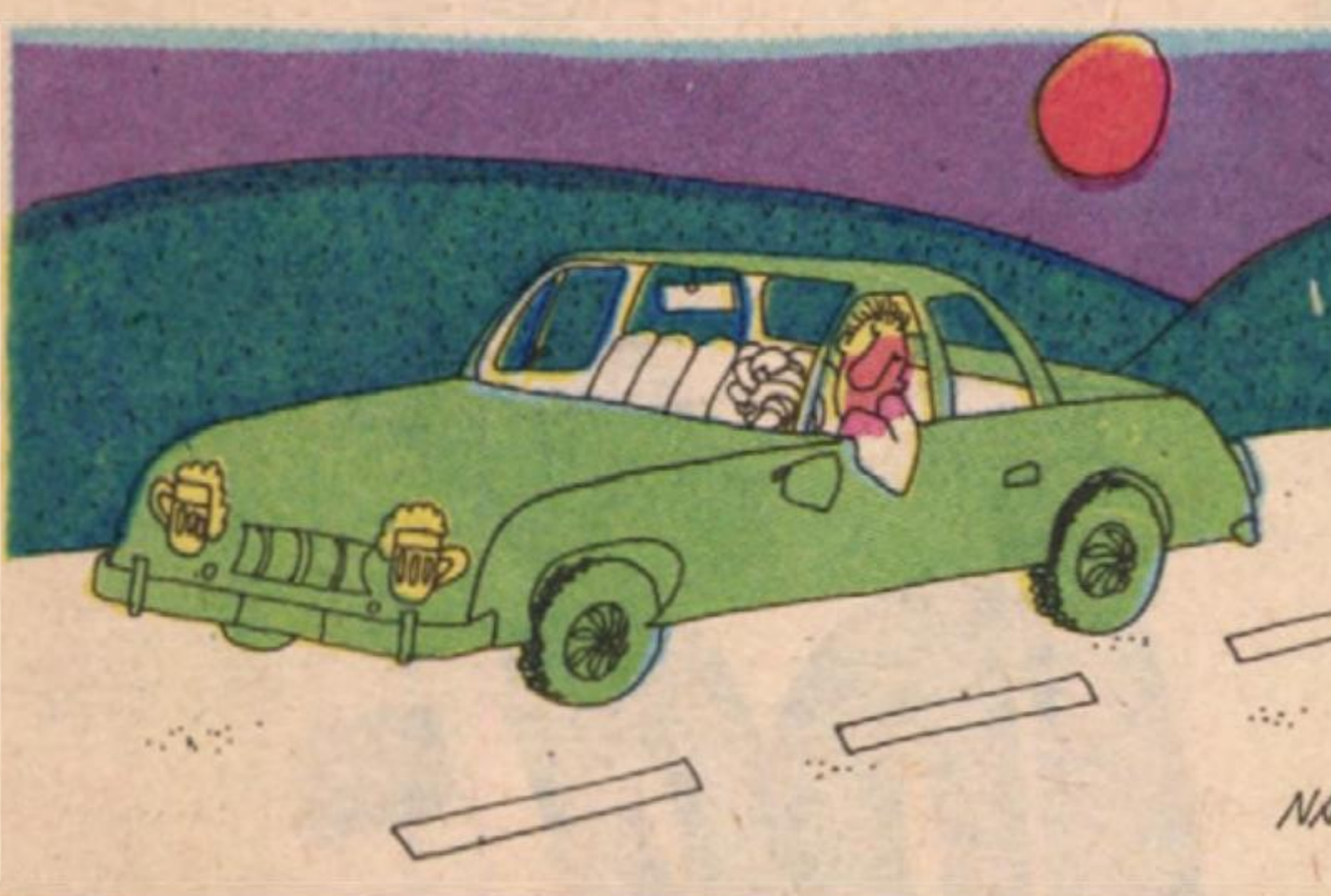

TRIBÜN

A West Bromwich Albion az UEFA-kupában kikapott a svájci Grasshopperstől. A vereség fő oka: Godden kapus harmatos teljesítménye. Egy szurkoló a következő bajnoki mérkőzés előtt:

— Most nem tudom, szombaton a legjobb összeállításunkban lépünk-e pályára, vagy Godden is játszik...

●

Norm Van Brocklinnak, a kitűnő rögbijátékosnak rengeteg baja volt az újságírókkal. Annyira, hogy jóllehet rég visszavonult, még ma is szívesen törlesztget. Legutóbbi agyműtétéről például a következőket mesélte:

— Egyszerű agyátültetés volt. Egy sportújságíró agyát választottam, nehogy valami használtat adjanak...

●

Steve Hunt, a Cosmos játékosa mesélte kedvenc kocsmájáról:

— Kemény hely! A bejáratnál megkérdezik: van-e nálad revolver. Ha nincs, akkor adnak egyet.

●

A Sutton Borough Guardian című lapban találtuk a következő hírt:

A Cheam YC ülése ezek után a rókavadászat fenntartása mellett foglalt állást. Az értekezlet szóvivője utóbb a következőket nyilatkozta a sajtónak: „Az ülés résztvevői megértették, hogy a rókákat saját érdekükben is ki kell irtani."

●

Arthur Rotmill, a kitűnő angol sportújságíró a következő bajnoki forduló esélyeit latolgatta.

— Lehetséges — írta többek között —, hogy Batsonnak ezúttal nem a védelem jobb oldalán, hanem a másik szárnyon kell helytállnia. Batsonnak ez nem jelent megoldhatatlan feladatot, hiszen a fiú abszolút kétlábas. Ballal éppoly rosszul futballozik, mint jobbal.

(p. p.)

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

HASZNOS ISMERETEK EGÉSZSÉGRŐL, BETEGSÉGRŐL, AZ EMBERI SZERVEZETRŐL

... pld. Benedek István: MANDRAGÓRA 1—2. kötet Tibet, India. Kultúrtörténeti tanulmány különös tekintettel a varázslásra és a gyógyításra	108,— Ft
... pld. dr. Haim Ginott: SZÜLŐK ÉS GYERMEKEK	19,— Ft
... pld. dr. Hárdi István: PSZICHOLÓGIA A BETEGÁGYNÁL	69,— Ft
... pld. dr. Hirschler Imre: SZÜLŐSZOBA, TESSÉK BELÉPNI! Könnyű terhesség, fájdalom nélküli szülés, egészséges gyermek	18,50 Ft
... pld. Paul Innerhofer: KIS PSZICHOLÓGIA SZÜLŐKNEK	25,— Ft
... pld. dr. Kovács Lajos: A NŐORVOSNÁL	37,— Ft
... pld. dr. Kováts Ferenc: EGÉSZSÉGES ÉLET — DERŰS ÖREGSÉG Használati utasítás az élethez	23,50 Ft
... pld. Krizsaneczné Németh Edit: JÁTÉKOS GYERMEKTORNA	54,— Ft
... pld. dr. Linczényi Adorján—dr. Radnai Béla—dr. Vikár György: A SZEXUÁLIS ÉLET ZAVARAI	23,— Ft
... pld. MÉG NEM KÉSŐ! Leküzdhető-e a szívinfarktus? Szerkesztette: dr. Hoffman Artur. Minerva. Családi Könyvek sorozat	20,— Ft
... pld. dr. Benjamin Spock: CSECSEMŐGONDOZÁS, GYERMEKNEVELÉS	82,— Ft
... pld. dr. Szendei Ádám: ORVOS A CSALÁDBAN	65,— Ft
... pld. A TELEFONDOKTOR 100 TANÁCSA. Szerkesztette: dr. Bágyoni Attila	19,— Ft
... pld. BIOLÓGIAI LEXIKON 1. A-tól F-ig	165,— Ft
... pld. BIOLÓGIAI LEXIKON 2. G-től L-ig	135,— Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi részletfizetési kedvezményt adunk, a 3%-os kezelési és a portóköltséget felszámítjuk.

Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezési sorrendben teljesítjük.

Címünk:

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ
VÁLLALAT
RÉSZLETKÖNYVSZOLGÁLAT
Budapest Pf: 103. 1364

A megrendelő neve: ....

....

Pontos címe (irányítószámmal): ....

....

....

Részletfizetésnél:

Anyja neve: ....

....

Születési helye, ideje: ....

....

Személyi ig. száma: ....

....

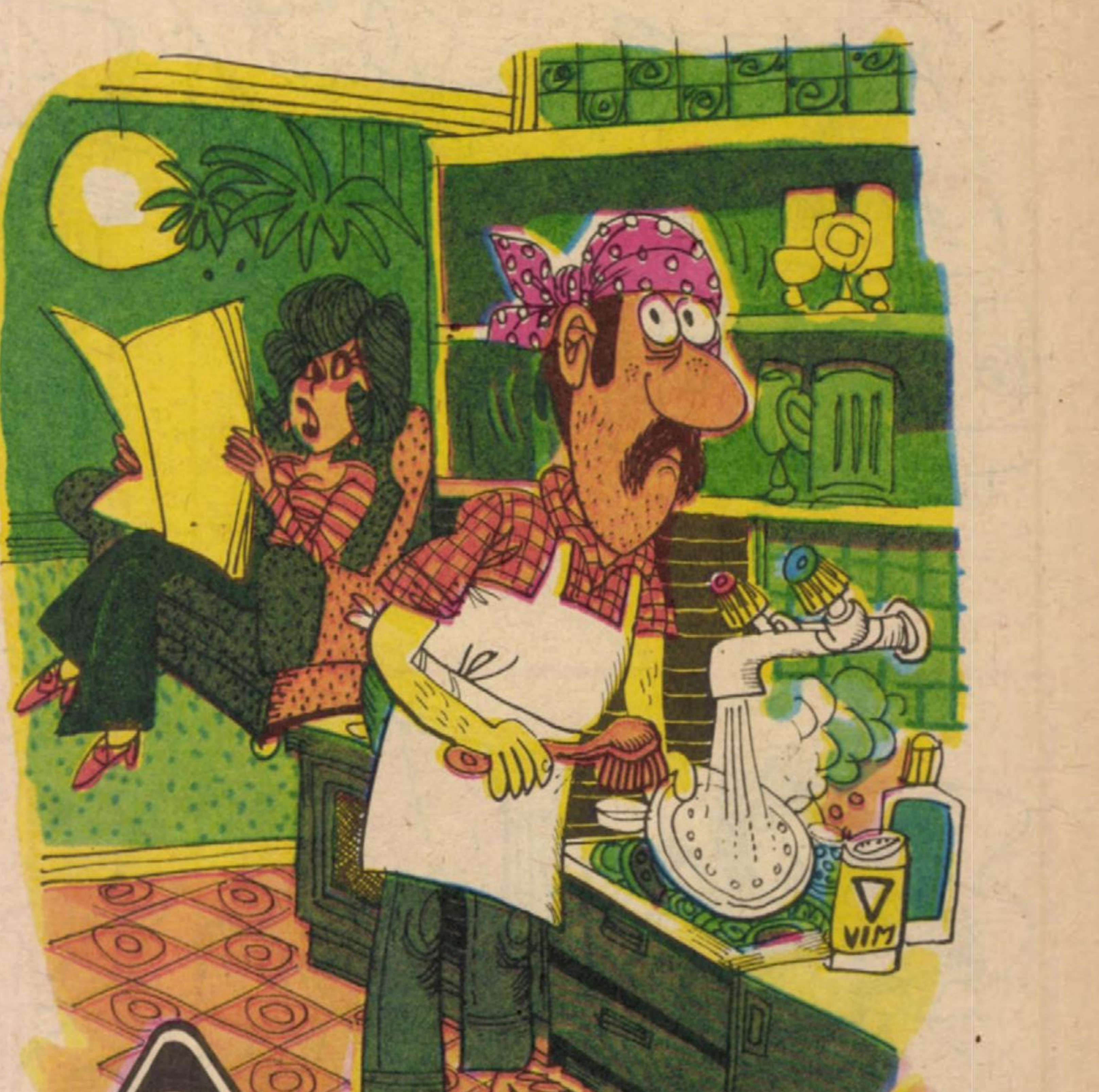

A VIZET MI MELEGÍTJÜK,
DE ÖNTŐL IS FÜGG: MILYEN EREDMÉNNYEL
MERT PÉLDÁUL

ha folyó vízzel mosogat, pazarolja a meleg vizet, az energiát és jóval több mosogatószert használ.

AZ OLVASÓ OLDALA

Mi legyen este nyolckor a tévében?

Tisztelt Szerkesztőség!

Azt hiszem, másokat is érint az a probléma, amellyel most Önökhöz fordulok. Régi tévénéző vagyok, s majdnem minden adást megnézek a televízióban, legalábbis, ami engem érdekel. Nagyon szeretem például az ismeretterjesztő műsorokat, ha csak tehetem, s munkám engedi, megnézem a Deltát, a Családi Kört, a Tudósklubot, hogy csak néhányat említsek. A filmeket is szeretem, de — s családomnak is ez a véleménye — ritka a jó film a televízióban. Vagy túlságosan is komolyak, vagy nagyon komolytalanok.

A problémám, amellyel most Önökhöz fordulok, nem is ez lenne. Sokan dolgoznak váltott munkaidőben, s nem tudnak minden érdekes műsort megnézni. Jó lenne például, ha a Deltát megismételnék, vagy ha ez nem lehetséges, akkor legyen hosszabb a műsorideje, mondjuk egy óra. De ugyanez a véleményem más, ilyen jellegű műsorokról is. Tudom és megértem, hogy a főműsoridő nem tágítható tetszés szerint, de talán megoldható úgy is, hogy a filmeket este tíz óra felé kezdjék vetíteni. Akit érdekel, az úgyis fennmarad, akármilyen sokáig, aki pedig inkább tanulni, vagy művelődni akar, annak viszont ne kelljen ilyen sokáig fennmaradnia.

Szerintem — de a házban még megkérdeztem egy-két embert — sok a televízióban a sportközvetítés. Akit érdekel, az menjen ki a meccsre, vagy olvassa el másnap az újságban az eredményeket. Én megértem, hogy esetleg másokat érdekel a meccs, de nem lehetne-e esetleg a 2-es programon közvetíteni, s az egyes csatornán pedig komolyzenét mutatni?

Mindezeket nem azért írtam, mintha elégedetlen lennék a tévé színvonalával. Sok a jó műsor, de vannak olyan filmek, sőt sorozatok, amiket nem tudom, hogy miért veszünk meg drága pénzen? Nagyon sok a krimi, ezeket is jobb lenne — szerintem — a kettes csatornán, esetleg a késő esti órákban sugározni. Jó lenne, ha ezekben a krimikben nem mindig gyilkosság lenne, meg vér, hanem esetleg valamivel enyhébb bűncselekmények, amik kevésbé borzasztják el az embereket, nem is beszélve arról, hogy az erőszakos cselekmények milyen hatással lehetnek a fiatalokra!

S ha szabadna még egy megjegyzést tennem: kevés az időseknek szóló műsor, túlságosan sok a tévében a tánczene, a hangoskodás. Miért nem lehet ezeket a tánczenei műsorokat — ha már muszáj — délután adni, akkor sok fiatal, aki tanul, ráér, mi dolgozók pedig nem.

Nem tudom, Önöknek mi a véleményük ezekről a kérdésekről, de azt hiszem, nézeteimmel nem vagyok egyedül.

Hajnal Csaba
Budapest XVIII., Zrínyi u. 167.

(Szerkesztőségünk szinte rövidítés nélkül teszi közzé olvasónk terjedelmes levelét, bár meg kell mondanunk, nem mindenben értünk egyet vele. Szinte ahányan vagyunk, annyiféle véleményt képviselünk ebben az ügyben, kinek ez tetszik, kinek az. Döntsön inkább az olvasó: levélírónk egyedül áll-e nézeteivel, vagy sem? Várjuk véleményeiket.)

A GÁBOR ANDOR KLUB PROGRAMJÁBÓL:

Október 29-én, délután 15—17 óráig:

HÁZIGAZDA: ÁRKUS JÓZSEF

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

A klub címe: VIII., Gyulai Pál u. 14.

Nyitva: hétfőtől péntekig, 13 és 17 óra között.

HELYTÁLLÁS A PERONON

Szeptember 27-én Szombathelyre utaztam a Sabaria expresszel. Sajnos, otthon elfelejtettem helyjegyet váltani, a helyjegypénztárnál pedig óriási volt a tömeg, ráadásul már a helyjegy is elfogyott. Így felszálltam a vonatra, ahol hamarosan megérkezett a kalauz, és közölte, hogy így nem ácsoroghatok a peronon. Szereznem kell egy engedélyt, amit — ingyen és korlátlan mennyiségben — előre nyomtatva, lepecsételve a helyjegypénztár ad ki. Kérdésem a következő:

Ha valóban így van, nem lenne-e egyszerűbb ezeket az engedélyeket olyan helyen elhelyezni, ahol mindenki könnyen, gyorsan, sorbanállás nélkül hozzáférhet?

(Utánanéztünk Imre Lajos Béla *Szombathely, Petőfi S. u. 29. olvasónk észrevételének, s a MÁV-tól a következő választ kaptuk: mivel az expressz vonatokra a helyjegyek száma korlátozott, ezért adják ki a peronon való állásra feljogosító engedélyt. Ez azonban — ellentétben azzal, ahogy olvasónk tudja —, nem díjmentes, hanem akárcsak a helyjegy, 6 forintba kerül.)*

TÜCSÖK és BOGÁR

Huszonöt-harminc mázsa gyapjút és 350—400 bárányt tervez értékesíteni a Lenin Tsz a háztáji juhok után, amelyek elismert vezetője a szamár —

Szemben a tömegekkel? Szép kis vezető!

(A Kistenyésztők Lapjában lelte Bata Istvánné, ceglédi olvasónk)

Samuel Edison eleinte nem volt különösen büszke hetedik — legidősebb gyermekére. A hol egy-

Az Edison gyerekek fordított sorrendben születtek?

(A Magyarországban észlelte Bálint Zsuzsanna, egri olvasónk)

dunk. A kertben melegitős férfi locsolja a füvet, virágokat. Mintha kicsit karcsubb lenne, mint amikor láttuk. Akkurátusan, komótosan irányítja az éltető vizet a kert faunájára.

Arcán látszik: ritkán akad

Világos, az állatokat is locsolni kell!

(A Népsportban találta Bőcs András, bicskei olvasónk)

A Bólyi Mezőgazdasági Kombinát földjein megkezdték a kukorica törését. Elsőként a vetőmagnak szánt korai hibridfajták termését takarítják be. Az ország legnagyobb vetőmagtermelő gazdaságában az idén csaknem 4,5 hektáron termeltek hibridkukoricát, amelyből mintegy 15 ezer tonna lémzárolt vetőmagot állítottak elő

Egész szép!

(A Veszprém megyei Naplóból ollózta Varga Antal, olaszfalvi olvasónk)

VISSZAVETT ÉKEZET

Alig néhány hete azt fejtegettem e hasábokon nyomdász barátaimnak, hogy jó, ha az „aranyérem" és az „aranyerem" közti, még a fejlett szocializmusban sem eltűnő különbségre egy icipicit odafigyelnek, s ha én az utóbbit írom, akkor az első „e"-jét nem látják el fölösleges ékezettel, amitől nyomban oda a vicc.

Okfejtésem szemlátomást meggyőzően hatott. Annyira, hogy a minap megjelent Ludas-évkönyvben a nyomdász kollégák — nagyvonalú gesztussal — visszavették tőlem a fölös ékezetet. Igaz, hogy most viszont onnan vették el, ahol helyénvaló volt, de hát édes istenkém, ne legyünk kicsinyesek, s ne keressünk csomót minden egyes … no nem, ezt nem írom le, utóvégre, ahogy hazai ékezetviszonyainkat ismerem, végül még egészen más találna kerekedni a kedves vízinövényből.

Elég az hozzá: azzal a kisded poénommal, miszerint Veres Péter hajdan sok *sikért* aratott (ékezettel), aligha arathattam sok *sikert* (ékezet nélkül).

Sájnalóm, dé ném en téhéték rolá.

Tímar Gyorgy

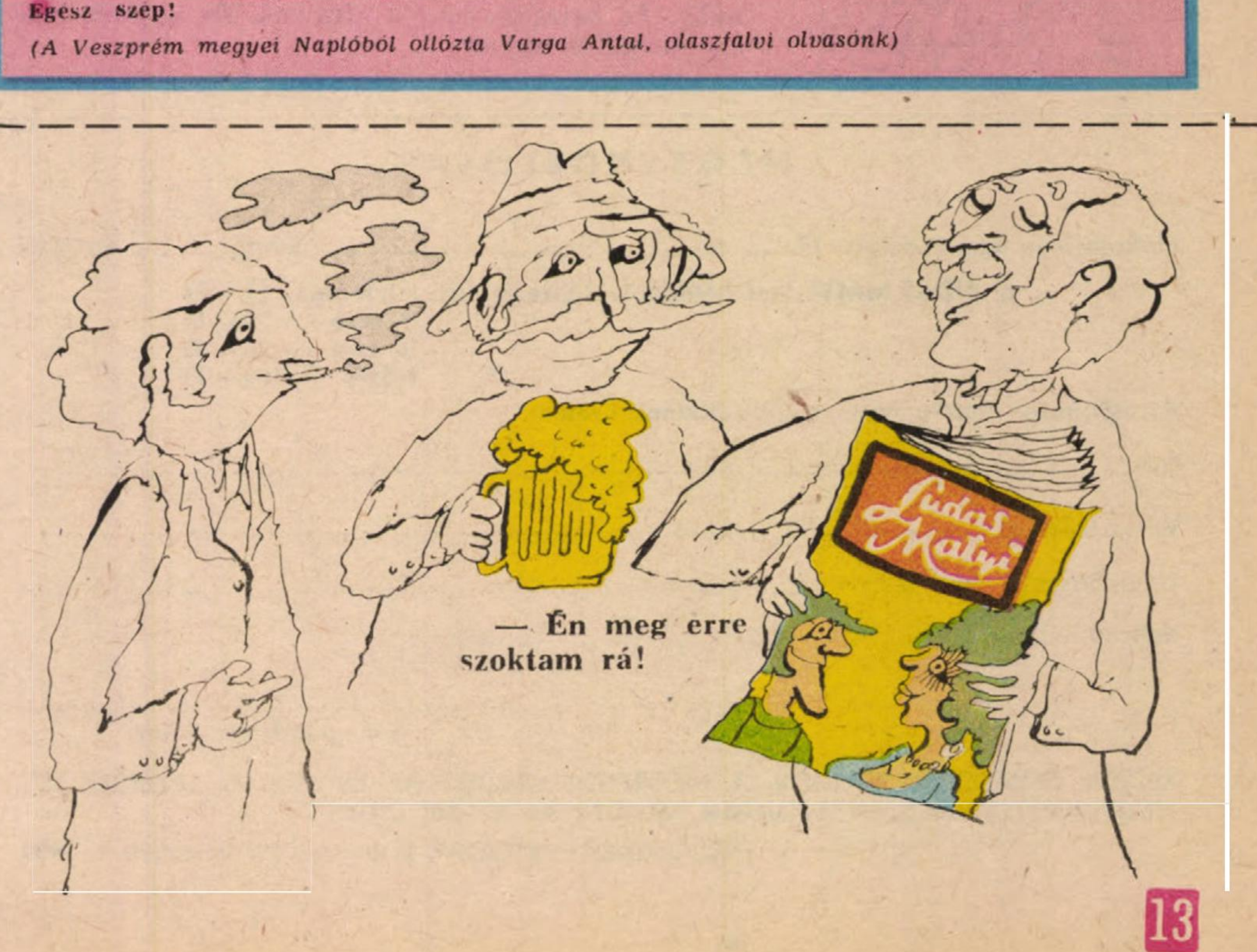

— Én meg erre szoktam rá!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy nyaraló nő elviszi kutyáját a helyi állatorvoshoz, mivel az összeverekedett egy tarajos süllel.

— Mennyivel tartozom? — kérdi a nő, amikor az orvos végzett a gyógykezeléssel.

— Tizenöt dollár, asszonyom.

— Micsoda? Hát maguk csak ezt tudják, nyáron mindent lenyúzni a szegény nyaralókról! Kíváncsi vagyok, mit csinálnak télen, amikor mi nem vagyunk itt.

— Tarajos sült tenyésztünk.

VESZTEGETÉSI KÍSÉRLET

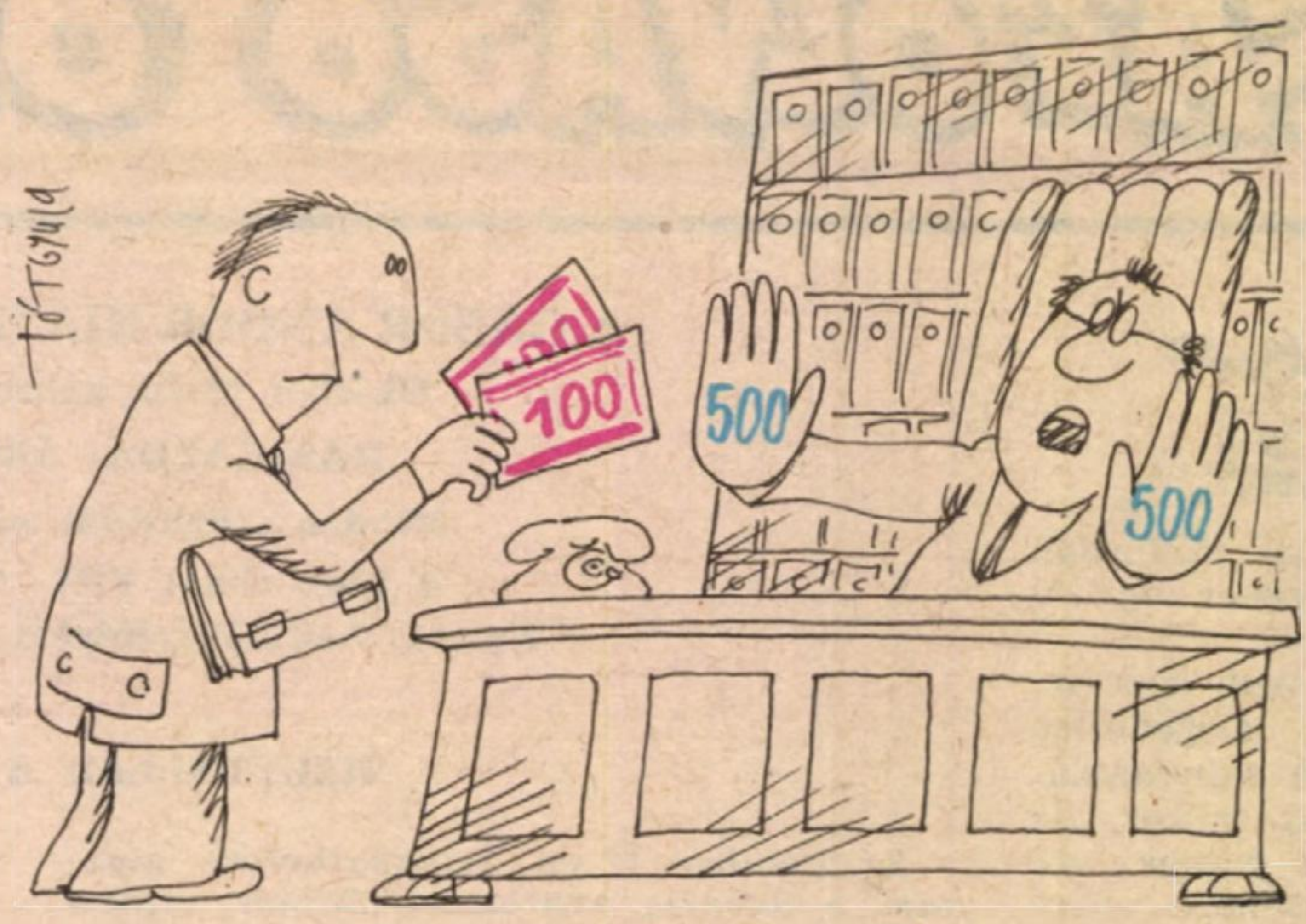

– Nem fogadhatom el!

TÖBB MINT BOSSZANTÓ

①

ÁRAMÜTÉSTŐL A GUTAÜTÉSIG

Szóvá tettük lapunkban, hogy a Bécsi kapu oldalából színes kábelek meredeznek. Cikkünk nyomán a Budapesti Elektromos Művek intézkedett, a veszélyes kábeleket elzárta a külvilágtól. A napokban ismét a Bécsi kapu felé járva keserűen tapasztaltam, hogy a színes vezetékek ismét virítanak. Valaki eltávolította a börtönüket jelentő fémlapocskákat mindkét oldalról. Nem lehetne megoldást találni arra, hogy az áram a vandál pusztítókat rázza meg, de alaposan?

②

NINCS KI A KEREKÜK

A Városliget árnyas fái, dús növényzete és csónakázó tava a pestieknek valóságos felüdülés. A sokféle sportolási lehetőség mellett a gyermekek kerékpárpályán gyakorolhatnak. Ám a felnőttek sem tétlenkednek, időről időre veszélyes kerékpárosok tűnnek fel a sétányokon, vad robogással és hirtelen fékezéssel rémisztgetve a sétálókat. Valamilyen módon meg kellene fékezni őket, hogy megtanulják: a sétány nem versenypálya.

③

VESZÉLYES ÁTKELŐ

A Hegyaljá út és Sion lépcső közti útszakasz veszélyes. Baleset többször is előfordult. Legutóbb a gépkocsi tízéves kislányt gázolt. Pedig gyalogátkelőhelyet jelez a tábla. Zebrán kelhetünk át az utca egyik oldaláról a másikra. Sajnos, a lejtős úton a megengedett 60 km-es sebességre sokan fittyet hánynak. Nem ártana a környéket trafipaxszal ellenőrizni.

④

LÁNC, LÁNC ...

A Sion lépcső felett elszállt az idő, fokozatai tönkrementek, felújításért kiáltanak. A közeli iskolába tartó gyermekek százai bukdácsolnak erre, s csak jó egyensúlyérzéküknek köszönhető, hogy eddig kéz- és lábtörés nélkül megúszták. Ám az idősek, betegek, rokkantak, hogyan közlekedjenek — biztonságosan?

Még a lépcsőnél maradva, régebben oszlopokra szerelt vaslánc vigyázott a gyalogosokra, nehogy vigyázatlanul oldalt lépjenek az úttestre. Ám egy Herkules, hogy erejét fitogtassa, a láncokat eltépte, és most nincs sehol. Nem lehetne a láncot sürgősen pótolni?

(f. i.)

ÚJ KÓRHÁZ

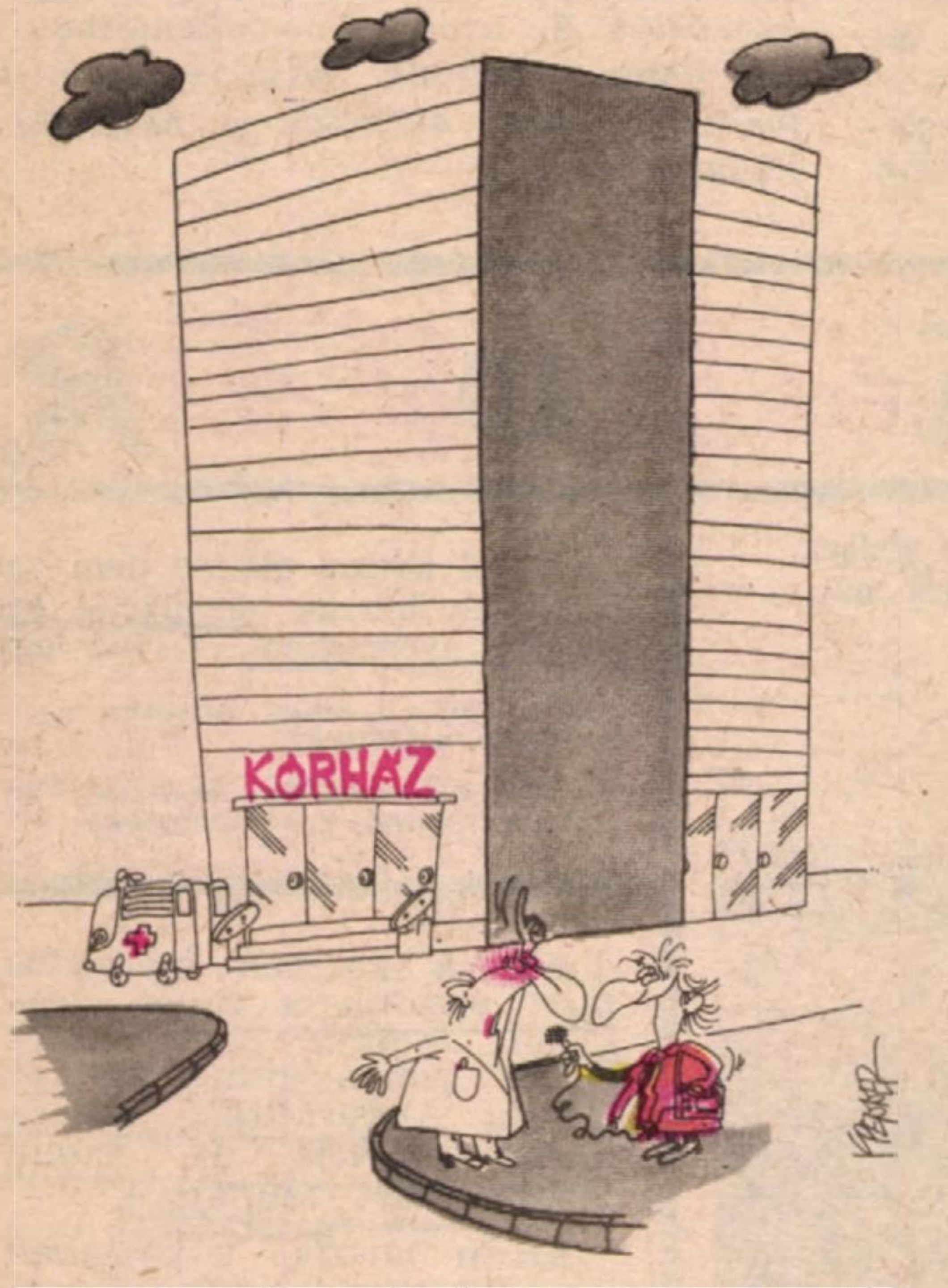

– Az első emelet belgyógyászat, a többi tizennyolc detoxikáló ...!

MESSZELÁTÓ

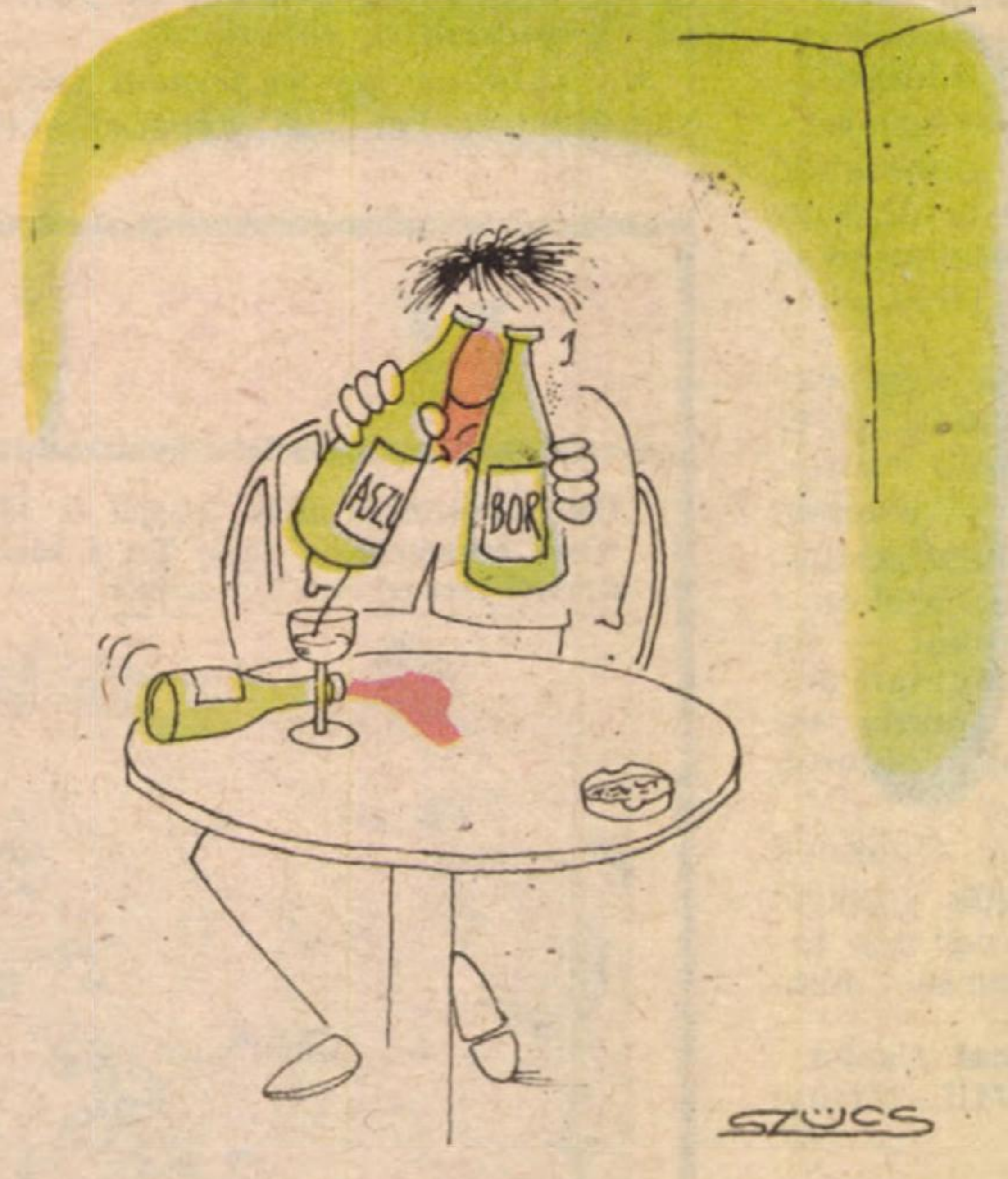

– Sehol semmi ...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Nem szokott álmában beszélni? — kérdezi az orvos a pácienstől. — Az ön állapotában ez gyakran előfordul.

— Nem, doktor úr. Inkább az ellenkezője valószínűbb: ha beszélek, mások alszanak. Én ugyanis tévékommentátor vagyok.

MEGRENDELŐLAP

Előfizetésben megrendelem 19...... évi .... hónap .... napjától

a **LUDAS MATYI** című hetilapot, előfizetési díj:

	1 hónapra	**13,– Ft**
	¼ évre	**39,– Ft**
	½ évre	**78,– Ft**
	1 évre	**156,– Ft**

Az előfizetési díjat a posta megbízottjának fizetem.

Név: ....

Város (község): ....

Utca, házszám, irányítószám: ....

Kelt, 19.. hó .... nap.

....

a megrendelő aláírása

KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY A MEGRENDELŐLAPOT AZ ÚJ POSTAI LEVÉLKEZELÉS MIATT BORÍTÉKBAN SZÍVESKEDJENEK FELADNI AZ ALÁBBI CÍMRE:

HÍRLAPKIADÓ VÁLLALAT, Budapest 70. Postafiók 1. 1959

NEMZETI ÖNTUDAT

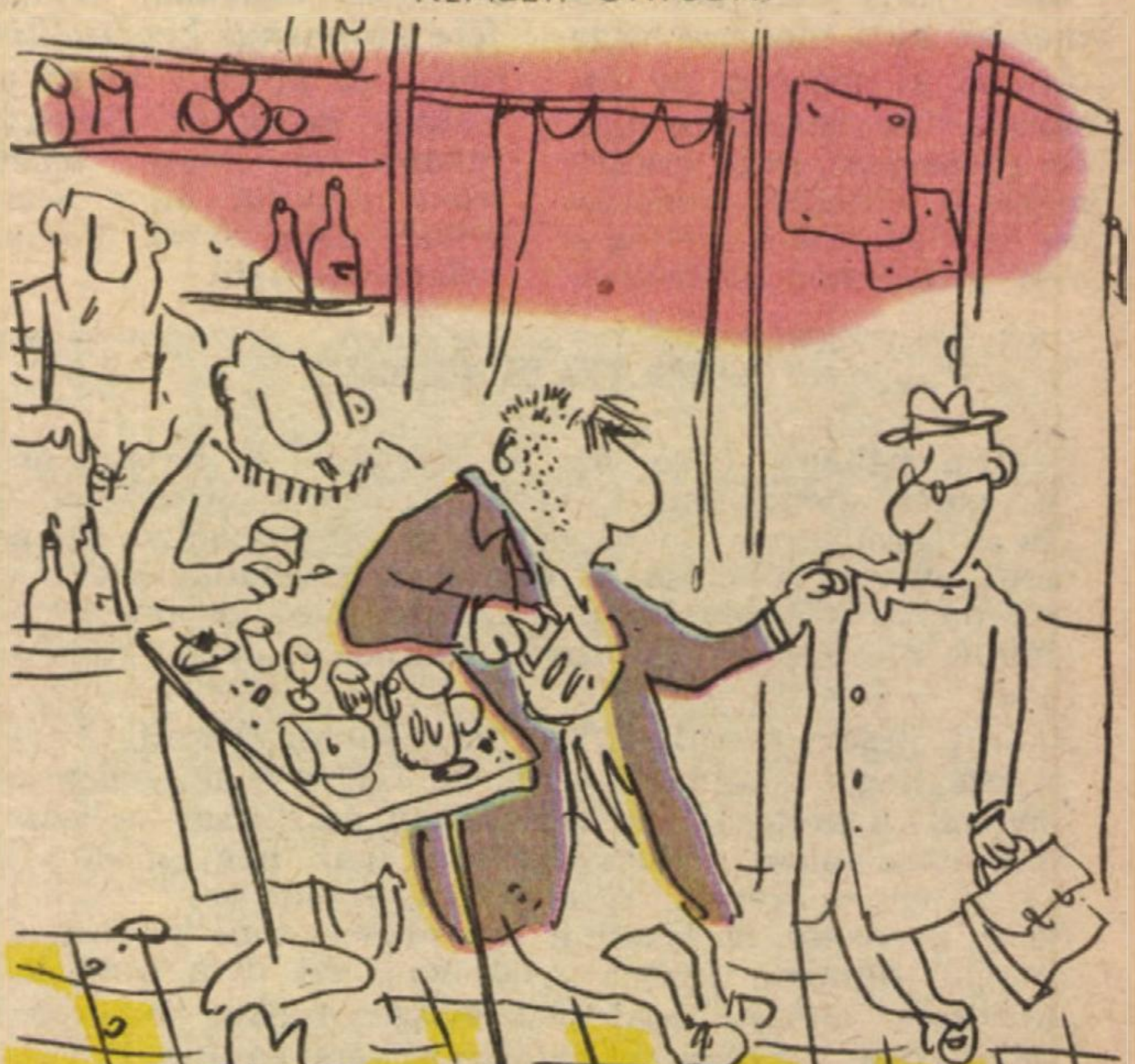

– Mi az, te nem iszol pertut egy magyar emberrel?!

IM-PORT HU-MOR

ÁRNYJÁTÉK

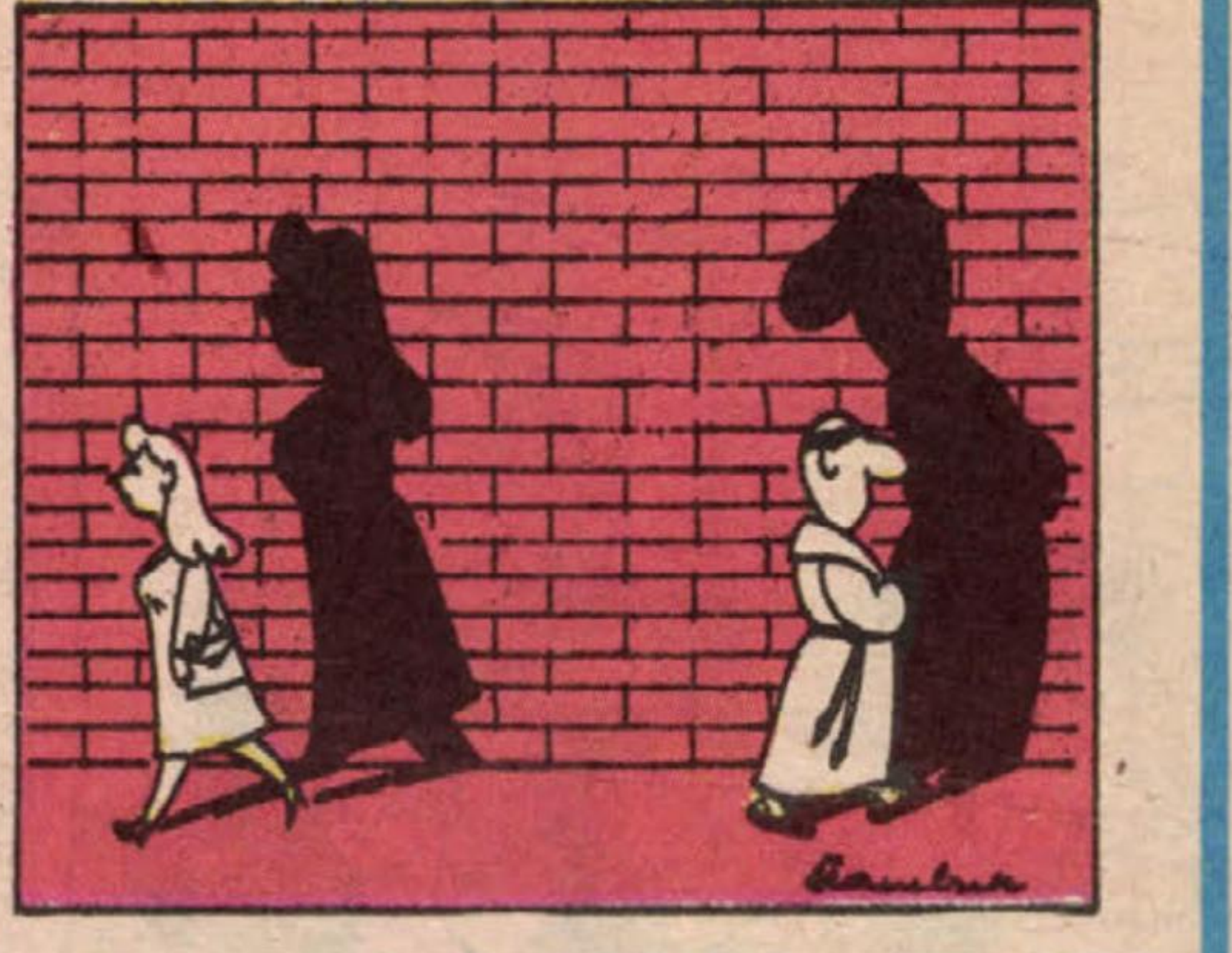

CSORTE

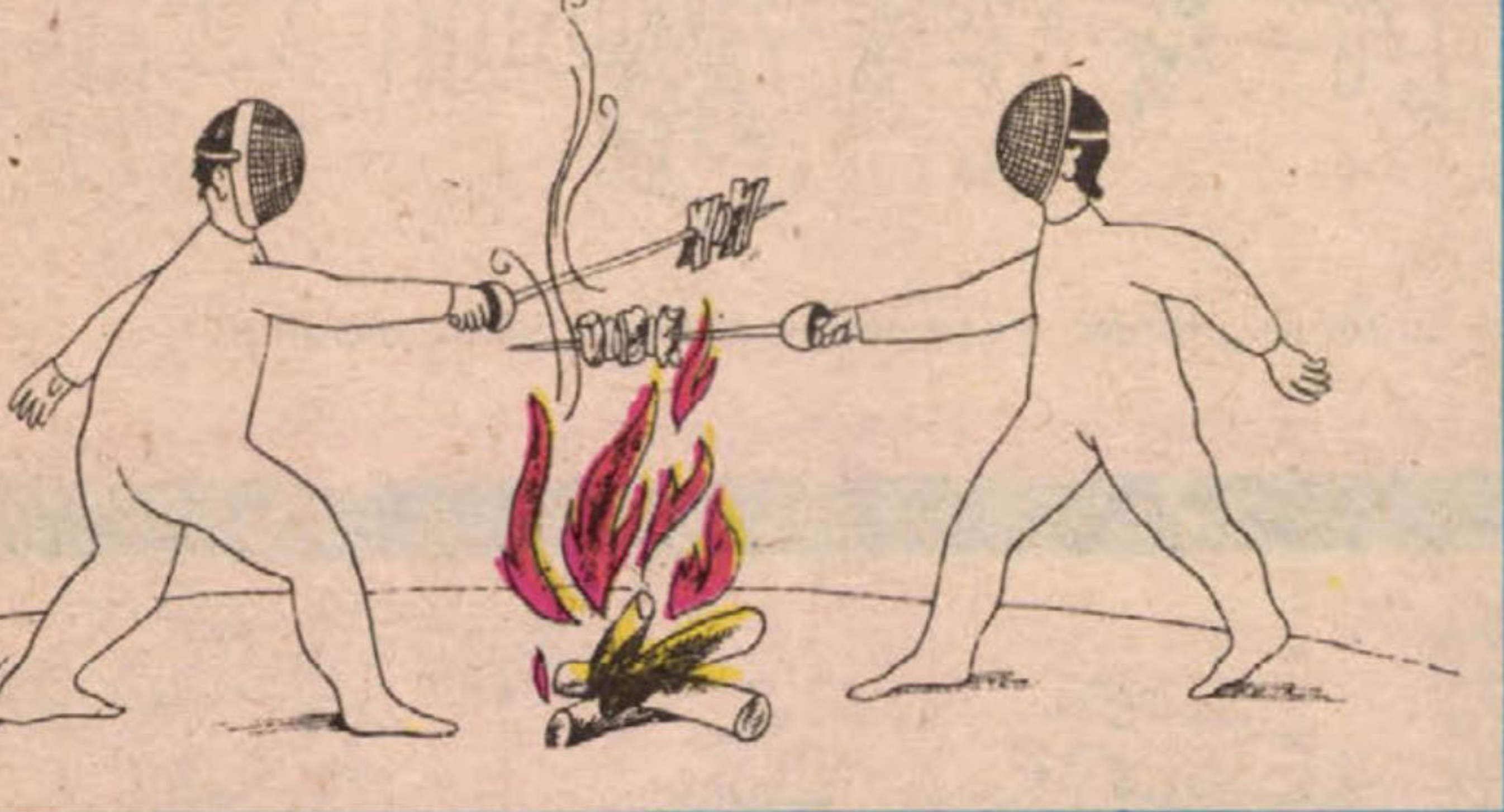

DIVAT

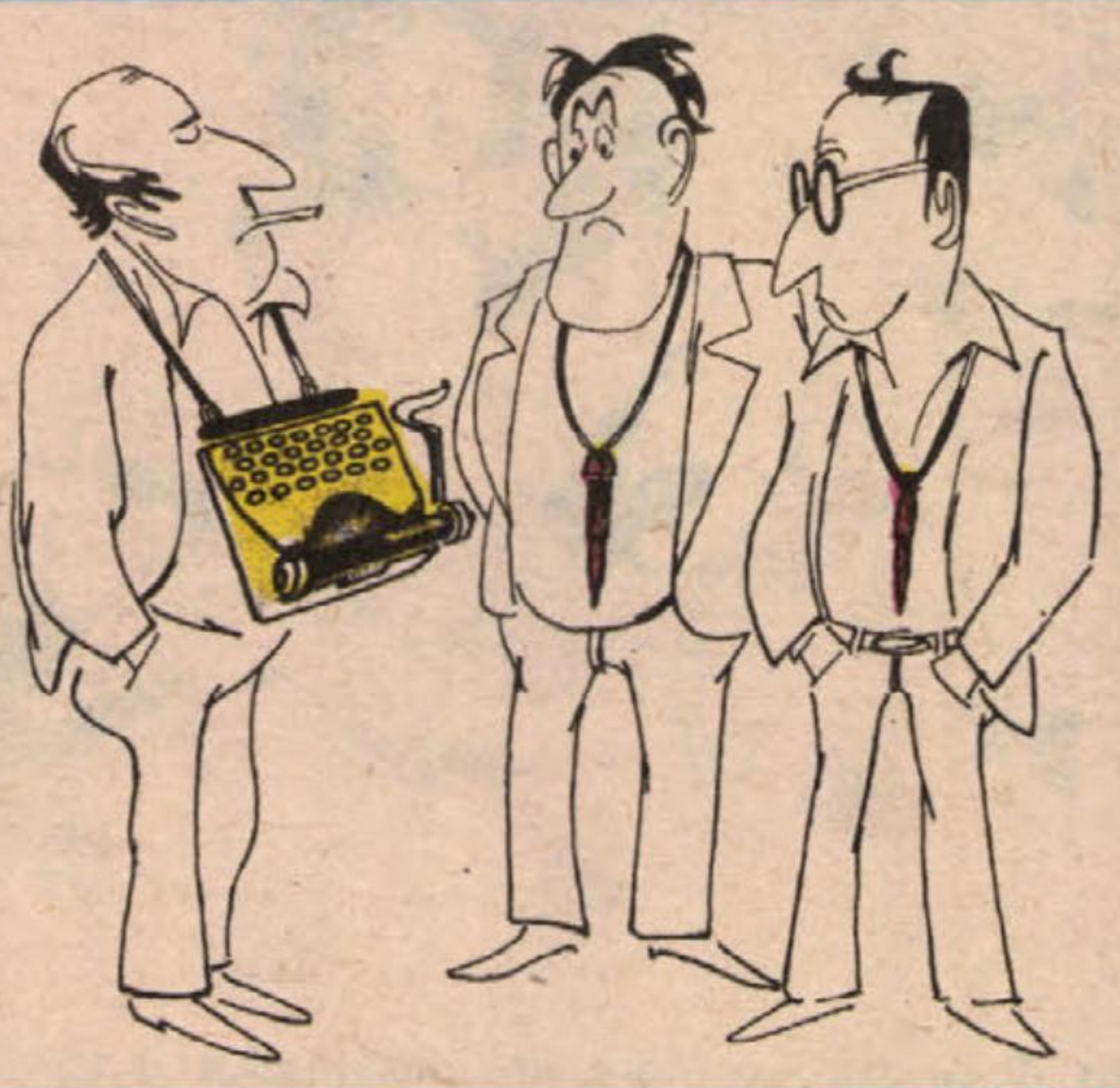

BEVÁSÁRLÁS

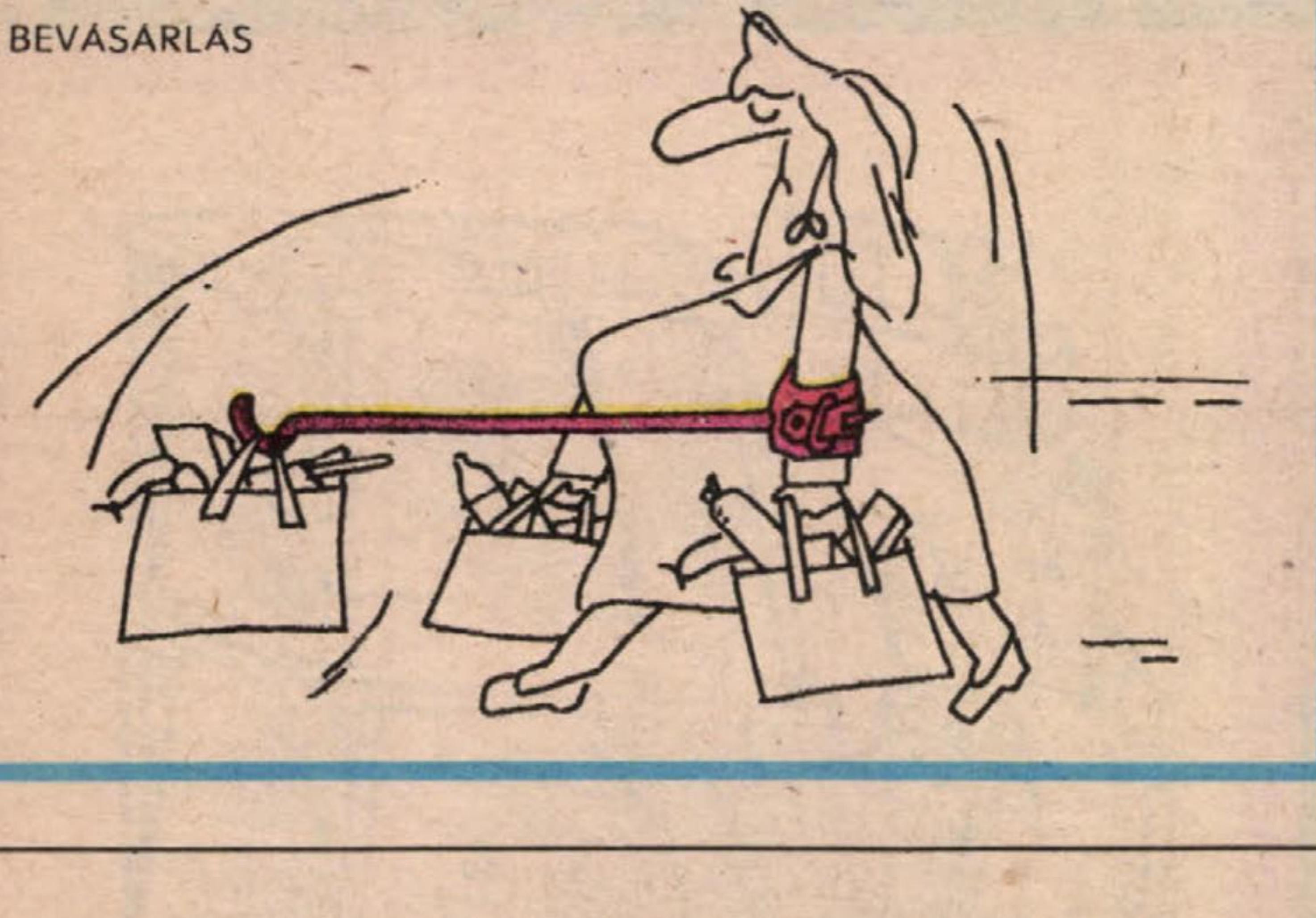

EGYSZERŰ ESET

Kapornai közösen rendel egy adag rántott halat a barátjával s a két darabból álló adagból szó nélkül kiveszi magának a nagyobbikat. A barátja dühös: „Micsoda udvariatlanság!" „Te melyiket vetted volna ki?" — kérdi Kapornai. „Én természetesen a kisebbet!" — Vízszintes 13 — függőleges 14 — hangzik a válasz. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 2-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. A Bohémélet egyik női szereplője
4. Kellemetlenség egy közszolgáltatásban
10. Eljegyzett lány
11. És — latinul
12. Tolna megyei helység (Illyés Gyula egyik színművében szerepel!)
17. Klasszikus görög költő (bordalok, szerelmes versek)
18. P. D.
19. A színpadi mű formája
21. Nyílászáró szerkezet
23. Szláv nyelv
25. Gyerekek játszóhelye
27. Energiahordozó angol neve
28. Mitológiai tengeri isten lányai
31. Labda a kapuban
33. Kettős betű
34. I. T.
35. Biztonsági tanács
36. Rag (-ről párja)
38. A Duna mellékfolyója Ausztriában és Magyarországon
39. Nagyközség Somogyban
41. A zavar vagy a szégyen jele
42a. . . tonius
43. Orvostanhallgató
45. Corneille színműve
47. Vérrokon
48. T. T. F.
50. Gyenge akaratú, mafla ember gúnyneve
51. Haszon — közismert idegen szóval
52. Agamemnon fia, aki megölte férjgyilkos anyját
55. Komárom megyei helység, névelővel
56. Nevezetes üdülőhely Felső-Ausztriában
57. Lángol
58. A Trója alá vonult görög seregek bölcs tanácsadója
60. Kettős betű
61. Angol Pista
62. Az ozmium jele

FÜGGŐLEGES

1. Az egyik legnemesebb bútorfa
2. Régebben: Perzsia
3. A bikaviadalok főszereplője
4. A folyó egyik partjáról a másikra megy
5. Nagy iparvállalatunk betűjele
6. Főleg női „jótulajdonság"
7. Rideg, szigorú
8. Nagy . . . hagy maga után
9. Egykor harcos indián törzs
11. Pikrinsavas robbanóanyag
15. Azonos betűk
16. Amiben a reng, a rang és a ring közös
20. A közlekedést szolgálja
22. Írásra használatos folyadék
24. Szörnyű félelmet keltő
26. Ételtekercs
29. Börtön, dutyi — régies szóval
30. Éveink száma
32. . . . Vegas
37. Tűlevelű fa
40. Állampolgári kötelezettség
41. Pályaudvar röv.
42. Római 51
43. Velence külvárosa (üvegiparáról nevezetes)
44. Hím állat
46. Nem ugyanaz
49. Bemondás egy kártyajátékban
50. Régi magyaros viselet
53. S. D.
54. A tér zárt felületekkel határolt része
56. G. R. N.
57. Nagyobb időegység
59. B-vel: óriáskígyó
61a. Fordított kötőszó

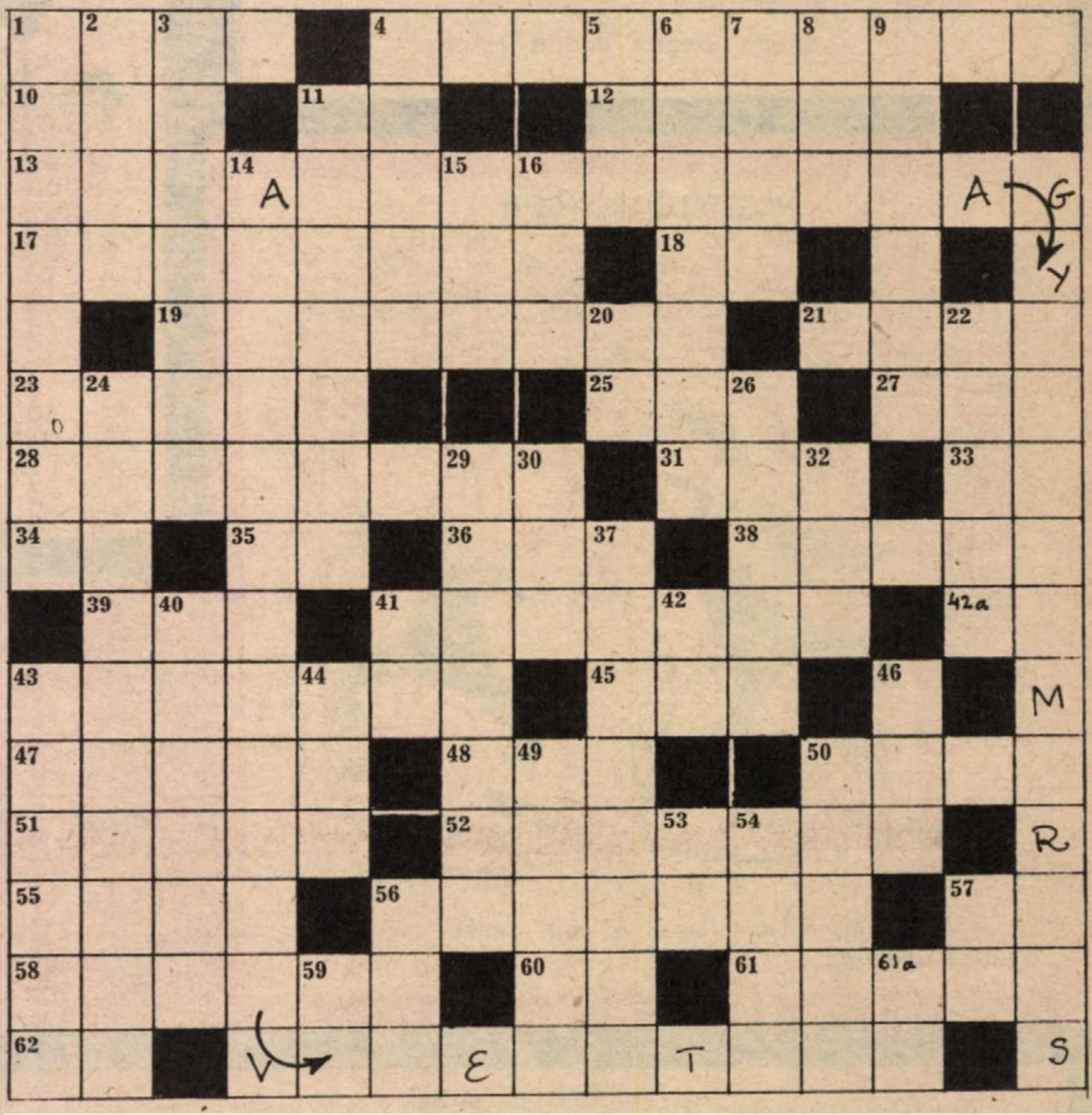

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13.— Ft, negyedévre 39.— Ft, egy évre 156.— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
81.2308 2-44 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

FRANCIA AFORIZMA VIII.

című rejtvényünk megfejtése:

. . . el kell fogadnia a feltételeket, melyeket jellemem szab neki.

200—200 forintot nyert:

Schneider László, Csákvár, Damjanich u. 24. 8083
Hirn Zoltán, Solymár, Tersánszki u. 88. 2083
Hábele Andrásné, Bp., Mester u. 37. 1095

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Szilágyi György—Hegedűs István: Középkori falvédők

Ludas horoszkóp novemberre és decemberre

Timár György: Nevető Lexikon

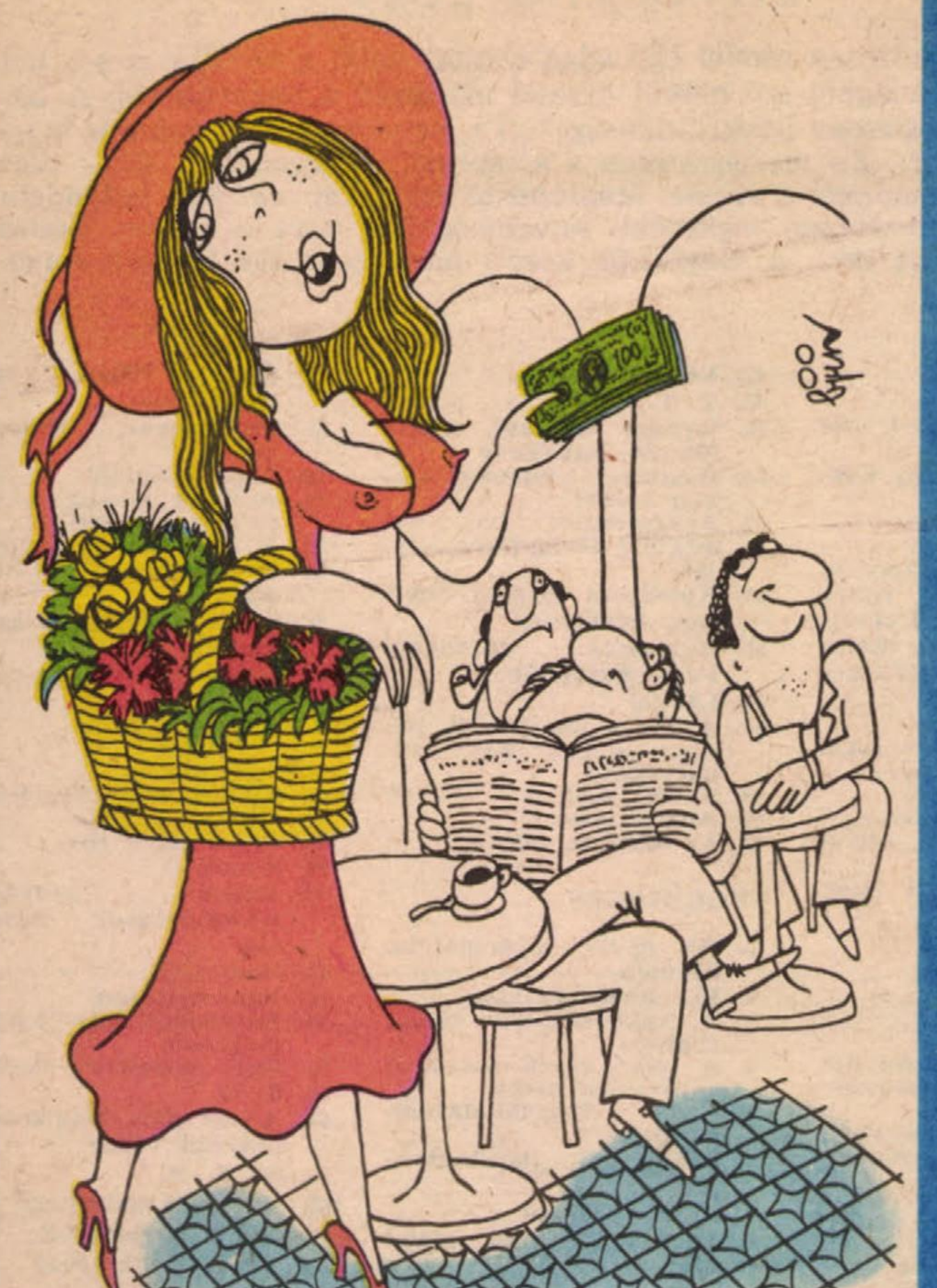

– Rózsát, szegfűt, dollárt tessék!

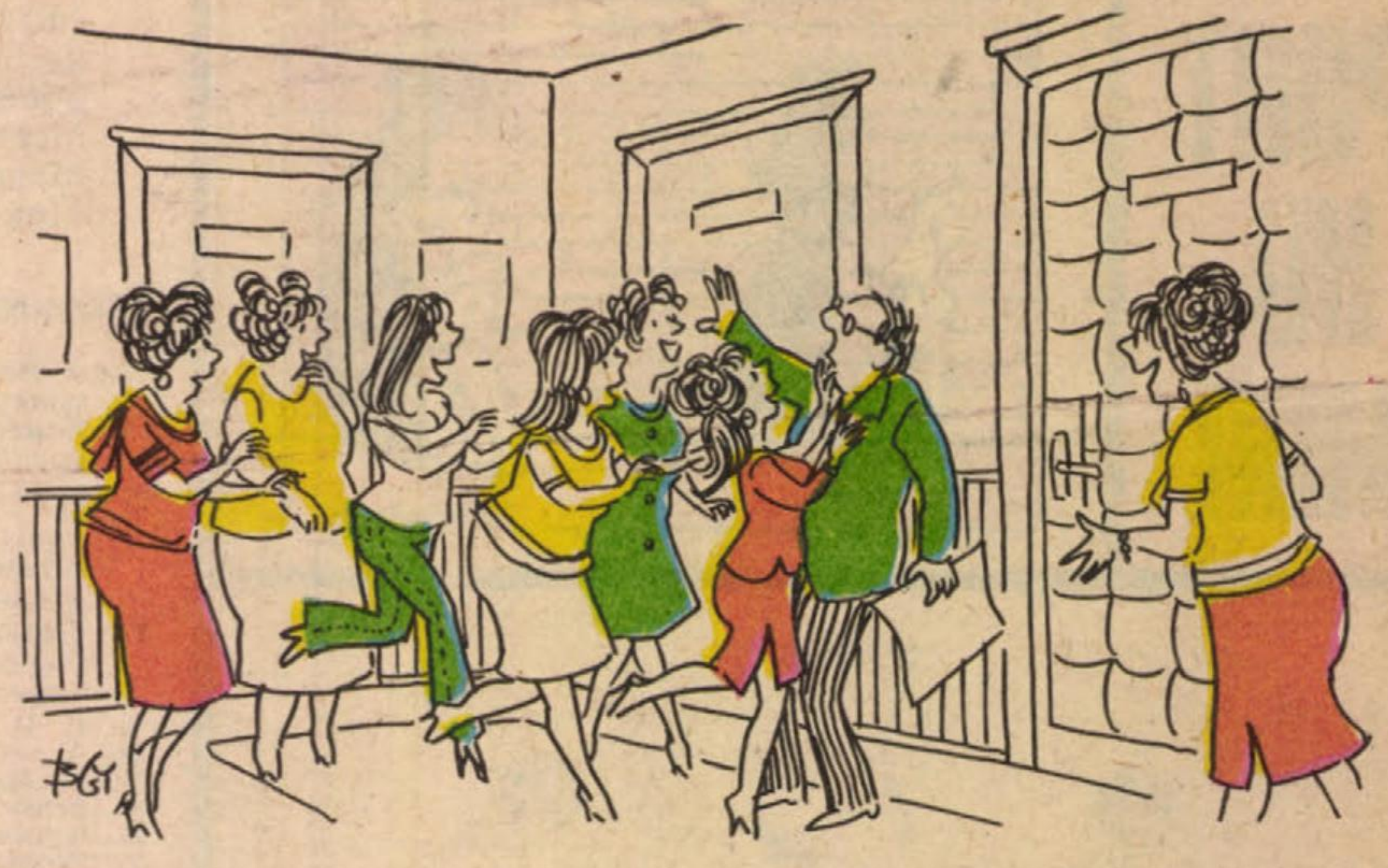

– Azt suttogják, főnök, hogy leányvállalatot akar alapítani!

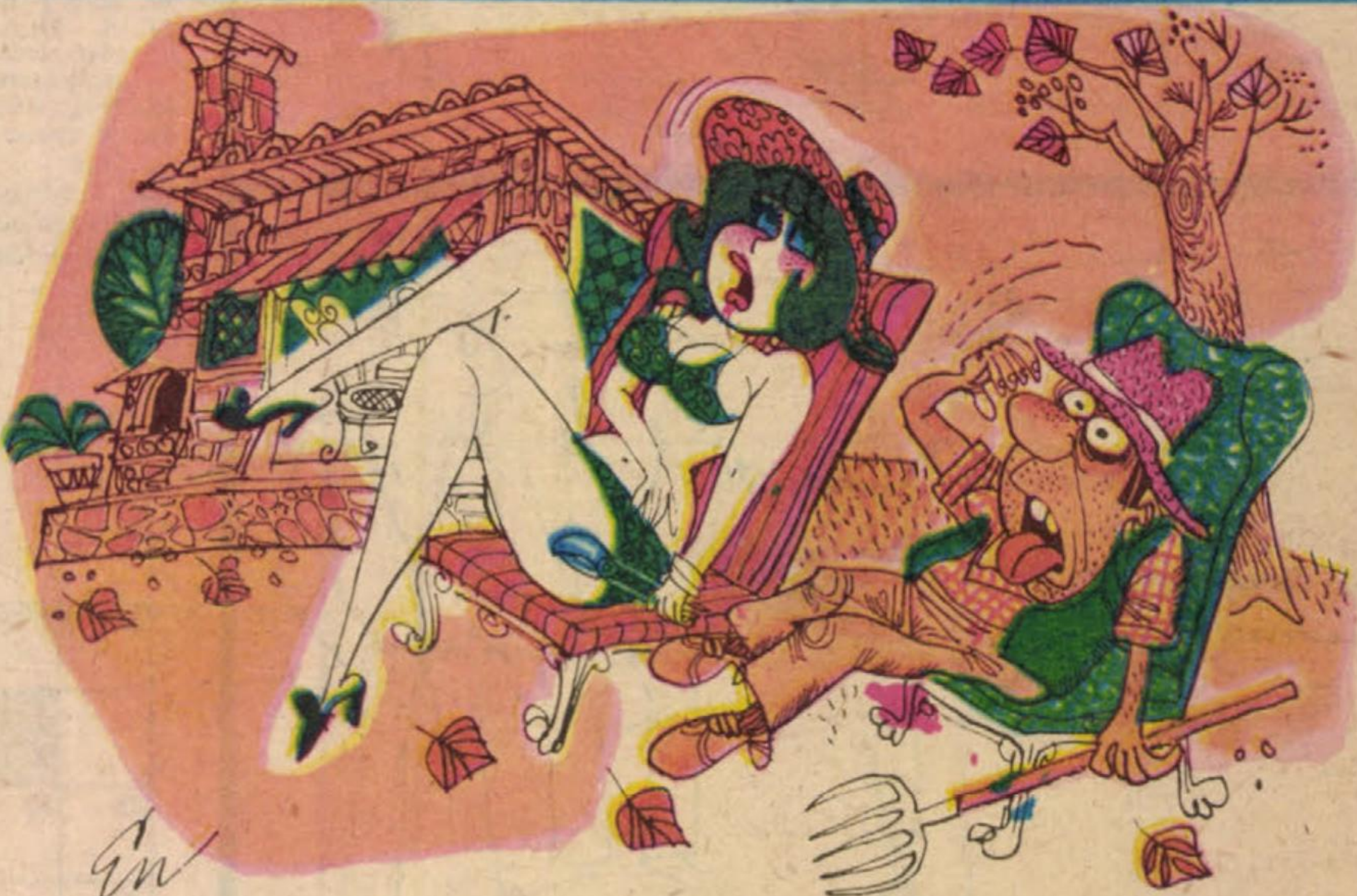

– Csakhogy itt az ősz és végre abbahagyhatjuk a kerti munkát! . . .

NOSZTALGIAKONCERT

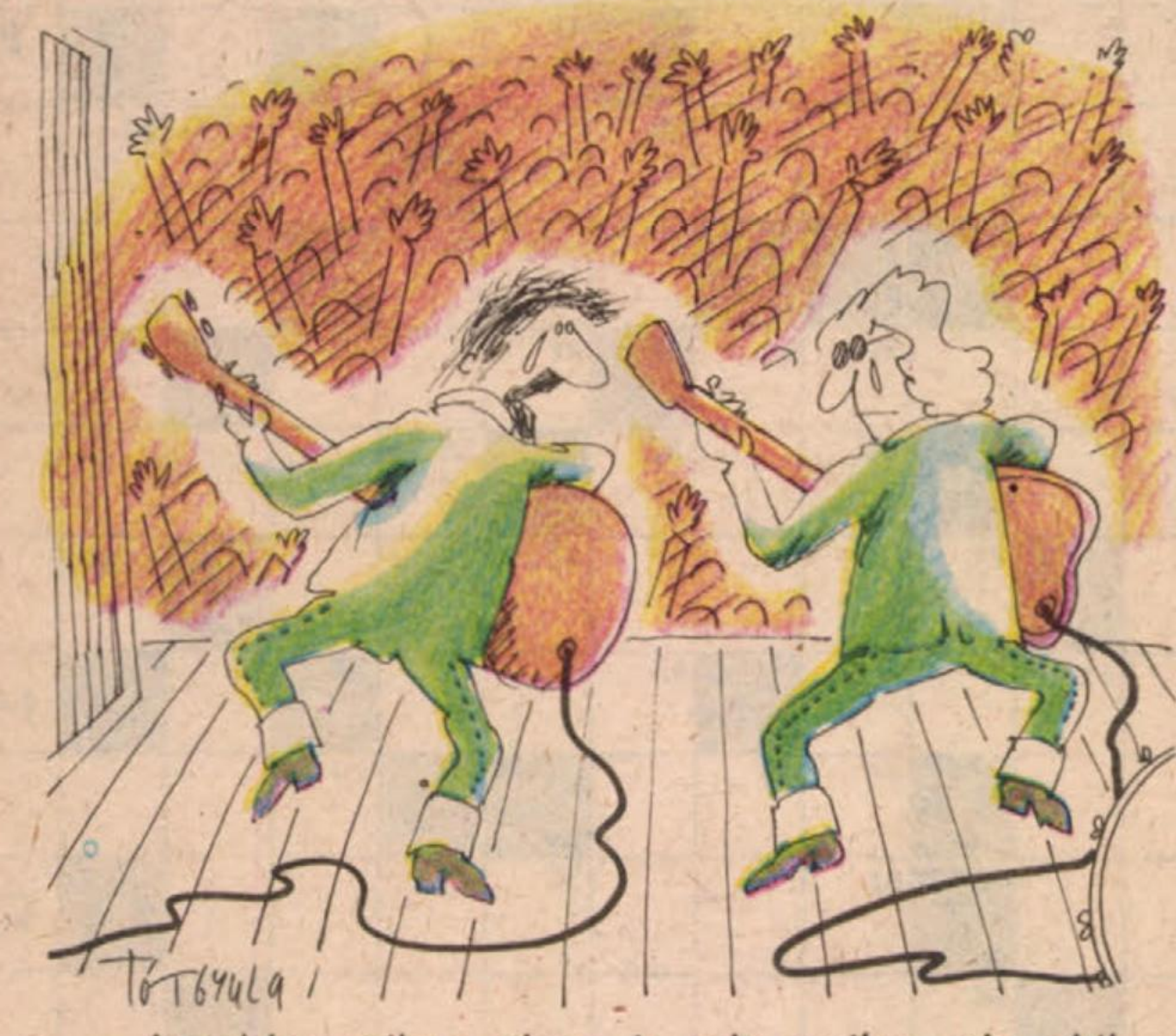

– Istenkém, milyen régen is volt, amikor még eltiltottak minket . . .

Ludas Matyi

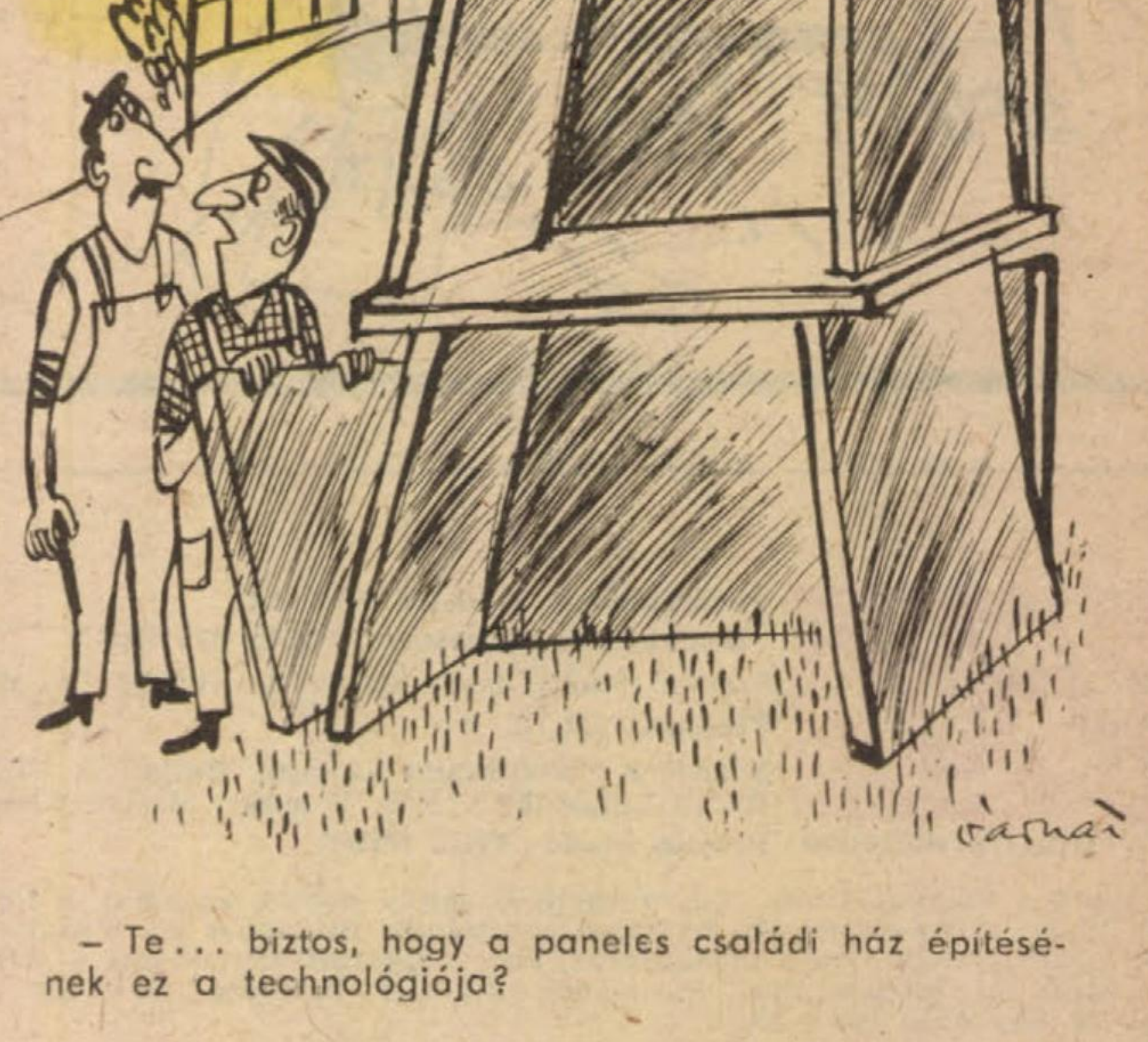

– Te . . . biztos, hogy a paneles családi ház építésének ez a technológiája?

FONTOS EMBER

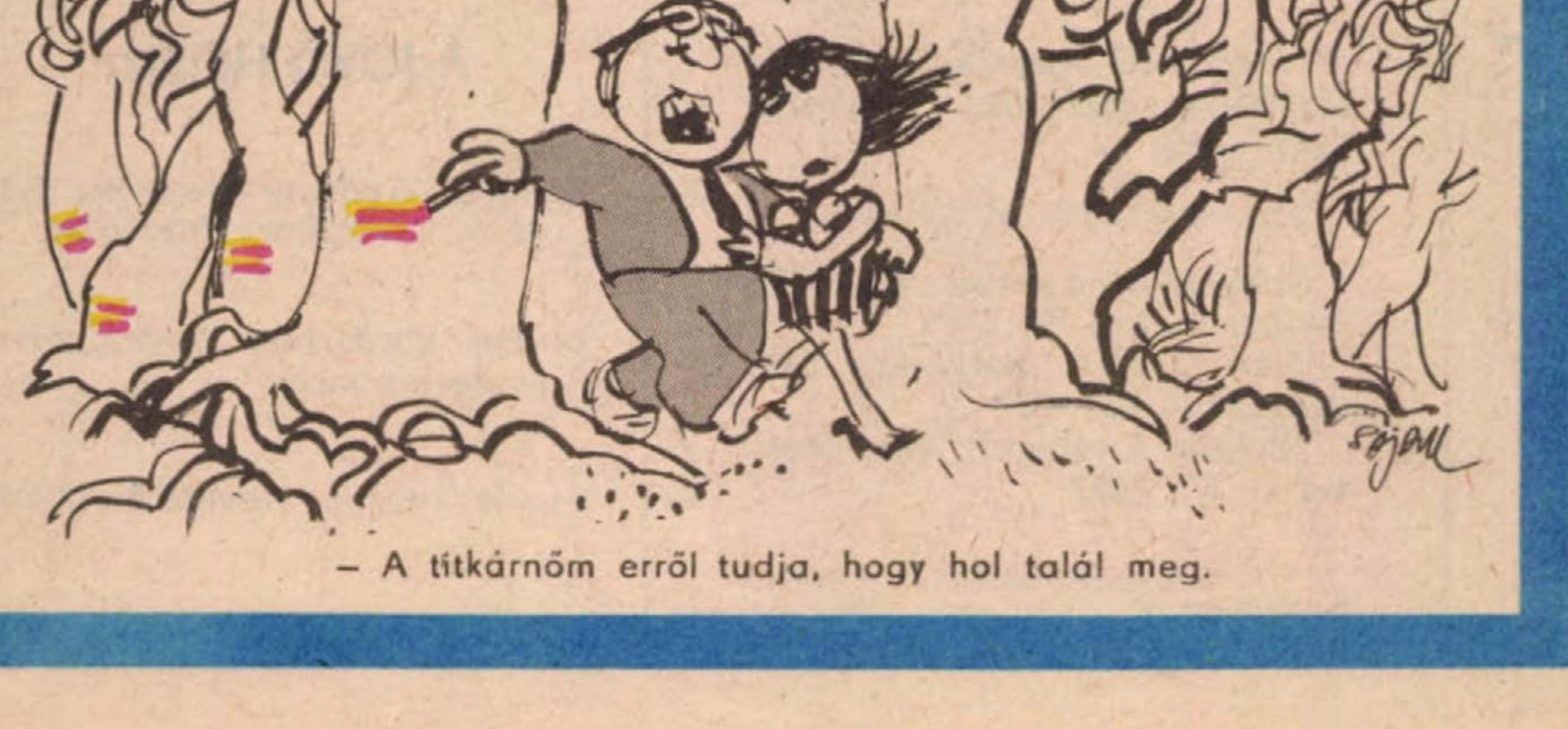

– A titkárnőm erről tudja, hogy hol talál meg.